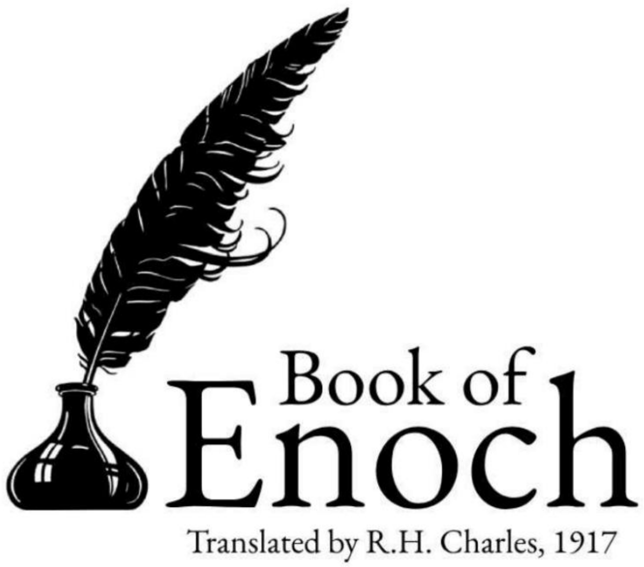

Βιβλίο του Ενώχ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1. Τα λόγια της ευλογίας του Ενώχ, με τα οποία ευλόγησε τους εκλεκτούς και δίκαιους, οι οποίοι θα ζουν την ημέρα της θλίψης, όταν όλοι οι ασεβείς και οι ασεβείς θα απομακρυνθούν.
2. Και άρχισε την παραβολή του και είπε: Ο Ενώχ, ένας δίκαιος άνθρωπος, του οποίου τα μάτια άνοιξε ο Θεός, είδε το όραμα του Αγίου στους ουρανούς, το οποίο μου έδειξαν οι άγγελοι, και από αυτούς άκουσα τα πάντα, και από αυτούς κατάλαβα όπως είδα, αλλά όχι για αυτή τη γενιά, αλλά για μια μακρινή που θα έρθει.
3. Σχετικά με τους εκλεκτούς είπα, και άρχισα την παραβολή μου σχετικά με αυτούς: Ο Άγιος ο Μέγας θα βγει από την κατοικία του,
4. Και ο αιώνιος Θεός θα πατήσει πάνω στη γη, στο όρος Σινά, και θα εμφανιστεί από το στρατόπεδό του, και θα εμφανιστεί με τη δύναμη της δύναμής του από τον ουρανό των ουρανών.
5. Και όλοι θα κατακλυστούν από φόβο, και οι Παρατηρητές θα τρέμουν, και μεγάλος φόβος και τρόμος θα τους καταλάβει μέχρι τα πέρατα της γης.
6. Και τα ψηλά βουνά θα σειστούν, και οι ψηλοί λόφοι θα ταπεινωθούν, και θα λιώσουν σαν κερί μπροστά στη φλόγα,
7. Και η γη θα διαλυθεί εντελώς, και όλα όσα υπάρχουν πάνω στη γη θα χαθούν, και θα υπάρξει κρίση πάνω σε όλους τους ανθρώπους.
8. Αλλά με τους δίκαιους θα κάνει ειρήνη. Και θα προστατεύσει τους εκλεκτούς, και θα είναι πάνω τους έλεος. Και όλοι θα ανήκουν στον Θεό, και θα ευημερούν, και όλοι θα είναι ευλογημένοι. Και θα τους βοηθήσει όλους, και φως θα φανεί σε αυτούς, και θα κάνει ειρήνη μαζί τους.
9. Και ιδού, έρχεται με μυριάδες των αγίων του, για να κάνει κρίση επάνω σε όλους, και να εξολοθρεύσει όλους τους ασεβείς, και να ελέγξει κάθε σάρκα για όλα τα έργα της ασέβειάς της, τα οποία έπραξαν ασεβώς, και για όλα τα σκληρά πράγματα που έλεγαν εναντίον του ασεβείς αμαρτωλοί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

1. Παρατηρήστε όλα όσα συμβαίνουν στον ουρανό, πώς δεν αλλάζουν την τροχιά τους, και τα φώτα που βρίσκονται στον ουρανό, πώς όλα ανατέλλουν και δύουν με τάξη, το καθένα στην εποχή του, και μην παραβαίνετε την καθορισμένη τάξη τους.
2. Κοιτάξτε τη γη και δώστε προσοχή στα πράγματα που συμβαίνουν πάνω της από την αρχή μέχρι το τέλος, πόσο σταθερά είναι, πώς τίποτα από τα πράγματα στη γη δεν αλλάζει, αλλά όλα τα έργα του Θεού φαίνονται σε εσάς.
3. Ιδού το καλοκαίρι και ο χειμώνας, πώς ολόκληρη η γη είναι γεμάτη νερό, και σύννεφα και δροσιά και βροχή πέφτουν πάνω της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Παρατηρήστε και δείτε πώς το χειμώνα όλα τα δέντρα φαίνονται σαν να έχουν μαραθεί και να έχουν ρίξει όλα τα φύλλα τους, εκτός από δεκατέσσερα δέντρα, τα οποία δεν χάνουν το φύλλωμά τους αλλά διατηρούν το παλιό φύλλωμα για δύο έως τρία χρόνια μέχρι να εμφανιστεί το καινούργιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Και πάλι, παρατηρήστε τις μέρες του καλοκαιριού πώς ο ήλιος είναι πάνω από τη γη απέναντί της. Και αναζητάτε σκιά και καταφύγιο λόγω της θερμότητας του ήλιου, και η γη καίγεται επίσης με αυξανόμενη θερμότητα, και έτσι δεν μπορείτε να πατήσετε στη γη ή σε έναν βράχο λόγω της θερμότητάς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

1. Παρατηρήστε πώς τα δέντρα σκεπάζονται με πράσινα φύλλα και καρποφορούν· γι' αυτό δώστε προσοχή και γνωρίστε όλα τα έργα Του, και αναγνωρίστε πώς Αυτός που ζει για πάντα τα έκανε έτσι.
2. Και όλα τα έργα Του συνεχίζονται έτσι από χρόνο σε χρόνο για πάντα, και όλα τα έργα που εκτελούν γι' Αυτόν, και τα έργα τους δεν αλλάζουν, αλλά όπως ο Θεός έχει ορίσει, έτσι γίνεται.
3. Και ιδού πώς η θάλασσα και τα ποτάμια με τον ίδιο τρόπο εκτελούν και δεν αλλάζουν τα καθήκοντά τους από τις εντολές Του.
4. Αλλά εσείς δεν ήσασταν σταθεροί ούτε κάνατε τις εντολές του Κυρίου, αλλά στραφήκατε και μιλήσατε υπερήφανα και σκληρά λόγια με τα ακάθαρτα στόματά σας ενάντια στο μεγαλείο Του. Ω, σκληρόκαρδοι, δεν θα βρείτε ειρήνη.
5. Γι' αυτό, θα καταριέσαι τις ημέρες σου, και τα χρόνια της ζωής σου θα χαθούν, και τα χρόνια της καταστροφής σου θα πολλαπλασιαστούν σε αιώνια κατάρα, και δεν θα βρεις έλεος.
6. Εν ταις ημέραις εκείναις θέλετε κάμει τα ονόματά σας αιώνιον κατάραν εις πάντας τους δικαίους, και δι' υμών πάντας οι καταριούνται, καταριούνται, και πάντες οι αμαρτωλοί και οι ασεβείς θέλουσιν καταραστεί δι' υμών,

και δι' υμάς τους ασεβείς κατάρα. Και πάντες οι... θέλουσιν αγαλλιάσει, και έσται άφεσις αμαρτιών, και πάσα έλεος και ειρήνη και μακροθυμία. Θα υπάρχει σωτηρία εις αυτούς, φως αγαθόν. Και δι' όλους υμάς τους αμαρτωλούς δεν θα υπάρχει σωτηρία, αλλ' επί πάντων υμών κατάρα.
7. Αλλά για τους εκλεκτούς θα υπάρχει φως και χαρά και ειρήνη, και αυτοί θα κληρονομήσουν τη γη.
8 Και τότε θα δοθεί στους εκλεκτούς σοφία, και όλοι θα ζήσουν και δεν θα αμαρτήσουν ποτέ ξανά, είτε από ασέβεια είτε από υπερηφάνεια. Όσοι όμως είναι σοφοί θα είναι ταπεινοί.
9 Και δεν θα παρανομήσουν ξανά, ούτε θα αμαρτήσουν όλες τις ημέρες τής ζωής τους, ούτε θα πεθάνουν από τον θυμό ή την οργή του Θεού, αλλά θα συμπληρώσουν τον αριθμό των ημερών τής ζωής τους. Και η ζωή τους θα αυξηθεί με ειρήνη, και τα χρόνια τής χαράς τους θα πληθυνθούν, σε αιώνια ευφροσύνη και ειρήνη, όλες τις ημέρες τής ζωής τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

1. Και συνέβηκε όταν τα παιδιά των ανθρώπων πλήθυναν, κατά τις ημέρες εκείνες γεννήθηκαν σε αυτούς κόρες όμορφες και όμορφες.
2. Και οι άγγελοι, τα παιδιά του ουρανού, τα είδαν και τα επιθύμησαν, και είπαν ο ένας στον άλλον: «Ελάτε, ας διαλέξουμε για εμάς γυναίκες από τα παιδιά των ανθρώπων και ας γεννήσουμε για εμάς παιδιά».
3. Και ο Σεμιζάζ, που ήταν ο αρχηγός τους, τους είπε: «Φοβάμαι ότι δεν θα συμφωνήσετε να κάνετε αυτή την πράξη, και εγώ μόνος θα πρέπει να πληρώσω την τιμωρία μιας μεγάλης αμαρτίας».
4. Και όλοι του απάντησαν και είπαν: «Ας ορκιστούμε όλοι και ας δεσμευτούμε με αμοιβαίες κατάρες να μην εγκαταλείψουμε αυτό το σχέδιο, αλλά να το πράξουμε».
5. Τότε ορκίστηκαν όλοι μαζί και δεσμεύτηκαν με αμοιβαίες κατάρες πάνω σε αυτό.
6. Και ήταν όλοι διακόσιοι, οι οποίοι κατέβηκαν στις ημέρες του Ιάρεδ στην κορυφή του Όρους Ερμών, και το ονόμασαν Όρος Ερμών, επειδή είχαν ορκιστεί και δεσμευτεί με αμοιβαίες κατάρες πάνω σε αυτό.
7. Και αυτά είναι τα ονόματα των αρχηγών τους: Sêmîazâz, ο αρχηγός τους, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asâêl, Armârôs, Batârêl, Anânêl, Zapêârêê, Sapêârêl Tâmîêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. Αυτοί είναι οι αρχηγοί των δεκάδων τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

1. Και όλοι οι άλλοι μαζί τους πήραν για τον εαυτό τους γυναίκες, και ο καθένας διάλεξε μία για τον εαυτό του, και άρχισαν να πηγαίνουν σε αυτές και να μολύνονται μαζί τους, και τους δίδαξαν φυλαχτά και μαγείες, και το κόψιμο ριζών, και τους εξοικείωσαν με τα φυτά.
2. Και έμειναν έγκυες και γέννησαν μεγάλους γίγαντες, των οποίων το ύψος ήταν τρεις χιλιάδες πένες.
3. Που κατανάλωσε όλα τα αποκτήματα των ανθρώπων. Και όταν οι άνθρωποι δεν μπορούσαν πλέον να τα συντηρήσουν,
4. Οι γίγαντες στράφηκαν εναντίον τους και καταβρόχθισαν την ανθρωπότητα.
5. Και άρχισαν να αμαρτάνουν ενάντια σε πτηνά, και θηρία, και ερπετά, και ψάρια, και να καταβροχθίζουν ο ένας τη σάρκα του άλλου, και να πίνουν το αίμα.
6. Τότε η γη κατηγόρησε τους άνομους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

1. Και ο Αζαζήλ δίδαξε τους ανθρώπους να κατασκευάζουν σπαθιά, μαχαίρια, ασπίδες και θώρακες, και τους έκανε γνωστά τα μέταλλα της γης και την τέχνη της κατεργασίας τους, και βραχιόλια, και στολίδια, και τη χρήση του αντιμονίου, και τον καλλωπισμό των βλεφάρων, και κάθε είδους πολύτιμες πέτρες, και όλα τα χρωστικά βάμματα.
2. Και πολλή ασέβεια προέκυψε, και διέπραξαν πορνεία, και παραπλανήθηκαν, και διεφθαρμένοι σε όλους τους δρόμους τους. Ο Σεμτζάζα δίδαξε μαγείες και κλάδεμα ριζών, ο Αρμάρος την επίλυση μαγειών, ο Βαρκιτζάλ δίδαξε αστρολογία, ο Κοκαμπέλ τους αστερισμούς, ο Εζεκέλ τη γνώση των νεφών, ο Αρακίλ τα σημάδια της γης, ο Σαμσιέλ τα σημάδια του ήλιου και ο Σαριέλ την πορεία της σελήνης. Και καθώς οι άνθρωποι πέθαιναν, έκραζαν, και η κραυγή τους ανέβηκε στον ουρανό...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

1. Και τότε ο Μιχαήλ, ο Ουριήλ, ο Ραφαήλ και ο Γαβριήλ κοίταξαν από τον ουρανό και είδαν πολύ αίμα να χύνεται στη γη και κάθε ανομία να επιτελείται στη γη.
2. Και είπαν ο ένας στον άλλον: «Η γη, που έγινε ακατοίκητη, κραυγάζει τη φωνή της κραυγής τους μέχρι τις πύλες του ουρανού».
3. Και τώρα σε εσάς, τους αγίους του ουρανού, οι ψυχές των ανθρώπων κάνουν την αγωγή τους, λέγοντας: «Φέρτε την υπόθεσή μας ενώπιον του Υψίστου».
4. Και είπαν στον Κύριο των αιώνων: Κύριε των κυρίων, Θεέ των θεών, Βασιλιά των βασιλιάδων και Θεέ των αιώνων, ο θρόνος της δόξας σου στέκεται σε όλες τις γενεές των αιώνων, και το όνομά σου άγιο και ένδοξο και ευλογημένο σε όλους τους αιώνες.
5. Εσύ δημιούργησες τα πάντα και έχεις εξουσία πάνω σε όλα τα πράγματα· και όλα είναι γυμνά και ανοιχτά ενώπιόν Σου, και Εσύ βλέπεις τα πάντα, και τίποτα δεν μπορεί να κρυφτεί από Σένα.
6. Βλέπεις τι έκανε ο Αζαζήλ, που δίδαξε όλη την αδικία στη γη και αποκάλυψε τα αιώνια μυστικά που φυλάσσονταν στον ουρανό, τα οποία οι άνθρωποι προσπαθούσαν να μάθουν:
7. Και τον Σεμιζάζ, στον οποίο έχεις δώσει την εξουσία να κυβερνά τους συντρόφους του.
8. Και πήγαν στις κόρες των ανθρώπων στη γη, και κοιμήθηκαν με τις γυναίκες, και μολύνθηκαν, και αποκάλυψαν σε αυτές κάθε είδους αμαρτίες.
9. Και οι γυναίκες γέννησαν γίγαντες, και ολόκληρη η γη γέμισε με αίμα και αδικία.
10. Και τώρα, ιδού, οι ψυχές εκείνων που πέθαναν κλαίνε και ετοιμάζονται για τις πύλες του ουρανού, και οι θρήνοι τους έχουν ανέβει: και δεν μπορούν να σταματήσουν εξαιτίας των άνομων πράξεων που γίνονται στη γη.

11. Και συ γνωρίζεις τα πάντα πριν συμβούν, και βλέπεις αυτά τα πράγματα και τα ανέχεσαι, και δεν μας λες τι πρέπει να κάνουμε σε αυτά σχετικά με αυτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

1. Τότε μίλησε ο Ύψιστος, ο Άγιος και Μέγας, και έστειλε τον Ουριήλ στον γιο του Λάμεχ, και του είπε:
2. Πήγαινε στον Νώε και πες του στο όνομά μου: «Κρύψου!» και αποκάλυψε του το τέλος που πλησιάζει: ότι ολόκληρη η γη θα καταστραφεί, και ένας κατακλυσμός πρόκειται να έρθει πάνω σε ολόκληρη τη γη, και θα καταστρέψει όλα όσα βρίσκονται πάνω σε αυτήν.
3. Και τώρα δώσε του οδηγίες να διαφύγει και να διατηρηθεί το σπέρμα του για όλες τις γενιές του κόσμου.
4. Και πάλι ο Κύριος είπε στον Ραφαήλ: «Δέσε τον Αζαζήλ χειροπόδαρα και ρίξε τον στο σκοτάδι· και κάνε ένα άνοιγμα στην έρημο, που είναι στο Ντουντάελ, και ρίξε τον εκεί».
5. Και βάλτε πάνω του τραχείς και κοφτερά βράχια, και σκεπάστε τον με σκοτάδι, και αφήστε τον να μείνει εκεί για πάντα, και καλύψτε το πρόσωπό του για να μην βλέπει φως.
6. Και την ημέρα της μεγάλης κρίσης θα ριχτεί στη φωτιά. Και θα θεραπεύσει τη γη που οι άγγελοι έχουν διαφθείρει, και θα διακηρύξει την θεραπεία της γης, ώστε να θεραπεύσουν την πληγή, και να μην χαθούν όλα τα παιδιά των ανθρώπων μέσα από όλα τα μυστικά πράγματα που οι Παρατηρητές έχουν αποκαλύψει και έχουν διδάξει στους γιους τους.
8. Και ολόκληρη η γη έχει διαφθαρεί εξαιτίας των έργων που δίδαξε ο Αζαζήλ: σε αυτόν ας αποδοθούν όλες οι αμαρτίες.
9. Και προς τον Γαβριήλ είπε Κύριος: Προχώρα εναντίον των νοθών και των άθλιων, και εναντίον των παιδιών της πορνείας· και εξολόθρευσε τα παιδιά της πορνείας και τα παιδιά των Φυλάκων από τους ανθρώπους, και βγάλε τους έξω· στείλε τους τον έναν εναντίον του άλλου, για να εξολοθρεύσουν ο ένας τον άλλον στη μάχη· επειδή, δεν θα έχουν μακρότητα ημερών.
10. Και κανένα αίτημα που θα σου κάνουν οι πατέρες τους δεν θα γίνει δεκτό στους πατέρες τους εκ μέρους τους· επειδή, ελπίζουν να ζήσουν αιώνια ζωή και ότι ο καθένας τους θα ζήσει πεντακόσια χρόνια.
11. Και ο Κύριος είπε στον Μιχαήλ: «Πήγαινε, δέσε τον Σεμιζά και τους συνεργάτες του, που ενώθηκαν με γυναίκες, ώστε να μολυνθούν μαζί τους σε όλη την ακαθαρσία τους».
12. Και όταν οι γιοι τους θα έχουν σκοτώσει ο ένας τον άλλον, και θα έχουν δει την καταστροφή των αγαπημένων τους, δέστε τους γερά για εβδομήντα γενιές στις κοιλάδες της γης, μέχρι την ημέρα της κρίσης τους και της συντέλειάς τους, μέχρι να ολοκληρωθεί η κρίση που είναι για πάντα και για πάντα.
13. Εν ταις ημέραις εκείναις θέλουσι οδηγηθή εις την άβυσσο της φωτιάς, και εις τα βασανιστήρια και την φυλακήν, εις τας οποίας θέλουσιν περιωρισθή εις τον αιώνα.
14. Και όποιος καταδικαστεί και καταστραφεί, από τότε θα είναι δεμένος μαζί τους μέχρι το τέλος όλων των γενεών.
15. Και καταστρέψτε όλα τα πνεύματα των άθλιων και τα παιδιά των Παρατηρητών, επειδή έχουν αδικήσει την ανθρωπότητα.
16. Εξαλείψτε κάθε αδικία από προσώπου γης και ας σταματήσει κάθε κακό έργο· και ας φανεί το φυτό της δικαιοσύνης και της αλήθειας· και θα αποδειχθεί ευλογία· τα έργα της δικαιοσύνης και της αλήθειας θα φυτευτούν με αλήθεια και χαρά στον αιώνα.
17 Και τότε όλοι οι δίκαιοι θα διασωθούν, και θα ζήσουν μέχρι να γεννήσουν χιλιάδες παιδιά, και όλες τις ημέρες της νεότητάς τους και των γηρατειών τους θα τις ολοκληρώσουν με ειρήνη.
18 Και τότε ολόκληρη η γη θα καλλιεργηθεί με δικαιοσύνη, και όλα θα φυτευτούν με δέντρα και θα είναι γεμάτα ευλογία.
19. Και θα φυτευτούν πάνω σε αυτήν όλα τα επιθυμητά δέντρα, και θα φυτέψουν πάνω σε αυτήν αμπέλια· και το αμπέλι που θα φυτέψουν πάνω σε αυτήν θα δώσει άφθονο κρασί· και για όλο τον σπόρο που θα σπαρθεί πάνω σε αυτήν, κάθε μέτρο αυτού θα κάνει χίλια, και κάθε μέτρο ελιών θα δώσει δέκα πατητήρια λαδιού.
20. Και καθάρισε τη γη από κάθε καταπίεση, και από κάθε αδικία, και από κάθε αμαρτία, και από κάθε ασέβεια· και όλη την ακαθαρσία που έχει γίνει πάνω στη γη, εξάλειψέ την από τη γη.
21. Και όλα τα παιδιά των ανθρώπων θα γίνουν δίκαια, και όλα τα έθνη θα προσφέρουν λατρεία και θα με δοξάζουν, και όλα θα με λατρεύουν. Και η γη θα καθαριστεί από κάθε μολυσμό, και από κάθε αμαρτία, και από κάθε τιμωρία, και από κάθε βασανιστήριο, και δεν θα τους στείλω ξανά πάνω της από γενιά σε γενιά και για πάντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

1. Και κατά τις ημέρες εκείνες θα ανοίξω τα αποθέματα ευλογίας που είναι στον ουρανό, για να τα στείλω κάτω στη γη πάνω στο έργο και τον κόπο των παιδιών των ανθρώπων.
2. Και η αλήθεια και η ειρήνη θα συνυπάρχουν σε όλες τις ημέρες του κόσμου και σε όλες τις γενεές των ανθρώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

1. Πριν από αυτά τα πράγματα, ο Ενώχ ήταν κρυμμένος, και κανένας από τους ανθρώπους δεν ήξερε πού ήταν κρυμμένος, και πού κατοικούσε, και τι είχε συμβεί σε αυτόν.
2. Και οι δραστηριότητές του είχαν να κάνουν με τους Παρατηρητές, και οι ημέρες του ήταν με τους αγίους.
3. Και εγώ, ο Ενώχ, ευλογούσα τον Κύριο της μεγαλοπρέπειας και τον Βασιλιά των αιώνων, και ιδού, οι Παρατηρητές με ονόμασαν Ενώχ τον γραμματέα και μου είπαν:
4. «Ενώχ, εσύ γραμματέ της δικαιοσύνης, πήγαινε, διακήρυξε στους Φύλακες του ουρανού, που εγκατέλειψαν τον υψηλό ουρανό, τον άγιο αιώνιο τόπο, και μολύνθηκαν με γυναίκες, και έπραξαν όπως κάνουν τα παιδιά της γης, και πήραν για τον εαυτό τους γυναίκες: «Έκανες μεγάλη καταστροφή στη γη·
5. Και δεν θα έχετε ειρήνη ούτε άφεση αμαρτιών· και εφόσον ευαρεστούνται με τα παιδιά τους,

6. Θα δουν τον φόνο των αγαπημένων τους και θα θρηνήσουν για την καταστροφή των παιδιών τους και θα δεηθούν στον αιώνα, αλλά έλεος και ειρήνη δεν θα βρείτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

1. Και ο Ενώχ πήγε και είπε: Αζαζήλ, δεν θα έχεις ειρήνη· αυστηρή καταδίκη βγήκε εναντίον σου για να σε δέσουν σε δεσμά·
2. Και δεν θα σου γίνει δεκτή ανοχή ούτε αίτημα, εξαιτίας της αδικίας που δίδαξες και εξαιτίας όλων των έργων της ασέβειας και της αδικίας και της αμαρτίας που έδειξες στους ανθρώπους.
3. Τότε πήγα και μίλησα σε όλους μαζί, και όλοι φοβήθηκαν, και φόβος και τρόμος τους κατέλαβε.
4. Και με παρακάλεσαν να συντάξω μια ικεσία γι' αυτούς, για να βρουν συγχώρεση, και να διαβάσω την ικεσία τους ενώπιον του Κυρίου του ουρανού.
5. Διότι από τότε και στο εξής δεν μπορούσαν να μιλήσουν μαζί του ούτε να σηκώσουν τα μάτια τους στον ουρανό από ντροπή για τις αμαρτίες τους, για τις οποίες είχαν καταδικαστεί.
6. Έπειτα έγραψα την ικεσία τους και την προσευχή σχετικά με το πνεύμα και τις πράξεις τους ατομικά και σχετικά με τα αιτήματά τους για συγχώρεση και μακροημερία.
7. Και πήγα και κάθισα κοντά στα νερά του Δαν, στη γη του Δαν, νότια της δυτικής πλευράς του Ερμών· διάβασα την ικεσία τους μέχρι που κοιμήθηκα.
8. Και ιδού, ένα όνειρο ήρθε σε μένα, και οράματα έπεσαν πάνω μου, και είδα οράματα τιμωρίας, και μια φωνή ήρθε να μου ζητήσει να το πω στους γιους του ουρανού, και να τους επιπλήξω.
9. Και όταν ξύπνησα, ήρθα προς αυτούς, και όλοι κάθονταν συγκεντρωμένοι, κλαίγοντας στο 'Abelsjâîl, που βρίσκεται ανάμεσα στον Λίβανο και το Sênêsêr, με καλυμμένα τα πρόσωπά τους.
10. Και τους διηγήθηκα όλα τα οράματα που είχα δει στον ύπνο μου, και άρχισα να λέω λόγια δικαιοσύνης και να επιπλήττω τους ουράνιους παρατηρητές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

1. Το βιβλίο των λόγων της δικαιοσύνης και της επίπληξης των αιώνιων Παρατηρητών σύμφωνα με την εντολή του Αγίου Μεγάλου σε εκείνο το όραμα.
2. Είδα στον ύπνο μου αυτό που θα πω τώρα με σάρκινη γλώσσα και με την πνοή του στόματός μου: το οποίο ο Μέγας έχει δώσει στους ανθρώπους για να συνομιλούν με αυτό και να το καταλαβαίνουν με την καρδιά.
3. Όπως δημιούργησε και έδωσε στον άνθρωπο τη δύναμη να κατανοεί τον λόγο της σοφίας, έτσι δημιούργησε και εμένα και μου έδωσε τη δύναμη να επιπλήττω τους Παρατηρητές, τα παιδιά του ουρανού.
4. Έγραψα την αίτησή σου, και στο όραμά μου φάνηκε έτσι, ότι η αίτησή σου δεν θα σου εισακουστεί σε όλες τις ημέρες της αιωνιότητας, και ότι η κρίση έχει επιβληθεί οριστικά εναντίον σου· ναι, η αίτησή σου δεν θα σου εισακουστεί.
5. Και από τώρα και στο εξής δεν θα ανέβεις στον ουρανό για πάντα, και με δεσμά της γης έχει εκδοθεί το διάταγμα για να σε δέσει για όλες τις ημέρες του κόσμου.
6. Και ότι προηγουμένως θα έχετε δει την καταστροφή των αγαπημένων σας γιων και δεν θα έχετε καμία ευχαρίστηση σε αυτούς, αλλά θα πέσουν μπροστά σας από σπαθί.
7. Και η αίτησή σου για λογαριασμό τους δεν θα γίνει δεκτή, ούτε μόνο για τον εαυτό σου, ακόμα κι αν κλαις και προσεύχεσαι και λες όλα τα λόγια που περιέχονται στο γράμμα που έγραψα.
8. Και το όραμα μου φανερώθηκε ως εξής: Ιδού, στο όραμα με προσκάλεσαν σύννεφα και ομίχλη με προσκάλεσε, και η πορεία των άστρων και οι αστραπές με έσπευσαν και με τράβηξαν, και οι άνεμοι στο όραμα με έκαναν να πετάξω και με σήκωσαν ψηλά, και με μετέφεραν στον ουρανό.
9. Και μπήκα μέσα μέχρι που πλησίασα σε έναν τοίχο που ήταν χτισμένος από κρυστάλλους και περιτριγυρισμένος από γλώσσες φωτιάς: και άρχισε να με τρομάζει.
10. Και μπήκα στις γλώσσες της φωτιάς και πλησίασα ένα μεγάλο σπίτι που ήταν χτισμένο από κρυστάλλους. Και οι τοίχοι του σπιτιού ήταν σαν ένα ψηφιδωτό δάπεδο φτιαγμένο από κρυστάλλους, και το θεμέλιο του ήταν από κρύσταλλο.
11. Η οροφή του ήταν σαν την πορεία των αστεριών και των αστραπών, και ανάμεσά τους υπήρχαν πύρινα χερουβείμ, και ο ουρανός τους ήταν καθαρός σαν νερό.
12. Μια φλεγόμενη φωτιά περιέβαλλε τα τείχη, και οι πύλες τους φλεγόντουσαν από φωτιά.
13. Και μπήκα μέσα στο σπίτι εκείνο, και ήταν ζεστό σαν φωτιά και κρύο σαν πάγος· δεν υπήρχαν εκεί χαρές ζωής· φόβος με σκέπασε, και τρόμος με κατέλαβε.
14. Και καθώς έτρεμα και έτρεμα, έπεσα με το πρόσωπο στη γη.
15. Και είδα ένα όραμα, και να, υπήρχε ένα δεύτερο σπίτι, μεγαλύτερο από το προηγούμενο, και ολόκληρη η πύλη ήταν ανοιχτή μπροστά μου, και ήταν χτισμένη από φλόγες φωτιάς.
16. Και από κάθε άποψη τόσο πολύ ξεχώριζε σε λαμπρότητα, μεγαλοπρέπεια και έκταση που δεν μπορώ να σας περιγράψω τη λαμπρότητα και την έκτασή του.
17. Και το δάπεδό της ήταν από φωτιά, και από πάνω αστραπές και η πορεία των αστεριών, και η οροφή της ήταν επίσης από φλεγόμενη φωτιά.
18. Και κοίταξα και είδα μέσα σε αυτόν έναν ψηλό θρόνο· η όψη του ήταν σαν κρύσταλλο, και οι τροχοί του σαν τον λαμπερό ήλιο· και εκεί ήταν η οπτασία των χερουβείμ.
19. Και από κάτω από τον θρόνο έβγαιναν ρυάκια φλεγόμενης φωτιάς, ώστε δεν μπορούσα να τον κοιτάξω.
20. Και η Μεγάλη Δόξα καθόταν πάνω του, και τα ρούχα Του έλαμπαν πιο λαμπρά από τον ήλιο και ήταν πιο λευκά από οποιοδήποτε χιόνι.
21. Κανένας από τους αγγέλους δεν μπορούσε να εισέλθει και να δει το πρόσωπό Του λόγω της μεγαλοπρέπειας και της δόξας Του, και καμία σάρκα δεν μπορούσε να Τον δει.
22. Η φλεγόμενη φωτιά ήταν ολόγυρά του, και μια μεγάλη φωτιά στεκόταν μπροστά του, και κανείς γύρω δεν μπορούσε να τον πλησιάσει· δέκα χιλιάδες φορές δέκα χιλιάδες στέκονταν μπροστά του, κι όμως δεν χρειαζόταν σύμβουλο.

23. Και οι αγιότεροι που ήταν κοντά Του δεν έφευγαν τη νύχτα ούτε απομακρύνονταν από Αυτόν.
24. Και μέχρι τότε ήμουν πεσμένος στο πρόσωπο με το κεφάλι μου τρέμοντας· και ο Κύριος με κάλεσε με το στόμα του και μου είπε: Έλα εδώ, Ενώχ, και άκουσε τον λόγο μου.
25. Και ένας από τους αγίους ήρθε σε μένα και με ξύπνησε, και με έκανε να σηκωθώ και να πλησιάσω την πόρτα· και έσκυψα το πρόσωπό μου κάτω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

1. Και αποκρίθηκε και είπε προς εμέ, και άκουσα τη φωνή του: Μη φοβάσαι, Ενώχ, δίκαιος άνθρωπος και γραμματεύς δικαιοσύνης· πλησίασε εδώ και άκουσε τη φωνή μου.
2. Και πήγαινε, πες στους Φύλακες του ουρανού, που σε έστειλαν να μεσολαβήσεις γι' αυτούς: «Εσείς πρέπει να μεσολαβείτε» για τους ανθρώπους, και όχι οι άνθρωποι για εσάς.
3. Γιατί εγκαταλείψατε τον υψηλό, άγιο και αιώνιο ουρανό, και κοιμηθήκατε με γυναίκες, και μολύνεστε με τις κόρες των ανθρώπων, και παίρνετε γυναίκες, και ενεργείτε όπως τα παιδιά της γης, και γεννάτε γίγαντες ως γιους σας;
4. Και ενώ ήσασταν άγιοι, πνευματικοί, ζώντας την αιώνια ζωή, μολύνθηκες με αίμα γυναικών, και γέννησες παιδιά με αίμα σάρκας, και, ως παιδιά ανθρώπων, επιθύμησες σάρκα και αίμα, όπως κάνουν και εκείνοι που πεθαίνουν και χάνονται.
5. Γι' αυτό, τους έδωσα και γυναίκες για να τις κυοφορήσουν και να γεννήσουν παιδιά από αυτές, ώστε να μην τους λείψει τίποτα στη γη.
6. Αλλά εσύ ήσουν προηγουμένως πνευματικός, ζώντας την αιώνια ζωή και αθάνατος για όλες τις γενεές του κόσμου.
7. Και γι' αυτό δεν σας όρισα γυναίκες· επειδή, όσο για τα πνευματικά του ουρανού, στον ουρανό είναι η κατοικία τους.
8. Και τώρα, οι γίγαντες, που προέρχονται από τα πνεύματα και τη σάρκα, θα ονομαστούν κακά πνεύματα στη γη, και η κατοικία τους θα είναι στη γη.
9. Τα πονηρά πνεύματα έχουν προέλθει από τα σώματά τους· επειδή γεννιούνται από τους ανθρώπους, και από τους αγίους Παρατηρητές είναι η αρχή και η πρωταρχική τους προέλευση· θα είναι πονηρά πνεύματα στη γη, και θα ονομάζονται πονηρά πνεύματα.
10. Όσο για τα πνεύματα του ουρανού, στον ουρανό θα είναι η κατοικία τους· όσο για τα πνεύματα της γης, όμως, που γεννήθηκαν στη γη, στη γη θα είναι η κατοικία τους.
11. Και τα πνεύματα των γιγάντων βασανίζουν, καταπιέζουν, καταστρέφουν, επιτίθενται, πολεμούν και προκαλούν καταστροφή στη γη και προκαλούν προβλήματα. Δεν τρώνε, αλλά πεινάνε και διψούν και προκαλούν σκανδαλισμούς. Και αυτά τα πνεύματα θα ξεσηκωθούν ενάντια στα παιδιά των ανθρώπων και ενάντια στις γυναίκες, επειδή προήλθαν από αυτούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

1. Από τις ημέρες της σφαγής, της καταστροφής και του θανάτου των γιγάντων, από τις ψυχές των οποίων τα πνεύματα, αφού βγουν, θα καταστρέψουν χωρίς να υποστούν κρίση - έτσι θα καταστρέψουν μέχρι την ημέρα της συντέλειας, της μεγάλης κρίσης στην οποία θα ολοκληρωθεί η εποχή, πάνω στους Παρατηρητές και τους άθεους, ναι, θα ολοκληρωθεί ολοκληρωτικά.
2. Και τώρα όσον αφορά τους Παρατηρητές που σε έστειλαν να μεσολαβήσεις γι' αυτούς, οι οποίοι ήταν προηγουμένως στον ουρανό, πες τους:
3. «Ήσουν στον ουρανό, αλλά όλα τα μυστήρια δεν σου είχαν αποκαλυφθεί ακόμη, και γνώριζες άχρηστα, και αυτά στη σκληροκαρδία σου τα έκανες γνωστά στις γυναίκες, και μέσω αυτών των μυστηρίων γυναίκες και άνδρες κάνουν πολύ κακό στη γη».
4. Είπε λοιπόν προς αυτούς: «Δεν έχετε ειρήνη».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17

1. Και με πήραν και με έφεραν σε έναν τόπο όπου όσοι ήταν εκεί ήταν σαν φλεγόμενη φωτιά, και, όταν το επιθυμούσαν, εμφανίζονταν σαν άνθρωποι.
2. Και με έφεραν στον τόπο του σκότους, και σε ένα βουνό, του οποίου η κορυφή έφτανε στον ουρανό.
3. Και είδα τους τόπους των φωστήρων και τους θησαυρούς των αστεριών και των βροντών, και στα βάθη των ακρών, όπου υπήρχαν ένα πύρινο τόξο και βέλη και η φαρέτρα τους, και ένα πύρινο σπαθί και όλες οι αστραπές.
4. Και με οδήγησαν στα ζωντανά νερά και στη φωτιά της δύσης, η οποία δέχεται κάθε δύση του ήλιου.
5. Και έφτασα σε ένα ποτάμι φωτιάς, μέσα στο οποίο η φωτιά ρέει σαν νερό και εκβάλλει στη μεγάλη θάλασσα προς τα δυτικά.
6. Είδα τα μεγάλα ποτάμια και έφτασα στον μεγάλο ποταμό και στο μεγάλο σκοτάδι, και πήγα στον τόπο όπου δεν περπατάει σάρκα.
7. Είδα τα βουνά του σκότους του χειμώνα και τον τόπο απ' όπου πηγάζουν όλα τα νερά της αβύσσου.
8. Είδα τα στόμια όλων των ποταμών της γης και το στόμιο της αβύσσου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

1. Είδα τους θησαυρούς όλων των ανέμων· είδα πώς είχε εφοδιάσει με αυτούς ολόκληρη την κτίση και τα σταθερά θεμέλια της γης.
2. Και είδα τον ακρογωνιαίο λίθο της γης· είδα τους τέσσερις ανέμους που βαστάζουν τη γη και το στερέωμα του ουρανού.
3. Και είδα πώς οι άνεμοι απλώνουν τα ουράνια τόξα και στέκονται ανάμεσα στον ουρανό και τη γη. Αυτοί είναι οι στύλοι του ουρανού.
4. Είδα τους ανέμους του ουρανού που γυρίζουν και φέρνουν την περιφέρεια του ήλιου και όλων των αστέρων στη δύση τους.
5. Είδα τους ανέμους στη γη να φέρουν τα σύννεφα· είδα τα μονοπάτια των αγγέλων· είδα στην άκρη της γης το στερέωμα του ουρανού από πάνω.
6. Και προχώρησα και είδα έναν τόπο που καίγεται μέρα και νύχτα, όπου υπάρχουν επτά βουνά από υπέροχες πέτρες, τρία προς την ανατολή και τρία προς το νότο.

7. Και όσοι ήταν προς τα ανατολικά, ο ένας ήταν από χρωματιστή πέτρα, ο ένας από μαργαριτάρι, ο ένας από υάκινθο, και ο άλλος προς τα νότια από κόκκινη πέτρα.
8. Το μεσαίο όμως έφτανε μέχρι τον ουρανό σαν θρόνος Θεού, από αλάβαστρο, και η κορυφή του θρόνου ήταν από ζαφείρι.
9. Και είδα μια φλεγόμενη φωτιά· και πέρα από αυτά τα βουνά είναι μια περιοχή, η άκρη της μεγάλης γης· εκεί ολοκληρώθηκαν οι ουρανοί.
10. Και είδα μια βαθιά άβυσσο, με στήλες ουράνιας φωτιάς, και ανάμεσά τους είδα στήλες φωτιάς να πέφτουν, οι οποίες ήταν ασύγκριτα όμοιες προς το ύψος και προς το βάθος.
11. Και πέρα από την άβυσσο εκείνη είδα έναν τόπο που δεν είχε στερέωμα του ουρανού από πάνω, ούτε γή από κάτω του. Δεν υπήρχε νερό πάνω του, ούτε πουλιά, αλλά ήταν ένας έρημος και φρικτός τόπος.
12. Είδα εκεί επτά αστέρια σαν μεγάλα φλεγόμενα βουνά, και όταν ρώτησα γι' αυτά,
13. Ο άγγελος είπε: «Αυτός ο τόπος είναι το τέλος του ουρανού και της γης· αυτό έχει γίνει φυλακή για τα αστέρια και το πλήθος του ουρανού».
14. Και τα αστέρια που κυλούν πάνω από τη φωτιά είναι αυτά που έχουν παραβεί την εντολή του Κυρίου στην αρχή της ανατολής τους, επειδή δεν βγήκαν στους καθορισμένους χρόνους τους.
15. Και ωργίστηκε μαζί τους και τους έδεσε μέχρι τον καιρό που η ενοχή τους θα ολοκληρωνόταν για δέκα χιλιάδες χρόνια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

1. Και ο Ουριήλ μου είπε: «Εδώ θα στέκονται οι άγγελοι που έχουν συνδεθεί με γυναίκες, και τα πνεύματά τους, παίρνοντας πολλές διαφορετικές μορφές, μολύνουν την ανθρωπότητα και θα την παραπλανήσουν ώστε να θυσιάζουν σε δαίμονες ως θεούς, εδώ θα στέκονται μέχρι την ημέρα της μεγάλης κρίσης στην οποία θα κριθούν μέχρι να τελειώσουν».
2. Και οι γυναίκες των αγγέλων που παραστρατήθηκαν θα γίνουν σειρήνες.
3. Και εγώ, ο Ενώχ, μόνος είδα το όραμα, τα τέλη των πάντων· και κανένας άνθρωπος δεν θα δει όπως εγώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

1. Και αυτά είναι τα ονόματα των αγίων αγγέλων που παρακολουθούν.
2. Ο Ουριήλ, ένας από τους αγίους αγγέλους, που είναι πάνω από τον κόσμο και πάνω από τον Τάρταρο.
3. Ο Ραφαήλ, ένας από τους αγίους αγγέλους, που είναι πάνω από τα πνεύματα των ανθρώπων.
4. Ο Ραγουήλ, ένας από τους αγίους αγγέλους που παίρνει εκδίκηση από τον κόσμο των φωτιστών.
5. Ο Μιχαήλ, ένας από τους αγίους αγγέλους, δηλαδή, αυτός που έχει τοποθετηθεί πάνω στο καλύτερο μέρος της ανθρωπότητας και πάνω στο χάος.
6. Ο Σαρακήλ, ένας από τους αγίους αγγέλους, που είναι τοποθετημένος πάνω από τα πνεύματα, που αμαρτάνουν εν πνεύματι.
7. Ο Γαβριήλ, ένας από τους αγίους αγγέλους, που είναι πάνω από τον Παράδεισο και τα φίδια και τα Χερουβείμ.
8. Ρεμιήλ, ένας από τους αγίους αγγέλους, τον οποίο ο Θεός έθεσε πάνω από εκείνους που ανασταίνουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

1. Και προχώρησα προς το σημείο όπου τα πράγματα ήταν χαοτικά.
2. Και είδα εκεί κάτι φρικτό: Δεν είδα ούτε ουρανό από πάνω ούτε γή με στέρεα θεμελίωση, αλλά έναν τόπο χαοτικό και φρικτό.
3. Και εκεί είδα επτά αστέρια του ουρανού δεμένα μέσα σε αυτό, σαν μεγάλα βουνά και φλεγόμενα.
4. Τότε είπα: Για ποια αμαρτία είναι δεμένοι, και για ποιο λόγο ρίχτηκαν εδώ μέσα;
5. Τότε ο Ουριήλ, ένας από τους αγίους αγγέλους, που ήταν μαζί μου και ήταν αρχηγός τους, είπε: Ενώχ, γιατί ρωτάς, και γιατί λαχταράς την αλήθεια;
6. Αυτοί είναι από τον αριθμό των αστέρων του ουρανού, οι οποίοι παρέβησαν την εντολή του Κυρίου, και είναι δεσμευμένοι εδώ μέχρι να ολοκληρωθούν δέκα χιλιάδες χρόνια, ο χρόνος που συνεπάγεται η αμαρτία τους.
7. Και από εκεί πήγα σε άλλο μέρος, που ήταν ακόμα πιο φρικτό από το προηγούμενο, και είδα κάτι φρικτό: μια μεγάλη φωτιά εκεί που έκαιγε και φλεγόταν, και ο τόπος ήταν σχισμένος μέχρι την άβυσσο, γεμάτος από μεγάλες στήλες φωτιάς που κατέβαιναν. Ούτε την έκταση ούτε το μέγεθός της μπορούσα να δω, ούτε να μαντέψω.
8. Τότε είπα: Πόσο τρομερός είναι αυτός ο τόπος και πόσο τρομερό είναι να τον βλέπεις!
9. Τότε ο Ουριήλ μου απάντησε, ένας από τους αγίους αγγέλους που ήταν μαζί μου, και μου είπε: Ενώχ, γιατί έχεις τέτοιο φόβο και τρόμο; Και εγώ απάντησα: Εξαιτίας αυτού του τρομερού τόπου, και εξαιτίας του θεάματος του πόνου.
10. Και μου είπε: «Αυτός ο τόπος είναι η φυλακή των αγγέλων, και εδώ θα είναι φυλακισμένοι για πάντα».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

1. Και από εκεί πήγα σε άλλο μέρος, και μου έδειξε στα δυτικά ένα άλλο μεγάλο και ψηλό βουνό από σκληρό βράχο.
2. Και υπήρχαν μέσα σε αυτό τέσσερις κοιλότητες, βαθιές και πλατιές και πολύ λείες. Πόσο λείες είναι οι κοιλότητες, βαθιές και σκοτεινές στο βλέμμα.
3. Τότε ο Ραφαήλ απάντησε, ένας από τους αγίους αγγέλους που ήταν μαζί μου, και μου είπε:
4. «Αυτοί οι κούφιοι τόποι έχουν δημιουργηθεί ακριβώς για αυτόν τον σκοπό, για να συγκεντρωθούν εκεί τα πνεύματα των ψυχών των νεκρών, μάλιστα, για να συγκεντρωθούν εδώ όλες οι ψυχές των παιδιών των ανθρώπων. Και αυτοί οι τόποι έχουν φτιαχτεί για να τους δέχονται μέχρι την ημέρα της κρίσης τους και μέχρι την καθορισμένη περίοδο τους, μέχρι την καθορισμένη περίοδο, μέχρι να έρθει η μεγάλη κρίση πάνω τους.»
5. Είδα τα πνεύματα των νεκρών παιδιών των ανθρώπων, και η φωνή τους ανέβηκε στον ουρανό και έκανε έκκληση.

6. Τότε ρώτησα τον Ραφαήλ, τον άγγελο που ήταν μαζί μου, και του είπα: «Αυτό το πνεύμα, ποιου είναι αυτό που η φωνή βγαίνει και κάνει μήνυση;»
7. Και μου απάντησε λέγοντας: «Αυτό είναι το πνεύμα που βγήκε από τον Άβελ, τον οποίο ο αδελφός του ο Κάιν σκότωσε, και κάνει μήνυση εναντίον του μέχρι να εξολοθρευτεί το σπέρμα του από προσώπου της γης, και το σπέρμα του να εξολοθρευτεί από το σπέρμα των ανθρώπων».
8. Τότε ρώτησα σχετικά με αυτό, και σχετικά με όλα τα κενά: «Γιατί καθώς το ένα χωρίζεται από το άλλο;»
9. Και μου απάντησε και μου είπε: «Αυτά τα τρία έχουν γίνει για να χωριστούν τα πνεύματα των νεκρών. Και τέτοια διαίρεση έχει γίνει για τα πνεύματα των δικαίων, στα οποία υπάρχει η λαμπρή πηγή νερού».
10. Και τέτοια έχουν φτιαχτεί για τους αμαρτωλούς όταν πεθαίνουν και θάβονται στη γη και η κρίση δεν έχει εκτελεστεί πάνω τους όσο ζουν.
11. Εδώ τα πνεύματά τους θα τεθούν σε αγιασμό μέσα σε αυτόν τον μεγάλο πόνο μέχρι τη μεγάλη ημέρα της κρίσης, της τιμωρίας και των βασάνων εκείνων που καταριούνται για πάντα, και της ανταπόδοσης για τα πνεύματά τους. Εκεί θα τους δέσει για πάντα.
12. Και μια τέτοια διαίρεση έχει γίνει για τα πνεύματα εκείνων που κάνουν την αγωγή τους, που κάνουν αποκαλύψεις σχετικά με την καταστροφή τους, όταν θανατώθηκαν στις ημέρες των αμαρτωλών.
13. Τέτοια έχει γίνει για τα πνεύματα ανθρώπων που δεν ήταν δίκαιοι αλλά αμαρτωλοί, που ήταν ολοκληρωτικά στην παράβαση, και των παραβατών. Θα είναι σύντροφοι· αλλά τα πνεύματά τους δεν θα θανατωθούν την ημέρα της κρίσης ούτε θα αναστηθούν από εκεί.
14. Τότε ευλόγησα τον Κύριο της δόξας και είπα: Ευλογημένος ο Κύριός μου, ο Κύριος της δικαιοσύνης, που βασιλεύει στους αιώνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

1. Από εκεί πήγα σε άλλο μέρος στα δυτικά των άκρων της γης.
2. Και είδα μια φωτιά που έκαιγε ασταμάτητα, και δεν σταματούσε από την πορεία της μέρα ή νύχτα, αλλά έτρεχε κανονικά.
3. Και ρώτησα λέγοντας: «Τι είναι αυτό που δεν αναπαύεται;»
4. Τότε ο Ραγουήλ, ένας από τους αγίους αγγέλους που ήταν μαζί μου, μου απάντησε και μου είπε: «Αυτή η πορεία του πυρός που είδες είναι η φωτιά στη δύση που διώκει όλους τους φωστήρες του ουρανού».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

1. Και από εκεί πήγα σε άλλο μέρος της γης, και μου έδειξε μια οροσειρά φωτιάς που έκαιγε μέρα και νύχτα.
2. Και πέρασα πέρα από αυτό και είδα επτά υπέροχα βουνά, όλα διαφορετικά το ένα από το άλλο, και οι πέτρες τους ήταν μεγαλοπρεπείς και όμορφες, μεγαλοπρεπείς στο σύνολό τους, με ένδοξη εμφάνιση και όμορφο εξωτερικό: τρία προς τα ανατολικά, το ένα θεμελιωμένο στο άλλο, και τρία προς τα νότια, το ένα πάνω στο άλλο, και βαθιά, τραχιά φαράγγια, κανένα από τα οποία δεν ενωνόταν με κανένα άλλο.
3. Και το έβδομο όρος ήταν ανάμεσα σε αυτά, και τα ξεπερνούσε σε ύψος, έμοιαζε με έδρα θρόνου· και ευώδη δέντρα περικύκλωναν τον θρόνο.
4. Και ανάμεσά τους υπήρχε ένα δέντρο που δεν είχα ποτέ μυρίσει, ούτε υπήρχε κανένα ανάμεσά τους ούτε άλλα παρόμοια. Είχε μια ευωδία που ξεπερνούσε κάθε ευωδία, και τα φύλλα, τα άνθη και το ξύλο του δεν μαραίνονται για πάντα. Και ο καρπός του είναι όμορφος, και ο καρπός του μοιάζει με χουρμάδες φοίνικα.
5. Τότε είπα: Πόσο όμορφο είναι αυτό το δέντρο, και πόσο ευωδιαστό, και πόσο όμορφα είναι τα φύλλα του, και πόσο όμορφα είναι τα άνθη του;
6. Τότε απάντησε ο Μιχαήλ, ένας από τους αγίους και τιμημένους αγγέλους που ήταν μαζί μου και ήταν ο αρχηγός τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25

1. Και μου είπε: Ενώχ, γιατί με ρωτάς για την ευωδία του δέντρου; Και γιατί θέλεις να μάθεις την αλήθεια;
2. Τότε του απάντησα λέγοντας: «Θέλω να μάθω για τα πάντα, αλλά ιδιαίτερα για αυτό το δέντρο».
3. Και απάντησε λέγοντας: «Αυτό το ψηλό βουνό που είδες, του οποίου η κορυφή είναι σαν θρόνος του Θεού, είναι ο θρόνος Του, όπου θα καθίσει ο Άγιος Μέγας, ο Κύριος της Δόξας, ο Αιώνιος Βασιλιάς, όταν κατέβει για να επισκεφθεί τη γη με αγαθότητα».
4. Και όσο για αυτό το ευωδιαστό δέντρο, κανένας θνητός δεν επιτρέπεται να το αγγίξει μέχρι τη μεγάλη κρίση, όταν Εκείνος θα πάρει εκδίκηση από όλους και θα φέρει τα πάντα στην ολοκλήρωσή τους για πάντα. Τότε θα δοθεί στους δίκαιους και άγιους.
5. Ο καρπός του θα είναι για τροφή στους εκλεκτούς· θα μεταφυτευτεί στον άγιο τόπο, στον ναό του Κυρίου, του Αιώνιου Βασιλιά.
6 Τότε θα αγαλλιάσουν με χαρά και θα ευφρανθούν, και στον άγιο τόπο θα εισέλθουν· και η ευωδία του θα είναι στα κόκαλά τους, και θα ζήσουν πολλά χρόνια στη γη, όπως έζησαν οι πατέρες σας· και στις ημέρες τους δεν θα τους αγγίξει ούτε θλίψη ούτε πληγή ούτε βασανιστήρια ούτε συμφορά.
7. Τότε ευλόγησα τον Θεό της Δόξας, τον Αιώνιο Βασιλιά, που ετοίμασε τέτοια πράγματα για τους δίκαιους, και τα δημιούργησε και υποσχέθηκε να τους τα δώσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 26

1. Και πήγα από εκεί στη μέση της γης, και είδα έναν ευλογημένο τόπο όπου υπήρχαν δέντρα με κλαδιά που άνθιζαν σαν ένα διαμελισμένο δέντρο.
2. Και εκεί είδα ένα άγιο όρος, και κάτω από το όρος στα ανατολικά υπήρχε ένα ρυάκι που έρεε προς το νότο.
3. Και είδα προς τα ανατολικά ένα άλλο βουνό, ψηλότερο από αυτό, και ανάμεσά τους μια βαθιά και στενή χαράδρα· μέσα σε αυτήν έρεε και ένα ρυάκι κάτω από το βουνό.
4. Και δυτικά αυτού υπήρχε ένα άλλο βουνό, χαμηλότερο από το πρώτο και με μικρό υψόμετρο, και ένα φαράγγι

βαθύ και ξερό ανάμεσά τους· και ένα άλλο βαθύ και ξερό φαράγγι ήταν στις άκρες των τριών βουνών.
5. Και όλα τα φαράγγια ήταν βαθιά και στενά, σχηματισμένα από σκληρό βράχο, και δεν φυτεύονταν δέντρα πάνω σε αυτά.
6. Και θαύμασα τους βράχους, και θαύμασα τη χαράδρα, μάλιστα, θαύμασα πολύ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

1. Τότε είπα: «Γιατί αυτή η ευλογημένη γη, που είναι ολόκληρη γεμάτη δέντρα, και αυτή η καταραμένη κοιλάδα ανάμεσά τους;»
2. Τότε ο Ουριήλ, ένας από τους αγίους αγγέλους που ήταν μαζί μου, απάντησε και είπε: «Αυτή η καταραμένη κοιλάδα είναι για εκείνους που είναι καταραμένοι για πάντα. Εδώ θα συγκεντρωθούν όλοι οι καταραμένοι που εκστομίζουν με τα χείλη τους κατά του Κυρίου άσεμνα λόγια και για τη δόξα Του μιλούν σκληρά πράγματα. Εδώ θα συγκεντρωθούν, και εδώ θα είναι ο τόπος της κρίσης τους».
3. Εν ταις εσχάταις ημέραις θα είναι επ' αυτούς το θέαμα της δίκαιης κρίσεως ενώπιον των δικαίων εις τον αιώνα· εδώ οι ελεήμονες θα ευλογήσουν τον Κύριο της δόξης, τον Αιώνιο Βασιλιά.
4. Εν ταις ημέραις της κρίσεως επί των πρώτων, θέλουσιν ευλογήσει Αυτόν διά το έλεος, κατά το οποίον εδόθη εις αυτούς ο κλήρος αυτών.
5. Τότε ευλόγησα τον Κύριο της Δόξας και εξέθεσα τη δόξα Του και Τον δοξολόγησα ένδοξα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

1. Και από εκεί πήγα προς τα ανατολικά, στη μέση της οροσειράς της ερήμου, και είδα μια ερημιά και ήταν μοναχική, γεμάτη δέντρα και φυτά.
2. Και νερό ανάβλυσε από ψηλά.
3. Ορμώντας σαν άφθονο ρυάκι που έρεε προς τα βορειοδυτικά, προκαλούσε σύννεφα και δροσιά να ανεβαίνουν από παντού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29

1. Και από εκεί πήγα σε άλλο μέρος στην έρημο και πλησίασα στα ανατολικά αυτής της οροσειράς.
2. Και εκεί είδα αρωματικά δέντρα που απέπνεαν την ευωδία του λιβανιού και της σμύρνας, και τα δέντρα ήταν επίσης παρόμοια με την αμυγδαλιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30

1. Και πέρα από αυτά, πήγα μακριά προς τα ανατολικά και είδα ένα άλλο μέρος, μια κοιλάδα γεμάτη νερό.
2. Και εκεί μέσα υπήρχε ένα δέντρο, στο χρώμα αρωματικών δέντρων όπως η μαστίχα.
3. Και στις πλαγιές αυτών των κοιλάδων είδα αρωματική κανέλα. Και πέρα από αυτές προχώρησα προς τα ανατολικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31

1. Και είδα άλλα βουνά, και ανάμεσά τους υπήρχαν άλση από δέντρα, και από αυτά έρεε νέκταρ, που ονομάζεται σαράρα και γάλβανο.
2. Και πέρα από αυτά τα βουνά είδα ένα άλλο βουνό στα ανατολικά των άκρων της γης, όπου υπήρχαν αλόες, και όλα τα δέντρα ήταν γεμάτα με στακτίτη, σαν αμυγδαλιές.
3. Και όταν το έκαιγε κανείς, μύριζε πιο γλυκά από οποιαδήποτε ευωδιά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32

1. Και μετά από αυτές τις ευωδιές, καθώς κοίταξα προς τον βορρά πάνω από τα βουνά, είδα επτά βουνά γεμάτα εκλεκτά νάρδο και αρωματικά δέντρα και κανέλα και πιπέρι.
2. Και από εκεί πέρασα τις κορυφές όλων αυτών των βουνών, μακριά προς τα ανατολικά της γης, και πέρασα πάνω από την Ερυθραία θάλασσα και πήγα μακριά από αυτήν, και πέρασα πάνω από τον άγγελο Ζωτήλ.
3. Και ήρθα στον Κήπο της Δικαιοσύνης, και είδα πέρα από αυτά τα δέντρα πολλά μεγάλα δέντρα να φυτρώνουν εκεί και να ευωδιάζουν, μεγάλα, πολύ όμορφα και ένδοξα, και το δέντρο της σοφίας από το οποίο τρώνε και γνωρίζουν μεγάλη σοφία.
4. Το δέντρο αυτό έχει ύψος σαν έλατο, και τα φύλλα του είναι σαν της χαρουπιάς· και ο καρπός του είναι σαν τα τσαμπιά της αμπέλου, πολύ όμορφος· και η ευωδία του δέντρου διαπερνά μακριά.
5. Τότε είπα: «Πόσο όμορφο είναι το δέντρο, και πόσο ελκυστική είναι η όψη του!»
6. Τότε ο άγιος άγγελος Ραφαήλ, που ήταν μαζί μου, μου απάντησε και είπε: «Αυτό είναι το δέντρο της σοφίας, από το οποίο έφαγαν ο πατέρας σου, ο ηλικιωμένος σε ηλικία, και η ηλικιωμένη μητέρα σου, που ήταν πριν από εσένα, και έμαθαν σοφία και ανοίχτηκαν τα μάτια τους, και κατάλαβαν ότι ήταν γυμνοί και εκδιώχθηκαν από τον κήπο».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33

1. Και από εκεί πήγα στα πέρατα της γης και είδα εκεί μεγάλα θηρία, και το ένα διαφορετικό από το άλλο· και είδα και πουλιά διαφορετικά σε εμφάνιση και ομορφιά και φωνή, το ένα διαφορετικό από το άλλο.
2. Και ανατολικά αυτών των θηρίων είδα τα πέρατα της γης, όπου αναπαύεται ο ουρανός, και τις πύλες του ουρανού ανοιχτές.
3. Και είδα πώς αναδύονται τα αστέρια του ουρανού, και μέτρησα τις πύλες από τις οποίες βγαίνουν, και κατέγραψα όλες τις εξόδους τους, για κάθε αστέρι ξεχωριστά, σύμφωνα με τον αριθμό και τα ονόματά τους, τις πορείες και τις θέσεις τους, και τους χρόνους και τους μήνες τους, όπως μου έδειξε ο Ουριήλ, ο άγιος άγγελος που ήταν μαζί μου.
4. Μου τα έδειξε όλα και μου τα έγραψε· μου έγραψε και τα ονόματά τους, τους νόμους τους και τις εντολές τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 34

1. Και από εκεί πήγα προς τα βόρεια, στα πέρατα της γης, και εκεί είδα ένα μεγάλο και ένδοξο δημιούργημα στα πέρατα ολόκληρης της γης.
2. Και ιδού είδα τρεις πύλες του ουρανού ανοιχτές στον ουρανό· από καθεμία από αυτές περνούν βόρειοι άνεμοι· όταν φυσούν, υπάρχει κρύο, χαλάζι, παγετός, χιόνι, δροσιά και βροχή.
3. Και από τη μία πύλη πνέουν για πάντα· όταν όμως πνέουν μέσα από τις άλλες δύο πύλες, είναι με βία και θλίψη στη γη, και πνέουν με βία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 35

1. Και από εκεί πήγα προς τη δύση, στα πέρατα της γης, και είδα εκεί τρεις πύλες του ουρανού ανοιχτές, όπως αυτές που είχα δει στην ανατολή, τον ίδιο αριθμό πυλών και τον ίδιο αριθμό εξόδων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 36

1. Και από εκεί πήγα προς τα νότια, μέχρι τα πέρατα της γης, και είδα εκεί τρεις ανοιχτές πύλες του ουρανού· και από εκεί πηγάζει δροσιά, βροχή και άνεμος.
2. Και από εκεί πήγα προς τα ανατολικά μέχρι τα πέρατα του ουρανού, και είδα εδώ τις τρεις ανατολικές πύλες του ουρανού ανοιχτές και μικρές πύλες από πάνω τους.
3. Μέσα από καθεμία από αυτές τις μικρές πύλες περνούν τα αστέρια του ουρανού και ακολουθούν την πορεία τους προς τη δύση στο μονοπάτι που τους υποδεικνύεται.
4. Και όσες φορές κι αν έβλεπα, ευλογούσα πάντα τον Κύριο της Δόξας, και συνέχιζα να ευλογώ τον Κύριο της Δόξας, ο οποίος έκανε μεγάλα και ένδοξα θαύματα, για να δείξει το μεγαλείο του έργου Του στους αγγέλους και στα πνεύματα και στους ανθρώπους, για να δοξάσουν το έργο Του και όλη την κτίση Του· για να δουν το έργο της δύναμής Του και να δοξάσουν το μεγάλο έργο των χεριών Του και να Τον ευλογήσουν στους αιώνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 37

1. Το δεύτερο όραμα που είδε, το όραμα της σοφίας, το οποίο είδε ο Ενώχ, ο γιος του Ιάρεδ, ο γιος του Μααλαλήλ, ο γιος του Καϊνάν, ο γιος του Ενώς, ο γιος του Σηθ, ο γιος του Αδάμ.
2. Και αυτή είναι η αρχή των λόγων σοφίας, που ύψωσα τη φωνή μου για να μιλήσω και να πω σε εκείνους που κατοικούν στη γη: Ακούστε, άνθρωποι της αρχαιότητας, και δείτε, εσείς που έρχεστε μετά, τα λόγια του Αγίου, που θα μιλήσω ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων.
3. Θα ήταν καλύτερο να τα αναγγείλουμε μόνο στους παλιούς ανθρώπους, αλλά ούτε και από εκείνους που θα έρθουν μετά θα αποκρύψουμε την αρχή της σοφίας.
4. Μέχρι σήμερα, ποτέ δεν μου έχει δοθεί από τον Κύριο των Πνευμάτων τέτοια σοφία, όπως αυτή που έλαβα σύμφωνα με τη διορατικότητά μου, σύμφωνα με την ευδοκία του Κυρίου των Πνευμάτων, μέσω του οποίου μου έχει δοθεί η μοίρα της αιώνιας ζωής.
5. Τρεις παραβολές μου διηγήθηκαν, και ύψωσα τη φωνή μου και τις διηγήθηκα σε εκείνους που κατοικούν στη γη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 38

1. Η Πρώτη Παραβολή. Όταν εμφανιστεί η εκκλησία των δικαίων, και οι αμαρτωλοί κριθούν για τις αμαρτίες τους, και εκδιωχθούν από προσώπου γης:
2. Και όταν ο Δίκαιος εμφανιστεί μπροστά στα μάτια των δικαίων, του οποίου τα εκλεκτά έργα κρέμονται από τον Κύριο των Πνευμάτων, και φως εμφανιστεί στους δίκαιους και τους εκλεκτούς που κατοικούν στη γη, πού τότε θα είναι η κατοικία των αμαρτωλών, και πού ο τόπος ανάπαυσης εκείνων που έχουν αρνηθεί τον Κύριο των Πνευμάτων; Θα ήταν καλό γι' αυτούς αν δεν είχαν γεννηθεί.
3. Όταν αποκαλυφθούν τα μυστικά των δικαίων και κριθούν οι αμαρτωλοί, και οι ασεβείς εκδιωχθούν από την παρουσία των δικαίων και εκλεκτών,
4. Από τότε οι κάτοχοι της γης δεν θα είναι πλέον ισχυροί και εξυψωμένοι· και δεν θα μπορούν να δουν το πρόσωπο των αγίων, επειδή ο Κύριος των Πνευμάτων έκανε το φως Του να εμφανιστεί στο πρόσωπο των αγίων, δικαίων και εκλεκτών.
5. Τότε οι βασιλιάδες και οι ισχυροί θα αφανιστούν και θα παραδοθούν στα χέρια των δικαίων και αγίων.
6. Και από τότε και στο εξής κανείς δεν θα ζητήσει για τον εαυτό του έλεος από τον Κύριο των Πνευμάτων, γιατί η ζωή του έχει φτάσει στο τέλος της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 39

1. Και κατά τις ημέρες εκείνες θα κατέβουν από τον ουρανό εκλεκτά και άγια παιδιά, και το σπέρμα τους θα γίνει ένα με τα παιδιά των ανθρώπων.
2. Και κατά τις ημέρες εκείνες ο Ενώχ έλαβε βιβλία ζήλου και οργής, και βιβλία ανησυχίας και αποβολής. Και δεν θα τους δοθεί έλεος, λέει ο Κύριος των Πνευμάτων.
3. Και εν ταις ημέραις εκείναις ανεμοστρόβιλος με σήκωσεν από της γης, και με κατέβασεν εις το άκρον των ουρανών.
4. Και εκεί είδα άλλη όραση, τις κατοικίες των αγίων, και τους τόπους ανάπαυσης των δικαίων.
5. Εδώ τα μάτια μου είδαν τις κατοικίες τους με τους δίκαιους αγγέλους Του, και τους τόπους ανάπαυσής τους με τους αγίους. Και ικέτευσαν και μεσολάβησαν και προσευχήθηκαν για τα παιδιά των ανθρώπων, και η δικαιοσύνη έρεε μπροστά τους σαν νερό, και το έλεος σαν δροσιά πάνω στη γη. Έτσι είναι ανάμεσά τους στους αιώνες των αιώνων.
6α. Και σε εκείνο τον τόπο τα μάτια μου είδαν τον Εκλεκτό της δικαιοσύνης και της πίστης,
7α. Και είδα την κατοικία του κάτω από τα φτερά του Κυρίου των Πνευμάτων.
6β. Και δικαιοσύνη θα επικρατήσει στις ημέρες του, και οι δίκαιοι και οι εκλεκτοί θα είναι αμέτρητοι ενώπιόν του στους αιώνες των αιώνων.
7β. Και όλοι οι δίκαιοι και εκλεκτοί ενώπιόν Του θα είναι δυνατοί σαν πύρινα φώτα, και το στόμα τους θα είναι γεμάτο ευλογία, και τα χείλη τους θα εξυμνούν το όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων, και η δικαιοσύνη ενώπιόν Του δεν θα εκλείψει ποτέ, και η ευθύτητα δεν θα εκλείψει ποτέ ενώπιόν Του.

8. Εκεί ήθελα να κατοικήσω, και το πνεύμα μου λαχταρούσε εκείνο το κατοικητήριο. Και εκεί ήταν η μερίδα μου από τότε, γιατί έτσι έχει καθοριστεί για μένα ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων.
9. Εκείνες τις ημέρες δοξολογούσα και εξυμνούσα το όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων με ευλογίες και αίνους, επειδή με προόρισε για ευλογία και δόξα σύμφωνα με την ευδοκία του Κυρίου των Πνευμάτων.
10. Για πολύ καιρό τα μάτια μου έβλεπαν εκείνο τον τόπο, και τον ευλόγησα και τον αίνεσα, λέγοντας: «Ευλογημένος είναι, και ας είναι ευλογημένος από την αρχή μέχρι τους αιώνες».
11. Και ενώπιόν Του δεν υπάρχει παύση. Αυτός γνωρίζει πριν από τη δημιουργία του κόσμου τι είναι για πάντα και τι θα είναι από γενιά σε γενιά.
12. Όσοι δεν κοιμούνται σε ευλογούν· στέκονται ενώπιον της δόξας Σου και ευλογούν, υμνούν και εξυμνούν, λέγοντας: «Άγιος, άγιος, άγιος ο Κύριος των πνευμάτων· αυτός γεμίζει τη γη με πνεύματα».
13. Και ιδού τα μάτια μου είδαν όλους εκείνους που δεν κοιμούνται· στέκονται ενώπιόν Του και ευλογούν και λένε: «Ευλογημένος να είσαι, και ευλογημένο το όνομα του Κυρίου στους αιώνες των αιώνων».
14. Και το πρόσωπό μου άλλαξε· επειδή, δεν μπορούσα πλέον να βλέπω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 40

1. Και μετά από αυτό είδα χιλιάδες χιλιάδες και δέκα χιλιάδες φορές δέκα χιλιάδες, είδα ένα πλήθος υπεράριθμο και ακαταμέτρητο, που στεκόταν ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων.
2. Και στις τέσσερις πλευρές του Κυρίου των Πνευμάτων είδα τέσσερις παρουσίες, διαφορετικές από εκείνες που δεν κοιμούνται, και έμαθα τα ονόματά τους. Γιατί ο άγγελος που με συνόδευε μου γνωστοποίησε τα ονόματά τους και μου έδειξε όλα τα κρυμμένα πράγματα.
3. Και άκουσα τις φωνές αυτών των τεσσάρων παρουσιών καθώς απήγγειλαν αίνους ενώπιον του Κυρίου της δόξας.
4. Η πρώτη φωνή ευλογεί τον Κύριο των Πνευμάτων στους αιώνες των αιώνων.
5. Και τη δεύτερη φωνή που άκουσα να ευλογεί τον Εκλεκτό και τους εκλεκτούς που κρέμονται στον Κύριο των Πνευμάτων.
6. Και την τρίτη φωνή που άκουσα να προσεύχεται και να μεσιτεύει για όσους κατοικούν στη γη και να ικετεύουν στο όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων.
7. Και άκουσα την τέταρτη φωνή να αποκρούει τους Σατανάδες και να τους απαγορεύει να παρουσιαστούν ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων για να κατηγορήσουν αυτούς που κατοικούν στη γη.
8. Μετά από αυτό ρώτησα τον άγγελο της ειρήνης που με συνόδευε, ο οποίος μου έδειξε όλα όσα είναι κρυμμένα: «Ποιες είναι αυτές οι τέσσερις παρουσίες που έχω δει και των οποίων τα λόγια έχω ακούσει και καταγράψει;»
9. Και μου είπε: «Ο πρώτος είναι ο Μιχαήλ, ο ελεήμων και μακρόθυμος· και ο δεύτερος, που έχει τεθεί πάνω σε όλες τις ασθένειες και σε όλες τις πληγές των ανθρώπων, είναι ο Ραφαήλ· και ο τρίτος, που έχει τεθεί πάνω σε όλες τις δυνάμεις, είναι ο Γαβριήλ· και ο τέταρτος, που έχει τεθεί πάνω στη μετάνοια προς ελπίδα εκείνων που κληρονομούν αιώνια ζωή, ονομάζεται Φανουήλ». Και αυτοί είναι οι τέσσερις άγγελοι του Κυρίου των Πνευμάτων και οι τέσσερις φωνές που άκουσα εκείνες τις ημέρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 41

1. Και μετά από αυτό είδα όλα τα μυστικά των ουρανών, και πώς διαιρείται η βασιλεία, και πώς ζυγίζονται οι πράξεις των ανθρώπων στη ζυγαριά.
2. Και εκεί είδα τα σπίτια των εκλεκτών και τα σπίτια των αγίων, και τα μάτια μου είδαν εκεί όλους τους αμαρτωλούς να εκδιώκονται από εκεί, οι οποίοι αρνούνται το όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων, και να σύρονται μακριά. Και δεν μπορούσαν να υπομείνουν εξαιτίας της τιμωρίας που προέρχεται από τον Κύριο των Πνευμάτων.
3. Και εκεί τα μάτια μου είδαν τα μυστικά της αστραπής και της βροντής, και τα μυστικά των ανέμων, πώς διαιρούνται για να φυσούν πάνω από τη γη, και τα μυστικά των σύννεφων και της δροσιάς, και εκεί είδα από πού προέρχονται σε εκείνο τον τόπο και από πού διαποτίζουν τη σκονισμένη γη.
4. Και εκεί είδα κλειστά δωμάτια από τα οποία διαχωρίζονται οι άνεμοι, το δωμάτιο του χαλαζιού και των ανέμων, το δωμάτιο της ομίχλης και των νεφών, και το σύννεφο αυτού αιωρείται πάνω από τη γη από την αρχή του κόσμου.
5. Και είδα τα δωμάτια του ήλιου και της σελήνης, από όπου προέρχονται και πού επιστρέφουν, και την ένδοξη επιστροφή τους, και πώς το ένα είναι ανώτερο από το άλλο, και την επιβλητική τους τροχιά, και πώς δεν εγκαταλείπουν την τροχιά τους, και δεν προσθέτουν τίποτα στην τροχιά τους και δεν αφαιρούν τίποτα από αυτήν, και τηρούν την πίστη ο ένας στον άλλον, σύμφωνα με τον όρκο με τον οποίο είναι δεμένοι μεταξύ τους.
6. Και πρώτος ο ήλιος ανατέλλει και διασχίζει την πορεία του σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου των Πνευμάτων, και το όνομά Του είναι ισχυρό στους αιώνες των αιώνων.
7. Και μετά από αυτό είδα την κρυφή και την ορατή πορεία της σελήνης, και αυτή ολοκληρώνει την πορεία της σε εκείνο το μέρος μέρα και νύχτα - η μία κρατάει μια θέση απέναντι από την άλλη ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων. Και ευχαριστούν και δοξάζουν και δεν αναπαύονται· γιατί σε αυτούς είναι η ανάπαυση της ευχαριστίας τους.
8. Διότι ο ήλιος αλλάζει συχνά για ευλογία ή για κατάρα, και η πορεία της σελήνης είναι φως στους δίκαιους και σκοτάδι στους αμαρτωλούς στο όνομα του Κυρίου, ο οποίος έκανε διαχωρισμό μεταξύ φωτός και σκότους, και χώρισε τα πνεύματα των ανθρώπων, και ενίσχυσε τα πνεύματα των δικαίων, στο όνομα της δικαιοσύνης Του.
9. Διότι ουδείς άγγελος εμποδίζει και ουδεμία δύναμη δύναται να εμποδίσει· διότι διορίζει κριτήν δι' όλους αυτούς και κρίνει πάντας ενώπιόν Αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 42

1. Η σοφία δεν βρήκε τόπο να κατοικήσει· τότε της δόθηκε τόπος κατοικίας στους ουρανούς.
2. Η σοφία βγήκε για να κατοικήσει ανάμεσα στους γιους των ανθρώπων, και δεν βρήκε τόπο κατοικίας· η σοφία

επέστρεψε στον τόπο της, και κάθισε ανάμεσα στους αγγέλους.
3. Και αδικία βγήκε από τα δωμάτιά της· όσους δεν αναζήτησε, βρήκε· και κατοίκησε μαζί τους, σαν βροχή στην έρημο, και δροσιά σε διψασμένη γη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 43

1. Και είδα άλλες αστραπές και τα αστέρια του ουρανού, και είδα πώς τα κάλεσε όλα με τα ονόματά τους και τον άκουσαν.
2. Και είδα πώς ζυγίζονται σε μια δίκαιη ζυγαριά σύμφωνα με τις αναλογίες φωτός τους· είδα το πλάτος των χώρων τους και την ημέρα της εμφάνισής τους, και πώς η περιστροφή τους παράγει αστραπή· και είδα την περιστροφή τους σύμφωνα με τον αριθμό των αγγέλων, και πώς διατηρούν πίστη ο ένας στον άλλον.
3. Και ρώτησα τον άγγελο που πήγαινε μαζί μου και μου έδειξε τα κρυμμένα: «Τι είναι αυτά;»
4. Και μου είπε: «Ο Κύριος των Πνευμάτων σου έδειξε την παραβολική τους σημασία. Αυτά είναι τα ονόματα των αγίων που κατοικούν στη γη και πιστεύουν στο όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων για πάντα».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 44

Επίσης, ένα άλλο φαινόμενο που είδα σχετικά με τις αστραπές: πώς μερικά από τα αστέρια ανατέλλουν και γίνονται αστραπές και δεν μπορούν να αποχωριστούν τη νέα τους μορφή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 45

1. Και αυτή είναι η δεύτερη παραβολή σχετικά με εκείνους που αρνούνται το όνομα της κατοικίας των αγίων και τον Κύριο των πνευμάτων.
2. Και στον ουρανό δεν θα ανέβουν, και στη γη δεν θα έρθουν. Αυτή θα είναι η μοίρα των αμαρτωλών, που έχουν αρνηθεί το όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων, που έτσι φυλάσσονται για την ημέρα των παθών και των θλίψεων.
3. Εκείνη την ημέρα, ο Εκλεκτός Μου θα καθίσει στον θρόνο της δόξας και θα δοκιμάσει τα έργα τους και οι τόποι ανάπαυσής τους θα είναι αμέτρητοι. Και οι ψυχές τους θα δυναμώσουν μέσα τους όταν δουν τους Εκλεκτούς Μου και εκείνους που έχουν επικαλεστεί το ένδοξο όνομά Μου.
4. Τότε θα κάνω τον Εκλεκτό μου να κατοικήσει ανάμεσά τους. Και θα μεταμορφώσω τον ουρανό και θα τον κάνω αιώνια ευλογία και φως.
5. Και θα μεταμορφώσω τη γη και θα την κάνω ευλογία· και θα κάνω τους εκλεκτούς μου να κατοικήσουν επάνω της· οι αμαρτωλοί όμως και οι ασεβείς δεν θα πατήσουν πάνω της.
6. Διότι προμήθευσα και χόρτασα με ειρήνη τους δίκαιους μου, και τους έκανα να κατοικούν ενώπιόν μου· για τους αμαρτωλούς όμως έρχεται κρίση μαζί μου, ώστε να τους εξολοθρεύσω από προσώπου γης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 46

1. Και εκεί είδα έναν που είχε κεφάλι ημερών, και η κεφαλή του ήταν λευκή σαν μαλλί, και μαζί του ήταν άλλο ον, του οποίου η όψη είχε την όψη ανθρώπου, και το πρόσωπό του ήταν γεμάτο χάρη, σαν ενός από τους αγίους αγγέλους.
2. Και ρώτησα τον άγγελο που πήγαινε μαζί μου και μου έδειξε όλα τα κρυμμένα πράγματα σχετικά με τον Υιό του Ανθρώπου, ποιος ήταν, και από πού ήταν, και γιατί πήγε με την Αρχή των Ημερών; Και απάντησε και μου είπε: Αυτός είναι ο Υιός του Ανθρώπου που έχει δικαιοσύνη, με τον οποίο κατοικεί δικαιοσύνη, και που αποκαλύπτει όλους τους θησαυρούς αυτού που είναι κρυμμένο,
3. Επειδή ο Κύριος των Πνευμάτων τον έχει εκλέξει, και του οποίου η μοίρα έχει την υπεροχή ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων σε ευθύτητα για πάντα.
4. Και αυτός ο Υιός του Ανθρώπου, τον οποίο είδες, θα εγείρει τους βασιλιάδες και τους ισχυρούς από τους θρόνους τους, και τους ισχυρούς από τους θρόνους τους, και θα λύσει τα ηνία των ισχυρών, και θα συντρίψει τα δόντια των αμαρτωλών.
5. Και θα καθαιρέσει τους βασιλιάδες από τους θρόνους και τα βασίλειά τους, επειδή δεν τον εξυμνούν και δεν τον δοξάζουν, ούτε αναγνωρίζουν ταπεινά από πού τους δόθηκε η βασιλεία.
6. Και θα ταπεινώσει το πρόσωπο των ισχυρών, και θα τους γεμίσει με ντροπή. Και σκοτάδι θα είναι η κατοικία τους, και σκουλήκια θα είναι το κρεβάτι τους, και δεν θα έχουν καμία ελπίδα να σηκωθούν από τα κρεβάτια τους, επειδή δεν εξυμνούν το όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων.
7. Και αυτοί είναι που κρίνουν τα αστέρια του ουρανού, και σηκώνουν τα χέρια τους ενάντια στον Ύψιστο, και πατούν τη γη και κατοικούν πάνω σε αυτήν. Και όλα τα έργα τους φανερώνουν αδικία, και η δύναμή τους στηρίζεται στα πλούτη τους, και η πίστη τους είναι στους θεούς που έχουν φτιάξει με τα χέρια τους, και αρνούνται το όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων,
8. Και διώκουν τα σπίτια των εκκλησιασμάτων Του, και τους πιστούς που κρέμονται στο όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 47

1. Και εν ταις ημέραις εκείναις θέλει ανυψωθή η προσευχή των δικαίων, και το αίμα των δικαίων εκ της γης ενώπιον του Κυρίου των πνευμάτων.
2. Εκείνες τις ημέρες, οι άγιοι που κατοικούν ψηλά στους ουρανούς θα ενωθούν με μια φωνή και θα ικετεύσουν και θα προσευχηθούν και θα δοξάσουν, και θα ευχαριστήσουν και θα ευλογήσουν το όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων, για το αίμα των δικαίων που έχει χυθεί, και για να μην είναι μάταιη η προσευχή των δικαίων ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων, για να τους επιβληθεί κρίση, και για να μην υποφέρουν για πάντα.
3. Εκείνες τις ημέρες είδα την Αρχή των Ημερών όταν κάθισε στον θρόνο της δόξας Του, και τα βιβλία των ζωντανών ανοίχτηκαν μπροστά Του. Και όλη η στρατιά Του που είναι στον ουρανό ψηλά και οι σύμβουλοί Του στάθηκαν μπροστά Του,

4. Και οι καρδιές των αγίων γέμισαν χαρά· επειδή ο αριθμός των δικαίων είχε προσφερθεί, και η προσευχή των δικαίων είχε εισακουστεί, και το αίμα των δικαίων ζητήθηκε ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 48

1. Και σε εκείνο τον τόπο είδα την πηγή της δικαιοσύνης, την ανεξάντλητη. Και γύρω της υπήρχαν πολλές πηγές σοφίας. Και όλοι οι διψασμένοι έπιναν από αυτές, και γέμιζαν σοφία, και οι κατοικίες τους ήταν μαζί με τους δίκαιους, τους αγίους και τους εκλεκτούς.
2. Και εν εκείνη την ώρα ο Υιός του Ανθρώπου ονομάστηκε ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων, και το όνομά του ενώπιον της Αρχής των Ημερών.
3. Ναι, πριν δημιουργηθούν ο ήλιος και τα σημάδια, πριν δημιουργηθούν τα αστέρια του ουρανού, το όνομά Του ονομάστηκε ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων.
4. Αυτός θα είναι ράβδος για τους δίκαιους, πάνω στην οποία θα στηρίζονται και δεν θα πέφτουν· και αυτός θα είναι το φως των εθνών, και η ελπίδα εκείνων που έχουν ταλαιπωρημένη καρδιά.
5. Όλοι όσοι κατοικούν στη γη θα πέσουν και θα τον προσκυνήσουν, και θα υμνήσουν και θα ευλογήσουν και θα γιορτάσουν με τραγούδι τον Κύριο των Πνευμάτων.
6. Και γι' αυτόν τον λόγο έχει εκλεγεί και κρυφτεί ενώπιόν Του, πριν από τη δημιουργία του κόσμου και για πάντα.
7. Και η σοφία του Κυρίου των Πνευμάτων τον αποκάλυψε στους αγίους και δίκαιους· επειδή, διατήρησε τη μοίρα των δικαίων, επειδή μισούσαν και περιφρονούσαν αυτόν τον κόσμο της αδικίας, και μισούσαν όλα τα έργα και τους τρόπους του στο όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων· επειδή, στο όνομά του σώζονται, και σύμφωνα με την ευδοκία του έγινε η ζωή τους.
8. Κατά τας ημέρας ταύτας οι βασιλείς της γης θέλουσιν γίνη αποκαρδιωμένοι, και οι ισχυροί οι κυριεύοντες την γην εκ των έργων των χειρών αυτών· διότι κατά την ημέραν της στενοχωρίας και της θλίψεώς των δεν θέλουσιν δυνηθή να σώσωσι τον εαυτόν των.
9. Και θα τους παραδώσω στα χέρια των εκλεκτών μου· σαν άχυρο στη φωτιά θα καούν μπροστά στο πρόσωπο των αγίων· σαν μόλυβδος στο νερό θα βυθιστούν μπροστά στο πρόσωπο των δικαίων, και κανένα ίχνος τους δεν θα βρεθεί πλέον.
10. Και την ημέρα της θλίψης τους θα υπάρχει ανάπαυση στη γη, και μπροστά τους θα πέσουν και δεν θα ξανασηκωθούν. Και δεν θα υπάρχει κανείς να τους πιάσει με τα χέρια του και να τους σηκώσει. Γιατί αρνήθηκαν τον Κύριο των Πνευμάτων και τον Χρισμένο Του. Ας είναι ευλογημένο το όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 49

1. Διότι η σοφία χύνεται σαν νερό, και η δόξα δεν εκλείπει μπροστά του στον αιώνα.
2. Διότι είναι δυνατός σε όλα τα μυστήρια της δικαιοσύνης, και η αδικία θα εξαφανιστεί ως σκιά, και δεν θα έχει συνέχεια· επειδή ο Εκλεκτός στέκεται ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων, και η δόξα του είναι στους αιώνες των αιώνων, και η δύναμή του σε όλες τις γενεές.
3. Και εν αυτώ κατοικεί το πνεύμα της σοφίας, και το πνεύμα που δίνει διορατικότητα, και το πνεύμα της σύνεσης και της ισχύος, και το πνεύμα εκείνων που έχουν κοιμηθεί στη δικαιοσύνη.
4. Και αυτός θα κρίνει τα κρυφά πράγματα, και κανείς δεν θα μπορεί να προφέρει ψεύτικο λόγο μπροστά του· επειδή, αυτός είναι ο Εκλεκτός ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων σύμφωνα με την ευδοκία Του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 50

1. Και εν ταις ημέραις εκείναις θέλει γένηται μεταμφίεσις υπέρ των αγίων και εκλεκτών, και το φως των ημερών θέλει κατοικήσει επ' αυτούς, και η δόξα και η τιμή θέλουσι στραφεί επί των αγίων,
2. Την ημέρα της θλίψης, κατά την οποία το κακό θα έχει θησαυριστεί εναντίον των αμαρτωλών. Και οι δίκαιοι θα νικήσουν στο όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων. Και θα κάνει τους άλλους να το δουν αυτό, ώστε να μετανοήσουν και να απαρνηθούν τα έργα των χεριών τους.
3. Δεν θα έχουν τιμή μέσω του ονόματος του Κυρίου των Πνευμάτων, αλλά μέσω του ονόματός Του θα σωθούν, και ο Κύριος των Πνευμάτων θα τους σπλαχνιστεί, επειδή το έλεός Του είναι μεγάλο.
4. Και είναι δίκαιος και στην κρίση Του, και ενώπιον της δόξας Του ούτε η αδικία θα διατηρηθεί· στην κρίση Του οι αμετανόητοι θα χαθούν μπροστά Του.
5. Και από τώρα και στο εξής δεν θα τους ελεήσω, λέει ο Κύριος των Πνευμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 51

1. Και κατά τις ημέρες εκείνες η γη θα αποδώσει επίσης αυτό που της έχει εμπιστευτεί, και ο Άδης θα αποδώσει επίσης αυτό που έχει λάβει, και η κόλαση θα αποδώσει αυτό που της οφείλει.
2. Και θα εκλέξει τους δίκαιους και τους αγίους ανάμεσά τους· επειδή, πλησίασε η ημέρα της σωτηρίας τους.
3. Και ο Εκλεκτός θα καθίσει εκείνες τις ημέρες στον θρόνο μου, και το στόμα του θα εκχύσει όλα τα μυστήρια της σοφίας και της βουλής. Γιατί ο Κύριος των Πνευμάτων τα έδωσε σε αυτόν και τον δόξασε.
4. Και κατά τις ημέρες εκείνες τα βουνά θα πηδούν σαν κριάρια, και οι λόφοι θα χοροπηδούν σαν αρνιά χορτασμένα με γάλα, και τα πρόσωπα όλων των αγγέλων στον ουρανό θα φωτιστούν από χαρά.
5. Διότι εν ταις ημέραις εκείναις ο εκλεκτός θέλει αναστηθεί, και η γη θέλει αγαλλιάσει, και δίκαιοι θέλουσι κατοικήσει επ' αυτήν, και οι εκλεκτοί θέλουσι περιπατήσει επ' αυτήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 52

1. Και μετά από εκείνες τις ημέρες σε εκείνο το μέρος όπου είχα δει όλα τα οράματα αυτού που είναι κρυμμένο - γιατί με είχε παρασύρει ένας ανεμοστρόβιλος και με είχαν φέρει προς τη δύση.
2. Εκεί είδαν τα μάτια μου όλα τα μυστικά του ουρανού που θα υπάρξουν, ένα βουνό από σίδερο, και ένα βουνό από χαλκό, και ένα βουνό από ασήμι, και ένα βουνό από

χρυσό, και ένα βουνό από μαλακό μέταλλο, και ένα βουνό από μολύβι.
3. Και ερώτησα τον άγγελο που με συνόδευε, λέγοντας: Τι είναι αυτά που είδα στα κρυφά;
4. Και μου είπε: Όλα αυτά που είδες θα χρησιμεύσουν στην κυριαρχία του Χριστού Του, ώστε να είναι δυνατός και ισχυρός στη γη.
5. Και ο άγγελος της ειρήνης απάντησε, λέγοντάς μου: «Περίμενε λίγο, και θα σου αποκαλυφθούν όλα τα μυστικά πράγματα που περιβάλλουν τον Κύριο των Πνευμάτων».
6. Και αυτά τα βουνά που είδαν τα μάτια σου, το βουνό από σίδερο, και το βουνό από χαλκό, και το βουνό από ασήμι, και το βουνό από χρυσό, και το βουνό από μαλακό μέταλλο, και το βουνό από μολύβι, όλα αυτά θα είναι ενώπιον του Εκλεκτού σαν κερί, μπροστά στη φωτιά, και σαν το νερό που ρέει από ψηλά πάνω σε αυτά τα βουνά, και θα γίνουν ανίσχυρα μπροστά στα πόδια του.
7. Και κατά τις ημέρες εκείνες κανένας δεν θα σωθεί, ούτε με χρυσάφι ούτε με ασήμι, και κανένας δεν θα μπορέσει να ξεφύγει.
8. Και σίδερο δεν θα υπάρχει για πόλεμο, ούτε θα ντυθεί κανείς με θώρακα. Ο χαλκός δεν θα έχει καμία χρησιμότητα, και ο κασσίτερος δεν θα έχει καμία χρησιμότητα και δεν θα εκτιμάται, και ο μόλυβδος δεν θα είναι επιθυμητός.
9. Και όλα αυτά θα απαρνηθούν και θα καταστραφούν από την επιφάνεια της γης, όταν ο Εκλεκτός εμφανιστεί ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 53

1. Εκεί τα μάτια μου είδαν μια βαθιά κοιλάδα με ανοιχτά στόματα, και όλοι όσοι κατοικούν στη γη και στη θάλασσα και στα νησιά θα του φέρουν δώρα και δώρα και δείγματα τιμής, αλλά αυτή η βαθιά κοιλάδα δεν θα γεμίσει.
2. Και τα χέρια τους πράττουν άνομες πράξεις, και οι αμαρτωλοί καταβροχθίζουν όλους όσους καταπιέζουν άνομα. Ωστόσο, οι αμαρτωλοί θα καταστραφούν ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων, και θα εξοριστούν από το πρόσωπο της γης Του, και θα χαθούν στους αιώνες των αιώνων.
3. Διότι είδα όλους τους αγγέλους της τιμωρίας να κατοικούν εκεί και να προετοιμάζουν όλα τα όργανα του Σατανά.
4. Και ρώτησα τον άγγελο της ειρήνης που με συνόδευε: «Για ποιον ετοιμάζουν αυτά τα όργανα;»
5. Και μου είπε: «Τα ετοιμάζουν αυτά για τους βασιλιάδες και τους ισχυρούς αυτής της γης, για να καταστραφούν με αυτόν τον τρόπο».
6. Και μετά από αυτό ο Δίκαιος και Εκλεκτός θα κάνει να εμφανιστεί το σπίτι της κοινότητάς του· από τότε και στο εξής δεν θα εμποδίζονται πλέον στο όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων.
7. Και τα βουνά αυτά δεν θα σταθούν σαν τη γη μπροστά στη δικαιοσύνη του, αλλά οι λόφοι θα είναι σαν πηγή νερού, και οι δίκαιοι θα αναπαυθούν από την καταπίεση των αμαρτωλών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 54

1. Και κοίταξα και στράφηκα σε άλλο μέρος της γης, και είδα εκεί μια βαθιά κοιλάδα με φλεγόμενη φωτιά.
2. Και έφεραν τους βασιλιάδες και τους ισχυρούς, και άρχισαν να τους ρίχνουν σε αυτή τη βαθιά κοιλάδα.
3. Και εκεί τα μάτια μου είδαν πώς τα έκαναν αυτά όργανά τους, σιδερένιες αλυσίδες αμέτρητου βάρους.
4. Και ερώτησα τον άγγελο της ειρήνης που πήγαινε μαζί μου, λέγοντας: Για ποιον ετοιμάζονται αυτές οι αλυσίδες;
5. Και μου είπε: «Αυτά ετοιμάζονται για τα στρατεύματα του Αζαζέλ, ώστε να τα πάρουν και να τα ρίξουν στην άβυσσο της πλήρους καταδίκης, και θα καλύψουν τα σαγόνια τους με ακατέργαστες πέτρες όπως διέταξε ο Κύριος των Πνευμάτων».
6. Και ο Μιχαήλ, και ο Γαβριήλ, και ο Ραφαήλ, και ο Φανουήλ θα τους πιάσουν εκείνη τη μεγάλη ημέρα και θα τους ρίξουν εκείνη την ημέρα στο καιόμενο καμίνι, για να πάρει εκδίκηση ο Κύριος των Πνευμάτων για την αδικία τους, υποτασσόμενοι στον Σατανά και παραπλανώντας αυτούς που κατοικούν στη γη.
7. «Και κατά τις ημέρες εκείνες θα έρθει τιμωρία από τον Κύριο των Πνευμάτων, και θα ανοίξει όλα τα κελάρια των νερών που είναι πάνω από τους ουρανούς, και των πηγών που είναι κάτω από τη γη».
8. Και όλα τα νερά θα ενωθούν με τα νερά· αυτό που είναι πάνω από τους ουρανούς είναι το αρσενικό, και το νερό που είναι κάτω από τη γη είναι το θηλυκό.
9. Και θα καταστρέψουν όλους όσους κατοικούν στη γη και όσους κατοικούν κάτω από τα πέρατα του ουρανού.
10. Και όταν αναγνωρίσουν την αδικία τους που έπραξαν στη γη, τότε από αυτές θα χαθούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 55

1. Και μετά από αυτό, ο Αρχηγός των Ημερών μετανόησε και είπε: «Μάταια κατέστρεψα όλους όσους κατοικούν στη γη».
2. Και ορκίστηκε στο μεγάλο όνομά Του: «Από τώρα και στο εξής δεν θα κάνω έτσι σε όλους όσους κατοικούν στη γη, και θα βάλω ένα σημάδι στον ουρανό· και αυτό θα είναι ένας όρκος καλής πίστης μεταξύ εμού και αυτών για πάντα, όσο ο ουρανός είναι πάνω από τη γη. Και αυτό είναι σύμφωνα με την εντολή μου».
3. Όταν επιθυμήσω να τους πιάσω από το χέρι των αγγέλων την ημέρα της θλίψης και του πόνου εξαιτίας αυτού, θα κάνω την τιμωρία μου και την οργή μου να μένουν πάνω τους, λέει ο Θεός, ο Κύριος των Πνευμάτων.
4. Εσείς, ισχυροί βασιλιάδες που κατοικείτε στη γη, θα δείτε τον Εκλεκτό Μου, πώς κάθεται στον θρόνο της δόξας και κρίνει τον Αζαζήλ, και όλους τους συνεργάτες του, και όλα τα στρατεύματά του στο όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 56

1. Και είδα εκεί τα στρατεύματα των αγγέλων της τιμωρίας να πηγαίνουν, και κρατούσαν μαστιγώματα και αλυσίδες από σίδερο και μπρούντζο.

2. Και ρώτησα τον άγγελο της ειρήνης που πήγαινε μαζί μου, λέγοντας: Σε ποιον πηγαίνουν αυτοί που κρατούν τις μάστιγες;
3. Και μου είπε: «Στους εκλεκτούς και αγαπημένους τους, για να ριχτούν στο χάσμα της αβύσσου της κοιλάδας».
4. Και τότε η κοιλάδα αυτή θα γεμίσει με τους εκλεκτούς και αγαπημένους τους, και οι ημέρες της ζωής τους θα τελειώσουν, και οι ημέρες της παραπλάνησής τους δεν θα υπολογίζονται από τότε και στο εξής.
5. Και κατά τις ημέρες εκείνες οι άγγελοι θα επιστρέψουν, και θα ριχτούν στην ανατολή εναντίον των Πάρθων και των Μήδων. Θα ξεσηκώσουν τους βασιλιάδες, ώστε να έρθει πάνω τους πνεύμα ανησυχίας, και θα τους σηκώσουν από τους θρόνους τους, ώστε να βγουν σαν λιοντάρια από τις φωλιές τους, και σαν πεινασμένοι λύκοι ανάμεσα στα κοπάδια τους.
6. Και θα ανέβουν και θα πατήσουν τη γη των εκλεκτών Του, και η γη των εκλεκτών Του θα είναι μπροστά τους αλώνι και δρόμος.
7. Αλλά η πόλη των δικαίων μου θα είναι εμπόδιο για τα άλογά τους. Και θα αρχίσουν να πολεμούν μεταξύ τους, και το δεξί τους χέρι θα είναι ισχυρό εναντίον τους, και κανένας άνθρωπος δεν θα γνωρίζει τον αδελφό του, ούτε γιος τον πατέρα του ή τη μητέρα του, μέχρις ότου δεν υπάρξει αριθμός των πτωμάτων από τη σφαγή τους, και η τιμωρία τους δεν θα είναι μάταιη.
8. Εν ταις ημέραις εκείναις ο Άδης θέλει ανοίξει τας σιαγόνες αυτού, και θέλουσι καταποθεί εν αυτώ, και η καταστροφή αυτών θέλει ετελεσθή· ο Άδης θέλει καταβροχθίσει τους αμαρτωλούς ενώπιον των εκλεκτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 57

1. Και μετά από αυτό είδα ένα άλλο πλήθος από άμαξες, και άντρες που επέβαιναν σε αυτές, και έρχονταν με τους ανέμους από την ανατολή και από τη δύση προς τον νότο.
2. Και ακούστηκε ο θόρυβος των αμαξών τους, και όταν έγινε αυτή η αναταραχή, οι άγιοι από τον ουρανό το παρατήρησαν, και οι στύλοι της γης μετακινήθηκαν από τη θέση τους, και ο ήχος του ακούστηκε από το ένα άκρο του ουρανού μέχρι το άλλο, σε μια ημέρα.
3. Και όλοι θα πέσουν και θα προσκυνήσουν τον Κύριο των Πνευμάτων. Και αυτό είναι το τέλος της δεύτερης Παραβολής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 58

1. Και άρχισα να λέω την τρίτη παραβολή σχετικά με τους δίκαιους και εκλεκτούς.
2. Μακάριοι εἶστε δίκαιοι καί ἐκλεκτοί, διότι ἔνδοξος ἔσται ὁ κλῆρος ὑμῶν.
3. Και οι δίκαιοι θα είναι στο φως του ήλιου. Και οι εκλεκτοί στο φως της αιώνιας ζωής. Οι ημέρες της ζωής τους θα είναι ατελείωτες, και οι ημέρες των αγίων αμέτρητες.
4. Και θα αναζητήσουν το φως και θα βρουν δικαιοσύνη στον Κύριο των Πνευμάτων. Θα υπάρχει ειρήνη στους δίκαιους στο όνομα του Αιώνιου Κυρίου.
5. Και μετά ταύτα θα ειπωθεί στους αγίους του ουρανού: Να αναζητήσουν τα μυστικά της δικαιοσύνης, την κληρονομιά της πίστης· επειδή, έγινε λαμπρή σαν τον ήλιο πάνω στη γη, και το σκοτάδι πέρασε.
6. Και θα υπάρχει ένα φως που δεν θα τελειώνει ποτέ, και μέχρι ένα όριο ημερών δεν θα έρθουν, γιατί το σκοτάδι θα έχει πρώτα καταστραφεί, και το φως θα έχει εδραιωθεί ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων, και το φως της ευθύτητας θα έχει εδραιωθεί για πάντα ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 59

1. Εκείνες τις μέρες τα μάτια μου είδαν τα μυστικά των κεραυνών και των φώτων, και τις κρίσεις που εκτελούν και αστραπούν για ευλογία ή κατάρα, όπως θέλει ο Κύριος των Πνευμάτων.
2. Και εκεί είδα τα μυστικά της βροντής, και πώς όταν αντηχεί ψηλά στον ουρανό, ακούγεται ο ήχος της, και με έκανε να δω τις κρίσεις που εκτελούνται στη γη, είτε για ευημερία και ευλογία, είτε για κατάρα σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου των Πνευμάτων.
3. Και μετά από αυτό μου φανερώθηκαν όλα τα μυστικά των φώτων και των αστραπών, και αυτά λάμπουν για ευλογία και για ικανοποίηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 60

1. Εν τω εν πεντακοσίων ετών, εν τω εβδόμω μηνί, την δέκατην τέταρτην ημέραν του μήνα της ζωής του Ενώχ. Εν τη παραβολή αυτή είδο πώς σείσθη ο ουρανός των ουρανών, και η στρατιά του Υψίστου, και οι άγγελοι, χίλιες χιλιάδες και δέκα χιλιάδες φορές δέκα χιλιάδες, ταράχθησαν από μεγάλην ταραχήν.
2. Και ο Αρχηγός των Ημερών κάθισε στον θρόνο της δόξας του, και οι άγγελοι και οι δίκαιοι στέκονταν γύρω του.
3. Και μεγάλος τρόμος με κατέλαβε, και φόβος με κατέλαβε, και η οσφύς μου υποχώρησε, και τα νεφρά μου διαλύθηκαν, και έπεσα με το πρόσωπο επάνω μου.
4. Και ο Μιχαήλ έστειλε άλλον άγγελο από τους αγίους και με ανέστησε· και αφού με ανέστησε, το πνεύμα μου επέστρεψε· επειδή, δεν μπόρεσα να υποστώ το βλέμμα αυτού του στρατού, και την αναταραχή και τον σεισμό του ουρανού. Και ο Μιχαήλ μου είπε: Γιατί ταράσσεσαι από ένα τέτοιο όραμα; Μέχρι σήμερα, η ημέρα του ελέους Του· και στάθηκε ελεήμων και μακρόθυμος προς τους κατοικούντες στη γη.
5. Και όταν έρθει η ημέρα, και η δύναμη, και η τιμωρία, και η κρίση, την οποία ο Κύριος των Πνευμάτων έχει ετοιμάσει για εκείνους που δεν λατρεύουν τον δίκαιο νόμο, και για εκείνους που αρνούνται τη δίκαιη κρίση, και για εκείνους που επικαλούνται το όνομά Του μάταια - η ημέρα αυτή είναι προετοιμασμένη, για τους εκλεκτούς διαθήκη, αλλά για τους αμαρτωλούς ιερά εξέταση.
6. Όταν η τιμωρία του Κυρίου των Πνευμάτων πέσει πάνω τους, θα πέσει για να μην έρθει η τιμωρία του Κυρίου των Πνευμάτων μάταια, και θα σκοτώσει τα παιδιά με τις μητέρες τους και τα παιδιά με τους πατέρες τους. Στη συνέχεια, η κρίση θα γίνει σύμφωνα με το έλεός Του και την υπομονή Του.
7. Και εκείνη την ημέρα χωρίστηκαν δύο τέρατα, ένα θηλυκό τέρας που ονομαζόταν Λεβιάθαν, για να

κατοικήσει στις αβύσσους του ωκεανού πάνω από τις πηγές των νερών.
8. Αλλά το αρσενικό ονομάζεται Βεεμώθ, που κατείχε με το στήθος του μια έρημο που ονομάζεται Ντουιντάιν, στα ανατολικά του κήπου όπου κατοικούν οι εκλεκτοί και δίκαιοι, όπου αναλήφθηκε ο παππούς μου, ο έβδομος από τον Αδάμ, ο πρώτος άνθρωπος που δημιούργησε ο Κύριος των Πνευμάτων.
9. Και παρακάλεσα τον άλλο άγγελο να μου δείξει τη δύναμη αυτών των τεράτων, πώς χωρίστηκαν σε μια μέρα και ρίχτηκαν, το ένα στις αβύσσους της θάλασσας και το άλλο στην στεριά της ερήμου.
10. Και μου είπε: «Υιέ του ανθρώπου, εδώ ζητάς να μάθεις τι είναι κρυμμένο».
11. Και ο άλλος άγγελος, που πήγαινε μαζί μου και μου έδειξε τα κρυμμένα, μου είπε τα πρώτα και τα τελευταία στον ουρανό, στο ύψος, και κάτω από τη γη, στο βάθος, και στα πέρατα του ουρανού, και στα θεμέλια του ουρανού.
12. Και τα δωμάτια των ανέμων, και πώς διαιρούνται οι άνεμοι, και πώς ζυγίζονται, και πώς υπολογίζονται οι πύλες των ανέμων, κάθε μία σύμφωνα με τη δύναμη του ανέμου, και τη δύναμη των φώτων της σελήνης, και σύμφωνα με τη δύναμη που αρμόζει· και οι διαιρέσεις των αστέρων σύμφωνα με τα ονόματά τους, και πώς διαιρούνται όλες οι διαιρέσεις.
13. Και οι βροντές ανάλογα με τους τόπους όπου πέφτουν, και όλες οι διαιρέσεις που γίνονται μεταξύ των αστραπών για να αστράψουν, και το στράτευμά τους για να υπακούσουν αμέσως.
14. Διότι η βροντή έχει τόπους ανάπαυσης που της έχουν οριστεί όσο περιμένει το χτύπημα της· και η βροντή και η αστραπή είναι αχώριστες, και αν και δεν είναι ένα και αδιαίρετο, και οι δύο πηγαίνουν μαζί μέσω του πνεύματος και δεν χωρίζονται.
15. Διότι όταν η αστραπή εξασθενεί, η βροντή βγάζει τη φωνή της, και το πνεύμα επιβάλλει μια παύση κατά τη διάρκεια του κουδουνίσματος, και μοιράζει ισότιμα μεταξύ τους· διότι ο θησαυρός των κουδουνισμάτων τους είναι σαν την άμμο, και ο καθένας τους καθώς κουδουνίζει συγκρατείται με χαλινάρι, και στρέφεται προς τα πίσω με τη δύναμη του πνεύματος, και ωθείται προς τα εμπρός σύμφωνα με τα πολλά μέρη της γης.
16. Και το πνεύμα της θάλασσας είναι αρρενωπό και δυνατό, και σύμφωνα με τη δύναμη της δύναμής του το τραβάει πίσω με ένα χαλινάρι, και με τον ίδιο τρόπο σπρώχνεται μπροστά και διασκορπίζεται ανάμεσα σε όλα τα βουνά της γης.
17. Και το πνεύμα της πάχνης είναι ο δικός του άγγελος, και το πνεύμα του χαλαζιού είναι ένας καλός άγγελος.
18. Και το πνεύμα του χιονιού εγκατέλειψε τα δωμάτιά του εξαιτίας της δύναμής του—Υπάρχει ένα ιδιαίτερο πνεύμα μέσα σε αυτό, και αυτό που ανεβαίνει από αυτό είναι σαν καπνός, και το όνομά του είναι παγετός.
19. Και το πνεύμα της ομίχλης δεν είναι ενωμένο μαζί τους στα δωμάτιά τους, αλλά έχει ένα ιδιαίτερο δωμάτιό του· γιατί η πορεία του είναι ένδοξη τόσο στο φως όσο και στο σκοτάδι, και τον χειμώνα και το καλοκαίρι, και στο δωμάτιό του υπάρχει ένας άγγελος.
20. Και το πνεύμα της δροσιάς κατοικεί στα πέρατα του ουρανού, και συνδέεται με τους θαλάμους της βροχής, και η πορεία του είναι χειμώνα και καλοκαίρι· και τα σύννεφα του και τα σύννεφα της ομίχλης είναι συνδεδεμένα, και το ένα δίνει στο άλλο.
21. Και όταν το πνεύμα της βροχής βγαίνει από το θάλαμό του, οι άγγελοι έρχονται και ανοίγουν το θάλαμο και το βγάζουν έξω, και όταν διαχέεται σε όλη τη γη, ενώνεται με το νερό στη γη. Και όποτε ενώνεται με το νερό στη γη...
22. Διότι τα ύδατα είναι για εκείνους που κατοικούν στη γη· επειδή, τροφή για τη γη είναι από τον Ύψιστο, που είναι στον ουρανό· γι' αυτό υπάρχει μέτρο στη βροχή, και οι άγγελοι την επιμελούνται.
23. Και αυτά τα είδα προς τον Κήπο των Δικαίων.
24. Και ο άγγελος της ειρήνης που ήταν μαζί μου είπε σε μένα: Αυτά τα δύο τέρατα, προετοιμασμένα σύμφωνα με το μεγαλείο του Θεού, θα βόσκουν...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 61

1. Και είδα εκείνες τις ημέρες πόσο μακριά σχοινιά δόθηκαν σε εκείνους τους αγγέλους, και πήραν φτερά και πέταξαν, και πήγαν προς τον βορρά.
2. Και ρώτησα τον άγγελο, λέγοντάς του: Γιατί αυτοί οι άγγελοι πήραν αυτά τα σχοινιά και έφυγαν; Και μου είπε: Πήγαν για να μετρήσουν.
3. Και ο άγγελος που με συνόδευε μου είπε: «Αυτοί θα φέρουν τα μέτρα των δικαίων, και τα σχοινιά των δικαίων στους δίκαιους, για να στηριχθούν στο όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων για πάντα.»
4. Οι εκλεκτοί θα αρχίσουν να κατοικούν με τους εκλεκτούς, και αυτά είναι τα μέτρα που θα δοθούν στην πίστη, και τα οποία θα ενισχύσουν τη δικαιοσύνη.
5. Και αυτά τα μέτρα θα αποκαλύψουν όλα τα μυστικά των βυθών της γης, και εκείνους που έχουν καταστραφεί από την έρημο, και εκείνους που έχουν καταβροχθιστεί από τα θηρία, και εκείνους που έχουν καταβροχθιστεί από τα ψάρια της θάλασσας, ώστε να μπορέσουν να επιστρέψουν και να σταθούν, την ημέρα του Εκλεκτού· γιατί κανείς δεν θα καταστραφεί ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων, και κανείς δεν μπορεί να καταστραφεί.
6. Και όλοι όσοι κατοικούν στον ουρανό έλαβαν εντολή και δύναμη και μία φωνή και ένα φως σαν φωτιά.
7. Και εκείνον με τα πρώτα τους λόγια ευλόγησαν, και επαίνεσαν και επαίνεσαν με σοφία, και ήταν σοφοί στην ομιλία και στο πνεύμα της ζωής.
8. Και ο Κύριος των Πνευμάτων τοποθέτησε τον Εκλεκτό στον θρόνο της δόξας. Και θα κρίνει όλα τα έργα των αγίων στον ουρανό, και θα ζυγιστούν οι πράξεις τους στη ζυγαριά.
9. Και όταν υψώσει το πρόσωπό του, για να κρίνει τους μυστικούς τους δρόμους σύμφωνα με τον λόγο του ονόματος του Κυρίου των Πνευμάτων, και την πορεία τους σύμφωνα με την οδό της δίκαιης κρίσης του Κυρίου των Πνευμάτων, τότε όλοι με μια φωνή θα μιλήσουν και θα ευλογήσουν, και θα δοξάσουν και θα εξυμνήσουν και θα αγιάσουν το όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων.
10. Και θα καλέσει όλη τη στρατιά των ουρανών, και όλους τους αγίους από πάνω, και τη στρατιά του Θεού, τα Χερουβικά, τα Σεραφίν και τα Οφαννίν, και όλους τους αγγέλους της δύναμης, και όλους τους αγγέλους των αρχών, και τον Εκλεκτό, και τις άλλες δυνάμεις στη γη και πάνω από το νερό.

11. Εκείνη την ημέρα θα υψώσουν μια φωνή και θα ευλογήσουν και θα δοξάσουν και θα εξυψώσουν με πνεύμα πίστης, και με πνεύμα σοφίας, και με πνεύμα υπομονής, και με πνεύμα ελέους, και με πνεύμα κρίσης και ειρήνης, και με πνεύμα καλοσύνης, και όλοι θα πουν με μια φωνή: «Ευλογημένος είν' Αυτός, και ας είναι ευλογημένο το όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων στους αιώνες των αιώνων».
12. Όλοι όσοι δεν κοιμούνται στον ουρανό θα τον ευλογήσουν. Όλοι οι άγιοι που είναι στον ουρανό θα τον ευλογήσουν, και όλοι οι εκλεκτοί που κατοικούν στον κήπο της ζωής. Και κάθε πνεύμα φωτός που μπορεί να ευλογεί, και να δοξάζει, και να εξυμνεί, και να αγιάζει το ευλογημένο όνομά Σου, και κάθε σάρκα θα δοξάζει και θα ευλογεί το όνομά Σου στους αιώνες των αιώνων.
13. Διότι μεγάλο είναι το έλεος του Κυρίου των Πνευμάτων, και είναι μακρόθυμος, και όλα τα έργα Του και όλα όσα έχει δημιουργήσει τα έχει αποκαλύψει στους δίκαιους και εκλεκτούς, στο όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 62

1. Και έτσι ο Κύριος πρόσταξε τους βασιλιάδες και τους ισχυρούς και τους υψωμένους, και αυτούς που κατοικούν στη γη, και είπε: Ανοίξτε τα μάτια σας και σηκώστε τα κέρατά σας, αν μπορείτε να αναγνωρίσετε τον Εκλεκτό.
2. Και ο Κύριος των Πνευμάτων τον κάθισε στον θρόνο της δόξας Του, και πνεύμα δικαιοσύνης εξέχυσε πάνω του, και ο λόγος του στόματός του θανατώνει όλους τους αμαρτωλούς, και όλοι οι άδικοι εξολοθρεύονται από μπροστά του.
3. Και κατά την ημέρα εκείνη θα σηκωθούν όλοι οι βασιλιάδες και οι ισχυροί, και οι υψωμένοι και αυτοί που κατέχουν τη γη, και θα δουν και θα αναγνωρίσουν πώς κάθεται στον θρόνο της δόξας του, και η δικαιοσύνη κρίνεται μπροστά του, και κανένας λόγος ψεύδους δεν θα ειπωθεί μπροστά του.
4. Τότε θα πέσουν πάνω τους πόνοι σαν σε γυναίκα που γεννάει, και θα έχει πόνους στον τοκετό, όταν το παιδί της μπει στο στόμα της μήτρας, και θα έχει πόνους στον τοκετό.
5. Και το ένα μέρος τους θα κοιτάξει το άλλο, και θα τρομοκρατηθούν, και θα έχουν σκυθρωπό πρόσωπο, και πόνος θα τους καταλάβει, όταν δουν τον Υιό του Ανθρώπου να κάθεται στον θρόνο της δόξας του.
6. Και οι βασιλιάδες και οι ισχυροί και όλοι όσοι κατέχουν τη γη θα ευλογήσουν και θα δοξάσουν και θα εξυμνήσουν αυτόν που κυριαρχεί πάνω σε όλα, αυτόν που ήταν κρυμμένος.
7. Διότι εξαρχής κρύφτηκε ο Υιός του ανθρώπου, και ο Ύψιστος τον φύλαξε μπροστά στη δύναμή του, και τον απεκάλυψε στους εκλεκτούς.
8. Και η εκκλησία των εκλεκτών και αγίων θα σπαρθεί, και όλοι οι εκλεκτοί θα σταθούν μπροστά του κατά την ημέρα εκείνη.
9. Και όλοι οι βασιλιάδες και οι ισχυροί και οι υψωμένοι και αυτοί που κυβερνούν τη γη, θα πέσουν μπροστά του μπρούμυτα, και θα προσκυνήσουν και θα εναποθέσουν την ελπίδα τους σε αυτόν τον Υιό του Ανθρώπου, και θα τον παρακαλέσουν και θα ικετεύσουν για έλεος από τα χέρια του.
10. Ωστόσο, ο Κύριος των Πνευμάτων θα τους πιέσει τόσο πολύ, ώστε να φύγουν βιαστικά από την παρουσία Του, και τα πρόσωπά τους θα γεμίσουν ντροπή, και το σκοτάδι θα γίνει βαθύτερο στα πρόσωπά τους.
11. Και θα τους παραδώσει στους αγγέλους για τιμωρία, για να κάνει εκδίκηση εναντίον τους, επειδή καταπίεσαν τα παιδιά Του και τους εκλεκτούς Του,
12. Και θα είναι θέαμα για τους δίκαιους και για τους εκλεκτούς Του· θα αγαλλιάσουν γι' αυτούς, επειδή η οργή του Κυρίου των Πνευμάτων αναπαύεται πάνω τους, και η μάχαιρά Του είναι μεθυσμένη από το αίμα τους.
13. Και οι δίκαιοι και οι εκλεκτοί θα σωθούν κατά την ημέρα εκείνη, και από τότε δεν θα δουν ποτέ το πρόσωπο των αμαρτωλών και των αδίκων.
14. Και ο Κύριος των Πνευμάτων θα κατοικήσει επάνω τους, και μαζί με αυτόν τον Υιό του Ανθρώπου θα φάνε, και θα ξαπλώσουν και θα εγερθούν στους αιώνες των αιώνων.
15. Και οι δίκαιοι και οι εκλεκτοί θα έχουν αναστηθεί από τη γη, και θα πάψουν να έχουν σκυθρωπό πρόσωπο. Και θα έχουν ντυθεί με ενδύματα δόξας,
16. Και αυτά θα είναι τα ενδύματα της ζωής από τον Κύριο των Πνευμάτων: Και τα ενδύματά σας δεν θα παλαιώσουν, ούτε η δόξα σας θα παρέλθει ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 63

1. Εκείνες τις ημέρες οι ισχυροί και οι βασιλιάδες που κατέχουν τη γη θα τον παρακαλέσουν να τους δώσει μια μικρή ανάπαυλα από τους αγγέλους της τιμωρίας Του, στους οποίους παραδόθηκαν, ώστε να μπορέσουν να προσκυνήσουν ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων και να ομολογήσουν τις αμαρτίες τους ενώπιόν Του.
2. Και θα ευλογήσουν και θα δοξάσουν τον Κύριο των Πνευμάτων, και θα πουν: «Ευλογημένος ο Κύριος των Πνευμάτων και ο Κύριος των βασιλιάδων, και ο Κύριος των ισχυρών και ο Κύριος των πλουσίων, και ο Κύριος της δόξας και ο Κύριος της σοφίας,
3. Και λαμπρή σε κάθε μυστικό πράγμα είναι η δύναμή Σου από γενιά σε γενιά, και η δόξα Σου στους αιώνες των αιώνων. Βαθιά είναι όλα τα μυστικά Σου και αμέτρητα, και η δικαιοσύνη Σου είναι ανεξιχνίαστη.
4. Τώρα μάθαμε ότι πρέπει να δοξάζουμε και να ευλογούμε τον Κύριο των βασιλιάδων και Αυτόν που είναι βασιλιάς όλων των βασιλιάδων.
5. Και θα πουν: «Μακάρι να είχαμε ανάπαυση για να δοξάζουμε και να ευχαριστούμε, και να ομολογούμε την πίστη μας ενώπιον της δόξας Του!»
6. Και τώρα λαχταράμε λίγη ανάπαυση, αλλά δεν τη βρίσκουμε· επιδιώκουμε σκληρά και δεν την αποκτούμε· και το φως έχει χαθεί από μπροστά μας, και το σκοτάδι είναι η κατοικία μας στους αιώνες των αιώνων·
7. Διότι δεν πιστέψαμε ενώπιόν Του ούτε δοξάσαμε το όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων ούτε δοξάσαμε τον Κύριό μας, αλλά η ελπίδα μας ήταν στο σκήπτρο της βασιλείας μας και στη δόξα μας.
8. Και εν τη ημέρα των παθημάτων και των θλίψεών μας δεν μας σώζει, και δεν βρίσκουμε ανάπαυλα για ομολογία,

ότι ο Κύριός μας είναι αληθινός σε όλα τα έργα Του, και στις κρίσεις Του και στη δικαιοσύνη Του, και οι κρίσεις Του δεν έχουν προσωποληψία.
9. Και φεύγουμε από μπροστά Του εξαιτίας των έργων μας, και όλες οι αμαρτίες μας λογίζονται με δικαιοσύνη.
10. Τώρα θα πουν στον εαυτό τους: «Οι ψυχές μας είναι γεμάτες από άδικο κέρδος, αλλά αυτό δεν μας εμποδίζει να κατεβούμε από μέσα του στο βάρος του Άδη».
11. Και μετά ταύτα τα πρόσωπά τους θα γεμίσουν σκοτάδι και ντροπή μπροστά στον Υιό του Ανθρώπου, και θα εκδιωχθούν από την παρουσία του, και η μάχαιρα θα παραμείνει μπροστά στο πρόσωπό του ανάμεσά τους.
12. Έτσι μίλησε ο Κύριος των Πνευμάτων: «Αυτή είναι η απόφαση και η κρίση για τους ισχυρούς και τους βασιλιάδες και τους υψωμένους και εκείνους που κατέχουν τη γη ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 64

1. Και άλλες μορφές που είδα κρυμμένες σε εκείνο το μέρος.
2. Άκουσα τη φωνή του αγγέλου να λέει: «Ούτοι είναι οι άγγελοι που κατέβηκαν στη γη και αποκάλυψαν τα κρυμμένα στα παιδιά των ανθρώπων και τα παραπλάνησαν στην αμαρτία».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 65

1. Και εν ταις ημέραις εκείναις είδε ο Νώε την γην ότι είχε βυθιστεί και ότι η καταστροφή της ήταν κοντά.
2. Και σηκώθηκε από εκείθεν και πήγε στα πέρατα της γης, και φώναξε δυνατά στον παππού του Ενώχ· και ο Νώε είπε τρεις φορές με πικρή φωνή: Άκουσέ με, άκουσέ με, άκουσέ με.
3. Και του είπα: Πες μου τι είναι αυτό που πέφτει στη γη, ώστε η γη να βρίσκεται σε τόσο κακή κατάσταση και να κλονίζεται, για να μην χαθώ κι εγώ μαζί της;
4. Και έγινε μεγάλη αναταραχή στη γη, και φωνή ακούστηκε από τον ουρανό, και έπεσα με το πρόσωπο στο έδαφος.
5. Και ο Ενώχ, ο παππούς μου, ήρθε και στάθηκε κοντά μου, και μου είπε: Γιατί με φώναξες με πικρή κραυγή και κλάμα;
6. Και εξήλθε εντολή από την παρουσία του Κυρίου για εκείνους που κατοικούν στη γη, ότι η καταστροφή τους έχει συντελεστεί, επειδή έμαθαν όλα τα μυστήρια των αγγέλων, και όλη τη βία των Σατανών, και όλες τις δυνάμεις τους - τις πιο μυστικές - και όλη τη δύναμη εκείνων που ασκούν μαγεία, και τη δύναμη της μαγείας, και τη δύναμη εκείνων που κατασκευάζουν χυτά είδωλα για ολόκληρη τη γη.
7. Και πώς το ασήμι παράγεται από τη σκόνη της γης, και πώς το μαλακό μέταλλο προέρχεται από τη γη.
8. Διότι ο μόλυβδος και ο κασσίτερος δεν παράγονται από τη γη όπως οι πρώτοι: είναι μια πηγή που τα παράγει, και ένας άγγελος στέκεται μέσα σε αυτήν, και αυτός ο άγγελος είναι ο κατεξοχήν.
9. Και μετά από αυτό, ο παππούς μου, ο Ενώχ, με έπιασε από το χέρι μου και με σήκωσε όρθιο, και μου είπε: «Πήγαινε, γιατί έχω ζητήσει από τον Κύριο των Πνευμάτων να κάνει αυτή τη φασαρία στη γη».
10. Και μου είπε: Εξαιτίας της ανομίας τους, η κρίση τους έχει οριστεί και δεν θα με κρατήσει για πάντα. Εξαιτίας των μαγειών που εξερεύνησαν και έμαθαν, η γη και οι κάτοικοι αυτής θα καταστραφούν.
11. Και αυτοί—δεν έχουν τόπο μετανοίας για πάντα, επειδή τους έχουν αποκαλύψει τι ήταν κρυμμένο, και αυτοί είναι οι καταδικασμένοι. Όσο για εσένα, γιε μου, ο Κύριος των Πνευμάτων γνωρίζει ότι είσαι αγνός και αθώος από αυτή την μομφή σχετικά με τα μυστικά.
12. Και προόρισε το όνομά σου να είναι ανάμεσα στους αγίους, και θα σε φυλάξει ανάμεσα σε εκείνους που κατοικούν στη γη, και προόρισε το δίκαιο σπέρμα σου για βασιλεία και για μεγάλες τιμές, και από το σπέρμα σου θα προέλθει πηγή δικαίων και αγίων αναρίθμητων στον αιώνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 66

1. Και μετά από αυτό μου έδειξε τους αγγέλους της τιμωρίας, οι οποίοι είναι έτοιμοι να έρθουν και να απελευθερώσουν όλες τις δυνάμεις των υδάτων που βρίσκονται κάτω στη γη, για να φέρουν κρίση και καταστροφή σε όλους όσους κατοικούν και κατοικούν στη γη.
2. Και ο Κύριος των Πνευμάτων έδωσε εντολή στους αγγέλους που έβγαιναν, να μην κάνουν τα νερά να ανεβαίνουν, αλλά να τα συγκρατούν· επειδή, αυτοί οι άγγελοι ήταν πάνω στις δυνάμεις των υδάτων.
3. Και έφυγα από την παρουσία του Ενώχ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 67

1. Και εν ταις ημέραις εκείναις εγένετο προς εμέ λόγος Θεού, και είπε προς εμέ· Νώε, ο κλήρος σου ανήλθε ενώπιόν μου, κλήρος αναμάρτητος, πολλή αγάπη και δικαιοσύνη.
2. Και τώρα οι άγγελοι φτιάχνουν ένα ξύλινο κτίριο, και όταν ολοκληρώσουν αυτό το έργο, θα βάλω το χέρι μου πάνω του και θα το διαφυλάξω, και από αυτό θα προκύψει ο σπόρος της ζωής, και θα επέλθει μια αλλαγή, ώστε η γη να μην μείνει χωρίς κατοίκους.
3. Και θα σταθεροποιήσω το σπέρμα σου ενώπιόν μου στον αιώνα του αιώνα, και θα διαδώσω τους κατοικούντες μαζί σου· δεν θα είναι άκαρπο επί της γης, αλλά θα ευλογηθεί και θα πληθυνθεί επί της γης στο όνομα του Κυρίου.
4. Και θα φυλακίσει εκείνους τους αγγέλους, που έχουν δείξει αδικία, σε εκείνη την φλεγόμενη κοιλάδα που μου είχε δείξει ο παππούς μου ο Ενώχ πριν στη δύση ανάμεσα στα βουνά από χρυσό και ασήμι και σίδερο και μαλακό μέταλλο και κασσίτερο.
5. Και είδα την κοιλάδα εκείνη, στην οποία υπήρχε μεγάλος σεισμός και αναταραχή των νερών.
6. Και όταν όλα αυτά συνέβησαν, από εκείνο το πύρινο λιωμένο μέταλλο και από τον σπασμό του σε εκείνο το μέρος, παρήχθη μια μυρωδιά θείου, και συνδέθηκε με εκείνα τα νερά, και εκείνη την κοιλάδα των αγγέλων που είχαν παραπλανήσει την ανθρωπότητα καιγόταν κάτω από εκείνη τη γη.
7. Και μέσα από τις κοιλάδες της ρέουν ρυάκια φωτιάς, όπου τιμωρούνται αυτοί οι άγγελοι που παρέσυραν τον δρόμο τους όσους κατοικούν στη γη.

8. Αλλά εκείνα τα νερά θα χρησιμεύσουν εκείνες τις ημέρες για τους βασιλιάδες και τους ισχυρούς και τους υψηλούς, και εκείνους που κατοικούν στη γη, για την θεραπεία του σώματος, αλλά για την τιμωρία του πνεύματος. Τώρα το πνεύμα τους είναι γεμάτο από λαγνεία, για να τιμωρηθούν στο σώμα τους, επειδή έχουν αρνηθεί τον Κύριο των Πνευμάτων και βλέπουν την τιμωρία τους καθημερινά, και όμως δεν πιστεύουν στο όνομά Του.
9. Και ανάλογα με το πόσο έντονο γίνεται το κάψιμο των σωμάτων τους, μια αντίστοιχη αλλαγή θα συμβεί στο πνεύμα τους για πάντα· γιατί ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων κανείς δεν θα ψελλίσει ούτε μια άσκοπη λέξη.
10. Διότι η κρίση θα έρθει επάνω τους, επειδή πιστεύουν στην επιθυμία του σώματός τους και αρνούνται το Πνεύμα του Κυρίου.
11. Και τα ίδια αυτά νερά θα υποστούν μια αλλαγή εκείνες τις ημέρες· γιατί όταν αυτοί οι άγγελοι τιμωρηθούν σε αυτά τα νερά, αυτές οι πηγές νερού θα αλλάξουν τη θερμοκρασία τους, και όταν οι άγγελοι ανέβουν, αυτό το νερό των πηγών θα αλλάξει και θα γίνει κρύο.
12. Και άκουσα τον Μιχαήλ να αποκρίνεται και να λέει: «Αυτή η κρίση, με την οποία κρίνονται οι άγγελοι, είναι μαρτυρία για τους βασιλιάδες και τους ισχυρούς που κατέχουν τη γη».
13. Επειδή αυτά τα νερά της κρίσης χρησιμεύουν στην θεραπεία του σώματος των βασιλιάδων και στην επιθυμία του σώματός τους· γι' αυτό δεν θα δουν και δεν θα πιστέψουν ότι αυτά τα νερά θα μεταβληθούν και θα γίνουν φωτιά που θα καίει αιώνια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 68

1. Και μετά από αυτό, ο παππούς μου, ο Ενώχ, μου έδωσε τη διδασκαλία όλων των μυστικών στο βιβλίο των Παραβολών που του είχαν δοθεί, και τα συνέταξε για μένα με τα λόγια του βιβλίου των Παραβολών.
2. Και εκείνη την ημέρα ο Μιχαήλ απάντησε στον Ραφαήλ και είπε: «Η δύναμη του πνεύματος με μεταφέρει και με κάνει να τρέμω εξαιτίας της αυστηρότητας της κρίσης των μυστικών, της κρίσης των αγγέλων· ποιος μπορεί να αντέξει την αυστηρή κρίση που έχει εκτελεστεί, και μπροστά στην οποία λιώνουν;»
3. Και ο Μιχαήλ απάντησε ξανά και είπε στον Ραφαήλ: «Ποιος είναι αυτός που η καρδιά του δεν έχει μαλακώσει γι' αυτό, και τα νεφρά του δεν έχουν ταραχθεί από αυτόν τον λόγο κρίσης που βγήκε εναντίον του εξαιτίας εκείνων που τον οδήγησαν έτσι έξω;»
4. Και συνέβη όταν στάθηκε ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων, ο Μιχαήλ είπε τα εξής στον Ραφαήλ: «Δεν θα πάρω το μέρος τους κάτω από το βλέμμα του Κυρίου· γιατί ο Κύριος των Πνευμάτων έχει θυμώσει μαζί τους επειδή ενεργούν σαν να ήταν ο Κύριος. Γι' αυτό, όλα όσα είναι κρυμμένα θα πέσουν πάνω τους για πάντα· γιατί ούτε άγγελος ούτε άνθρωπος θα έχει το μερίδιό του σε αυτό, αλλά μόνο αυτοί έχουν λάβει την κρίση τους για πάντα και πάντα».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 69

1. Και μετά την κρίση αυτή θα τους τρομοκρατήσουν και θα τους κάνουν να τρέμουν, επειδή το έδειξαν αυτό σε εκείνους που κατοικούν στη γη.
2. Και ιδού τα ονόματα αυτών των αγγέλων, και αυτά είναι τα ονόματά τους: το πρώτο είναι ο Samjâzâ, το δεύτερο ο Artâqîfâ, και το τρίτο ο Armên, το τέταρτο ο Kôkabêl, το πέμπτο ο Tûrâêl, το έκτο ο Rûmjâl, το έβδομο ο Dânjâl, το όγδοο ο Nêqâêl, το ένατο ο Barâqel, το δέκατο ο Azâzêl, το ενδέκατο ο Armârôs, το δωδέκατο ο Batarjâl, το δέκατο τρίτο ο Busasêjal, το δέκατο τέταρτο ο Hanânêl, το δέκατο πέμπτο ο Tûrêl, και το δέκατο έκτο ο Sîmâpêsîêl, το δέκατο έβδομο ο Jetrêl, το δέκατο όγδοο ο Tûmâêl, το δέκατο ένατο ο Tûrêl, το εικοστό ο Rumâêl, το εικοστό πρώτος Azâzêl.
3. Και αυτοί είναι οι αρχηγοί των αγγέλων τους και τα ονόματά τους, και οι αρχηγοί τους πάνω από εκατόνταρχους και πάνω από πεντήκοντα και πάνω από δεκάδες.
4. Το όνομα του πρώτου Ιεκών: δηλαδή, αυτός που παρέσυρε όλους τους γιους του Θεού και τους κατέβασε στη γη και τους παρέσυρε μέσω των θυγατέρων των ανθρώπων.
5. Και ο δεύτερος ονομαζόταν Ασβεήλ· αυτός μετέδιδε στους αγίους υιούς του Θεού πονηρή συμβουλή και τους παρέσυρε, ώστε να μολύνουν τα σώματά τους με τις θυγατέρες των ανθρώπων.
6. Και ο τρίτος ονομαζόταν Γαδρηλ· αυτός είναι που έδειξε στους γιους των ανθρώπων όλα τα χτυπήματα του θανάτου, και την Εύα την παρέσυρε, και έδειξε στους γιους των ανθρώπων τα όπλα του θανάτου, την ασπίδα και τον θώρακα, και τη μάχαιρα για τη μάχη, και όλα τα όπλα του θανάτου στους γιους των ανθρώπων.
7. Και από το χέρι του προχώρησαν εναντίον εκείνων που κατοικούν στη γη από εκείνη την ημέρα και μέχρι τον αιώνα.
8. Και ο τέταρτος ονομαζόταν Πηνεμούε· δίδαξε στα παιδιά των ανθρώπων το πικρό και το γλυκό, και τους δίδαξε όλα τα μυστικά της σοφίας τους.
9. Και δίδαξε την ανθρωπότητα να γράφει με μελάνι και χαρτί, και έτσι πολλοί αμάρτησαν από την αιωνιότητα στην αιωνιότητα μέχρι σήμερα.
10. Διότι οι άνθρωποι δεν δημιουργήθηκαν για τέτοιο σκοπό, για να επιβεβαιώσουν την καλή τους πίστη με πέννα και μελάνι.
11. Διότι οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν ακριβώς όπως οι άγγελοι, με σκοπό να παραμείνουν αγνοί και δίκαιοι, και ο θάνατος, που καταστρέφει τα πάντα, δεν θα μπορούσε να τους κυριεύσει, αλλά μέσω αυτής της γνώσης τους αφανίζονται, και μέσω αυτής της δύναμης με καταναλώνει.
12. Και ο πέμπτος ονομαζόταν Κασδέγια. Αυτός είναι που έδειξε στα παιδιά των ανθρώπων όλα τα πονηρά χτυπήματα των πνευμάτων και των δαιμόνων, και τα χτυπήματα του εμβρύου στη μήτρα, για να πεθάνει, και τα χτυπήματα της ψυχής, τα δαγκώματα του φιδιού, και τα χτυπήματα που συμβαίνουν μέσα από τη μεσημεριανή ζέστη, ο γιος του φιδιού που ονομαζόταν Ταμπάετ.
13. Και αυτό είναι το έργο του Κασμπέλ, του αρχηγού του όρκου που έδειξε στους αγίους όταν κατοικούσε ψηλά μέσα στη δόξα, και το όνομά του είναι Μπίκα.

14. Αυτός ο άγγελος ζήτησε από τον Μιχαήλ να του δείξει το κρυφό όνομα, για να το προφέρει στον όρκο, ώστε να τρέμουν μπροστά σε αυτό το όνομα και τον όρκο εκείνοι που αποκάλυψαν όλα όσα ήταν κρυφά στα παιδιά των ανθρώπων.
15. Και αυτή είναι η δύναμη αυτού του όρκου, γιατί είναι ισχυρός και ισχυρός, και έβαλε αυτόν τον όρκο Akâe στο χέρι του Μιχαήλ.
16. Και αυτά είναι τα μυστικά αυτού του όρκου... Και είναι ισχυρά μέσω του όρκου του: Και ο ουρανός κρεμόταν πριν δημιουργηθεί ο κόσμος, Και για πάντα.
17. Και μέσω αυτού η γη θεμελιώθηκε πάνω στο νερό, και από τις μυστικές εσοχές των βουνών αναβλύζουν όμορφα νερά, από τη δημιουργία του κόσμου μέχρι την αιωνιότητα.
18. Και μέσω αυτού του όρκου δημιουργήθηκε η θάλασσα, και ως θεμέλιο της έθεσε την άμμο ενάντια στον καιρό του θυμού της, και δεν τολμά να περάσει πέρα από αυτήν από τη δημιουργία του κόσμου μέχρι την αιωνιότητα.
19. Και μέσω αυτού του όρκου στερεώνονται τα βάθη, και παραμένουν και δεν σαλεύονται από τη θέση τους από την αιωνιότητα στην αιωνιότητα.
20. Και μέσω αυτού του όρκου ο ήλιος και η σελήνη ολοκληρώνουν την πορεία τους, και δεν παρεκκλίνουν από τον νόμο τους από αιωνιότητα σε αιωνιότητα.
21. Και μέσω αυτού του όρκου τα αστέρια ολοκληρώνουν την πορεία τους, και τα καλεί με τα ονόματά τους, και αυτά του απαντούν από τον αιώνα στον αιώνα.
22. Και κατά τον ίδιο τρόπο τα πνεύματα του νερού, και των ανέμων, και όλων των ζεφυρων, και οι διαδρομές τους από όλα τα μέρη των ανέμων.
23. Και εκεί διατηρούνται οι φωνές των βροντών και το φως των αστραπών· και εκεί διατηρούνται οι θάλαμοι του χαλαζιού και οι θάλαμοι του πάγου, και οι θάλαμοι της ομίχλης, και οι θάλαμοι της βροχής και της δροσιάς.
24. Και όλοι αυτοί πιστεύουν και ευχαριστούν ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων, και Τον δοξάζουν με όλη τους τη δύναμη, και η τροφή τους είναι σε κάθε πράξη ευχαριστίας: ευχαριστούν και δοξάζουν και εξυμνούν το όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων στους αιώνες των αιώνων.
25. Και αυτός ο όρκος είναι ισχυρός πάνω τους, και μέσω αυτού διαφυλάσσονται και οι δρόμοι τους διαφυλάσσονται, και η πορεία τους δεν καταστρέφεται.
26. Και έγινε μεγάλη χαρά ανάμεσά τους· και ευλόγησαν και δόξασαν και επαίνεσαν, επειδή το όνομα του Υιού του ανθρώπου αποκαλύφθηκε σε αυτούς.
27. Και κάθισε επάνω στον θρόνο της δόξας του, και η κρίση δόθηκε στον Υιό του ανθρώπου, και έκανε τους αμαρτωλούς να εξαλειφθούν από προσώπου της γης, και εκείνους που παρέσυραν τον κόσμο σε πλάνη.
28. Με αλυσίδες θα δένονται, και στον τόπο της συνάθροισής τους της καταστροφής θα φυλακίζονται, και όλα τα έργα τους θα εξαφανιστούν από προσώπου γης.
29. Και από τώρα και στο εξής δεν θα υπάρχει ουδέν φθαρτό· επειδή, ο Υιός του ανθρώπου εμφανίστηκε και κάθισε στον θρόνο της δόξας του· και κάθε κακό θα παρέλθει από μπροστά του· και ο λόγος του Υιού του ανθρώπου θα βγει και θα είναι δυνατός ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 70

1. Και συνέβη μετά από αυτό, το όνομά του κατά τη διάρκεια της ζωής του υψώθηκε στον Υιό του Ανθρώπου και στον Κύριο των Πνευμάτων ανάμεσα από εκείνους που κατοικούν στη γη.
2. Και υψώθηκε ψηλά στα άρματα του πνεύματος και το όνομά του εξαφανίστηκε ανάμεσά τους.
3. Και από εκείνη την ημέρα δεν αριθμήθηκα πλέον μεταξύ τους· και με έβαλε ανάμεσα στους δύο ανέμους, ανάμεσα στον βορρά και τη δύση, όπου οι άγγελοι πήραν τα σχοινιά για να μετρήσουν για μένα τον τόπο για τους εκλεκτούς και τους δίκαιους.
4. Και εκεί είδα τους πρώτους πατέρες και τους δίκαιους που από την αρχή κατοικούν σε εκείνο τον τόπο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 71

1. Και μετά από αυτό το πνεύμα μου μεταφέρθηκε, και ανέβηκε στους ουρανούς. Και είδα τους αγίους υιούς του Θεού. Πατούσαν πάνω σε φλόγες φωτιάς. Τα ιμάτιά τους ήταν λευκά και τα ρούχα τους, και τα πρόσωπά τους έλαμπαν σαν χιόνι.
2. Και είδα δύο ρυάκια φωτιάς, και το φως αυτής της φωτιάς έλαμπε σαν υάκινθος, και έπεσα μπρούμυτα ενώπιον του Κυρίου των Πνευμάτων.
3. Και ο άγγελος Μιχαήλ, ένας από τους αρχαγγέλους, με άρπαξε από το δεξί μου χέρι, και με σήκωσε, και με οδήγησε σε όλα τα μυστήρια, και μου έδειξε όλα τα μυστήρια της δικαιοσύνης.
4. Και μου έδειξε όλα τα μυστικά των άκρων του ουρανού, και όλα τα δωμάτια όλων των αστεριών, και όλα τα φωστήρια, από όπου προέρχονται μπροστά στο πρόσωπο των αγίων.
5. Και μετέφερε το πνεύμα μου στον ουρανό των ουρανών, και είδα εκεί σαν να ήταν μια κατασκευή χτισμένη από κρυστάλλους, και ανάμεσα σε αυτούς τους κρυστάλλους γλώσσες ζωντανής φωτιάς.
6. Και το πνεύμα μου είδε τη ζώνη που περιέβαλλε εκείνον τον οίκο της φωτιάς, και στις τέσσερις πλευρές του υπήρχαν ρυάκια γεμάτα ζωντανή φωτιά, και περιέβαλλαν εκείνον τον οίκο.
7. Και ολόγυρα ήταν ο Σεραφίν, ο Χερουβικός και ο Οφανίνος. Και αυτοί είναι που δεν κοιμούνται και φυλάνε τον θρόνο της δόξας Του.
8. Και είδα αγγέλους που δεν μπορούσαν να μετρηθούν, χίλιες μυριάδες και δέκα χιλιάδες φορές δέκα χιλιάδες, να περικυκλώνουν τον οίκο εκείνο. Και τον Μιχαήλ, και τον Ραφαήλ, και τον Γαβριήλ, και τον Φανουήλ, και τους αγίους αγγέλους που είναι πάνω από τους ουρανούς, να εισέρχονται και να εξέρχονται από τον οίκο εκείνο.
9. Και εξήλθαν από εκείνον τον οίκο, και ο Μιχαήλ και ο Γαβριήλ, ο Ραφαήλ και ο Φανουήλ, και πολλοί άγιοι άγγελοι αναρίθμητοι.
10. Και μαζί τους η Αρχή των Ημερών, η κεφαλή Του λευκή και καθαρή σαν μαλλί, και τα ρούχα Του απερίγραπτα.
11. Και έπεσα με το πρόσωπό μου, και ολόκληρο το σώμα μου χαλάρωσε, και το πνεύμα μου μεταμορφώθηκε· και έκραξα με δυνατή φωνή,... με πνεύμα δύναμης, και ευλογημένος και δοξασμένος και εξυμνημένος.

12. Και αυτές οι ευλογίες που βγήκαν από το στόμα μου ήταν πολύ ευάρεστες ενώπιον εκείνου του Αρχηγού των Ημερών.
13. Και ήλθε η Αρχή των Ημερών μαζί με τον Μιχαήλ και τον Γαβριήλ, τον Ραφαήλ και τον Φανουήλ, χιλιάδες και μυριάδες αγγέλων αναρίθμητων.
14. Και ήρθε προς εμένα και με χαιρέτησε με τη φωνή του, και μου είπε: «Ούτος είναι ο Υιός του ανθρώπου, που γεννήθηκε για δικαιοσύνη· και η δικαιοσύνη μένει πάνω του· και η δικαιοσύνη της Αρχής των Ημερών δεν τον εγκαταλείπει».
15. Και μου είπε: «Σε σένα αναγγέλλει ειρήνη στο όνομα του μέλλοντος κόσμου· από εδώ και πέρα προήλθε ειρήνη από την κτίση του κόσμου· και έτσι θα είναι σε σένα στους αιώνες των αιώνων.
16. Και όλοι θα περπατήσουν στους δρόμους του, επειδή η δικαιοσύνη δεν τον εγκατέλειψε ποτέ· μαζί του θα είναι οι κατοικίες τους, και μαζί του η κληρονομιά τους· και δεν θα αποχωριστούν από αυτόν στον αιώνα του αιώνα.
17. Και έτσι θα υπάρχει μακρότητα ημερών με τον Υιό του ανθρώπου, και οι δίκαιοι θα έχουν ειρήνη και ευθύ δρόμο, στο όνομα του Κυρίου των Πνευμάτων στους αιώνες των αιώνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 72

1. Το βιβλίο των τάξεων των φωστήρων του ουρανού, οι σχέσεις του καθενός, σύμφωνα με τις τάξεις τους, την κυριαρχία τους και τις εποχές τους, σύμφωνα με τα ονόματά τους και τους τόπους προέλευσής τους, και σύμφωνα με τους μήνες τους, τα οποία μου έδειξε ο Ουριήλ, ο άγιος άγγελος, που ήταν μαζί μου, ο οδηγός τους· και μου έδειξε όλους τους νόμους τους ακριβώς όπως είναι, και πώς είναι σε σχέση με όλα τα χρόνια του κόσμου και στην αιωνιότητα, μέχρι να ολοκληρωθεί η νέα δημιουργία που διαρκεί στην αιωνιότητα.
2. Και αυτός είναι ο πρώτος νόμος των φωστήρων: ο φωστήρας, ο Ήλιος, έχει την ανατολή του στις ανατολικές πύλες του ουρανού και τη δύση του στις δυτικές πύλες του ουρανού.
3. Και είδα έξι πύλες στις οποίες ανατέλλει ο ήλιος, και έξι πύλες στις οποίες δύει ο ήλιος και ανατέλλει και δύει η σελήνη σε αυτές τις πύλες, και τους αρχηγούς των αστεριών και εκείνους που οδηγούν: έξι στην ανατολή και έξι στη δύση, και όλα ακολουθούν το ένα το άλλο σε ακριβή αντίστοιχη σειρά· επίσης πολλά παράθυρα δεξιά και αριστερά αυτών των πυλών.
4. Και πρώτος βγαίνει ο μεγάλος φωτοδότης, που ονομάζεται Ήλιος, και η περιφέρειά του είναι σαν την περιφέρεια του ουρανού, και είναι γεμάτος με φωτιστική και θερμαντική φωτιά.
5. Το άρμα στο οποίο ανεβαίνει, το σπρώχνει ο άνεμος, και ο ήλιος δύει από τον ουρανό και επιστρέφει μέσω του βορρά για να φτάσει στην ανατολή, και οδηγείται έτσι ώστε να φτάσει στην κατάλληλη πύλη και να λάμπει μπροστά στον ουρανό.
6. Με αυτόν τον τρόπο ανασταίνεται τον πρώτο μήνα στη μεγάλη πύλη, η οποία είναι η τέταρτη από αυτές τις έξι πύλες στο καστ.
7. Και στην τέταρτη πύλη από την οποία ανατέλλει ο ήλιος τον πρώτο μήνα υπάρχουν δώδεκα παράθυρα, από τα οποία βγαίνει μια φλόγα όταν ανοίγουν στην εποχή τους.
8. Όταν ο ήλιος ανατέλλει στον ουρανό, βγαίνει από την τέταρτη πύλη τριάντα πρωινά διαδοχικά και δύει με ακρίβεια στην τέταρτη πύλη στα δυτικά του ουρανού.
9. Και κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου η ημέρα γίνεται καθημερινά μεγαλύτερη και η νύχτα κάθε βράδυ μικρότερη μέχρι το τριακοστό πρωί.
10. Εκείνη την ημέρα η ημέρα είναι μεγαλύτερη από τη νύχτα κατά ένα ένατο μέρος, και η ημέρα διαρκεί ακριβώς δέκα μέρη και η νύχτα οκτώ μέρη.
11. Και ο ήλιος ανατέλλει από την τέταρτη πύλη και δύει στην τέταρτη και επιστρέφει στην πέμπτη πύλη της ανατολής τριάντα πρωινά και ανατέλλει από αυτήν και δύει στην πέμπτη πύλη.
12. Και τότε η ημέρα γίνεται μεγαλύτερη κατά δύο μέρη και γίνεται έντεκα μέρη, και η νύχτα γίνεται μικρότερη και γίνεται επτά μέρη.
13. Και επιστρέφει προς τα ανατολικά και εισέρχεται στην έκτη πύλη, και ανατέλλει και δύει στην έκτη πύλη και μισή μία το πρωί λόγω του σημείου του.
14. Εκείνη την ημέρα η ημέρα γίνεται μεγαλύτερη από τη νύχτα, και η ημέρα γίνεται διπλάσια από τη νύχτα, και η ημέρα γίνεται δώδεκα μέρη, και η νύχτα συντομεύεται και γίνεται έξι μέρη.
15. Και ο ήλιος ανατέλλει για να κάνει την ημέρα μικρότερη και τη νύχτα μεγαλύτερη, και ο ήλιος επιστρέφει στην ανατολή και εισέρχεται στην έκτη πύλη, και ανατέλλει από αυτήν και δύει τριάντα πρωινά.
16. Και όταν ολοκληρωθούν τριάντα πρωινά, η ημέρα μειώνεται κατά ακριβώς ένα μέρος και γίνεται έντεκα μέρη, και η νύχτα επτά.
17. Και ο ήλιος ανατέλλει από την έκτη πύλη στη δύση, και πηγαίνει προς την ανατολή και ανατέλλει στην πέμπτη πύλη για τριάντα πρωινά, και δύει ξανά στη δύση στην πέμπτη δυτική πύλη.
18. Εκείνη την ημέρα η ημέρα μειώνεται κατά δύο μέρη και γίνεται δέκα μέρη και η νύχτα οκτώ μέρη.
19. Και ο ήλιος ανατέλλει από την πέμπτη πύλη και δύει στην πέμπτη πύλη της δύσης, και ανατέλλει στην τέταρτη πύλη για τριάντα ένα πρωί λόγω του σημείου του, και δύει στη δύση.
20. Εκείνη την ημέρα η ημέρα εξισώνεται με τη νύχτα και γίνεται ισόχρονη, και η νύχτα ανέρχεται σε εννέα μέρη και η ημέρα σε εννέα μέρη.
21. Και ο ήλιος ανατέλλει από εκείνη την πύλη και δύει στη δύση, και επιστρέφει στην ανατολή και ανατέλλει τριάντα πρωινά στην τρίτη πύλη και δύει στη δύση στην τρίτη πύλη.
22. Και εκείνη την ημέρα η νύχτα γίνεται μεγαλύτερη από την ημέρα, και η νύχτα γίνεται μεγαλύτερη από τη νύχτα, και η ημέρα μικρότερη από την ημέρα μέχρι το τριακοστό πρωί, και η νύχτα διαρκεί ακριβώς δέκα μέρη και η ημέρα οκτώ μέρη.
23. Και ο ήλιος ανατέλλει από την τρίτη πύλη και δύει στην τρίτη πύλη στη δύση και επιστρέφει στην ανατολή, και για τριάντα πρωινά ανατέλλει στη δεύτερη πύλη στην ανατολή, και ομοίως δύει στη δεύτερη πύλη στη δύση του ουρανού.

24. Και εκείνη την ημέρα η νύχτα διαρκεί έντεκα μέρη και η ημέρα επτά μέρη.
25. Και ο ήλιος ανατέλλει εκείνη την ημέρα από τη δεύτερη πύλη και δύει στη δύση στη δεύτερη πύλη, και επιστρέφει στην ανατολή στην πρώτη πύλη για τριάντα ένα πρωί, και δύει στην πρώτη πύλη στη δύση του ουρανού.
26. Και εκείνη την ημέρα η νύχτα γίνεται μεγαλύτερη και φτάνει στο διπλάσιο της ημέρας: και η νύχτα φτάνει ακριβώς σε δώδεκα μέρη και η ημέρα σε έξι.
27. Και ο ήλιος έχει διασχίσει έτσι τις διαιρέσεις της τροχιάς του και γυρίζει ξανά σε αυτές τις διαιρέσεις της τροχιάς του, και εισέρχεται σε εκείνη την πύλη τριάντα πρωινά και δύει επίσης στη δύση απέναντι από αυτήν.
28. Και εκείνη τη νύχτα η νύχτα μειώθηκε σε μήκος κατά το ένα ένατο μέρος, και η νύχτα έγινε έντεκα μέρη και η ημέρα επτά μέρη.
29. Και ο ήλιος επέστρεψε και εισήλθε στη δεύτερη πύλη στην ανατολή, και επιστρέφει σε εκείνες τις διαιρέσεις της τροχιάς του για τριάντα πρωινά, ανατολής και δύσης.
30. Και εκείνη την ημέρα η νύχτα μικραίνει σε διάρκεια, και η νύχτα γίνεται δέκα μέρη και η ημέρα οκτώ.
31. Και εκείνη την ημέρα ο ήλιος ανατέλλει από εκείνη την πύλη και δύει στη δύση και επιστρέφει στην ανατολή και ανατέλλει στην τρίτη πύλη για τριάντα ένα πρωί και δύει στη δύση του ουρανού.
32. Εκείνη την ημέρα η νύχτα μειώνεται και γίνεται εννέα μέρη, και η ημέρα εννέα μέρη, και η νύχτα είναι ίση με την ημέρα και το έτος είναι ακριβώς όσο οι ημέρες του τριακόσιες εξήντα τέσσερις.
33. Και η διάρκεια της ημέρας και της νύχτας, και η βραχύτητα της ημέρας και της νύχτας προκύπτουν -- μέσω της πορείας του ήλιου γίνονται αυτές οι διακρίσεις.
34. Έτσι, η πορεία του γίνεται καθημερινά μεγαλύτερη και η πορεία του κάθε βράδυ μικρότερη.
35. Και αυτός είναι ο νόμος και η πορεία του ήλιου, και η επιστροφή του όσες φορές επιστρέφει εξήντα φορές και ανατέλλει, δηλαδή το μεγάλο φωτιστικό σώμα που ονομάζεται ήλιος, στους αιώνες των αιώνων.
36. Και αυτό που ανατέλλει έτσι είναι το μεγάλο φως, και ονομάζεται έτσι ανάλογα με την εμφάνισή του, σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου.
37. Καθώς ανατέλλει, έτσι δύει και δεν μικραίνει, και δεν αναπαύεται, αλλά τρέχει μέρα και νύχτα, και το φως του είναι επταπλάσια λαμπρότερο από αυτό της σελήνης· αλλά ως προς το μέγεθος είναι και τα δύο ίσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 73

1. Και μετά από αυτόν τον νόμο είδα έναν άλλο νόμο που αφορούσε το μικρότερο φωτιστικό σώμα, το οποίο ονομάζεται Σελήνη.
2. Και η περιφέρειά της είναι σαν την περιφέρεια του ουρανού, και το άρμα της, στο οποίο επιβαίνει, κινείται από τον άνεμο, και φως δίνεται σε αυτήν σε ορισμένο μέτρο.
3. Και η ανατολή και η δύση της αλλάζουν κάθε μήνα· και οι ημέρες της είναι σαν τις ημέρες του ήλιου, και όταν το φως της είναι ομοιόμορφο, ισούται με το έβδομο μέρος του φωτός του ήλιου.
4. Και έτσι ανατέλλει. Και η πρώτη της φάση στην ανατολή εμφανίζεται το τριακοστό πρωί: και εκείνη την ημέρα γίνεται ορατή και αποτελεί για εσάς την πρώτη φάση της σελήνης την τριακοστή ημέρα μαζί με τον ήλιο στην πύλη όπου ανατέλλει ο ήλιος.
5. Και το ένα μισό της προεξέχει κατά το ένα έβδομο μέρος, και ολόκληρη η περιφέρειά της είναι κενή, χωρίς φως, με εξαίρεση το ένα έβδομο μέρος της, και το δέκατο τέταρτο μέρος του φωτός της.
6. Και όταν λάβει το ένα έβδομο του μισού φωτός της, το φως της ανέρχεται στο ένα έβδομο και το μισό αυτού.
7. Και δύει μαζί με τον ήλιο, και όταν ανατέλλει ο ήλιος, η σελήνη ανατέλλει μαζί του και λαμβάνει το μισό μέρος του φωτός, και εκείνη τη νύχτα, στην αρχή του πρωινού της, στην αρχή της σεληνιακής ημέρας, η σελήνη δύει μαζί με τον ήλιο, και είναι αόρατη εκείνη τη νύχτα με τα δεκατέσσερα μέρη και το μισό ενός από αυτά.
8. Και ανασταίνεται εκείνη την ημέρα ακριβώς με το ένα έβδομο μέρος, και βγαίνει και απομακρύνεται από την ανατολή του ήλιου, και στις υπόλοιπες ημέρες της γίνεται λαμπρή στα υπόλοιπα δεκατρία μέρη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 74

1. Και είδα μια άλλη πορεία, έναν νόμο γι' αυτήν, και πώς σύμφωνα με αυτόν τον νόμο εκτελεί την μηνιαία της επανάστασή.
2. Και όλα αυτά μου τα έδειξε ο Ουριήλ, ο άγιος άγγελος που είναι ο αρχηγός όλων, και τις θέσεις τους, και κατέγραψα τις θέσεις τους όπως μου τις έδειξε, και κατέγραψα τους μήνες τους όπως ήταν, και την εμφάνιση των φώτων τους μέχρι να συμπληρωθούν δεκαπέντε ημέρες.
3. Σε ένα μόνο έβδομο μέρος επιτυγχάνει όλο το φως της στην ανατολή, και σε ένα μόνο έβδομο μέρος επιτυγχάνει όλο το σκοτάδι της στη δύση.
4. Και σε ορισμένους μήνες αλλάζει τα σκηνικά της, και σε ορισμένους μήνες ακολουθεί τη δική της ιδιαίτερη πορεία.
5. Σε δύο μήνες η σελήνη δύει μαζί με τον ήλιο: σε αυτές τις δύο μεσαίες πύλες η τρίτη και η τέταρτη.
6. Προχωρά για επτά ημέρες, και γυρίζει και επιστρέφει ξανά μέσα από την πύλη όπου ανατέλλει ο ήλιος, και επιτυγχάνει όλο το φως της. Και απομακρύνεται από τον ήλιο, και σε οκτώ ημέρες εισέρχεται στην έκτη πύλη από την οποία ανατέλλει ο ήλιος.
7. Και όταν ο ήλιος ανατέλλει από την τέταρτη πύλη, ανατέλλει επτά ημέρες, μέχρι να ανατέλλει από την πέμπτη και να επιστρέψει σε επτά ημέρες στην τέταρτη πύλη και να ολοκληρώσει όλο το φως της. Και υποχωρεί και εισέρχεται στην πρώτη πύλη σε οκτώ ημέρες.
8. Και επιστρέφει ξανά σε επτά ημέρες στην τέταρτη πύλη από την οποία ανατέλλει ο ήλιος.
9. Έτσι είδα τη θέση τους -- πώς ανέτειλαν τα φεγγάρια και πώς έδυσε ο ήλιος εκείνες τις ημέρες.
10. Και αν προστεθούν πέντε χρόνια, ο ήλιος έχει ένα επιπλέον τριάντα ημερών, και όλες οι ημέρες που του προστίθενται για ένα από αυτά τα πέντε χρόνια, όταν είναι πλήρη, ανέρχονται σε 364 ημέρες.
11. Και το πλεόνασμα του ήλιου και των αστέρων ανέρχεται σε έξι ημέρες· σε 5 χρόνια 6 ημέρες κάθε χρόνο γίνονται 30 ημέρες· και η σελήνη πέφτει πίσω από τον ήλιο και τα αστέρια μέχρι τον αριθμό των 30 ημερών.

12. Και ο ήλιος και τα αστέρια μετρούν όλα τα χρόνια με ακρίβεια, έτσι ώστε να μην προχωρούν ούτε να καθυστερούν ούτε κατά μία ημέρα στην αιωνιότητα, αλλά να συμπληρώνουν τα χρόνια με τέλεια δικαιοσύνη σε 364 ημέρες.
13. Σε 3 χρόνια υπάρχουν 1092 ημέρες και σε 5 χρόνια 1820 ημέρες, έτσι ώστε σε 8 χρόνια υπάρχουν 2912 ημέρες.
14. Μόνο για τη σελήνη οι ημέρες ανέρχονται σε 3 χρόνια σε 1062 ημέρες, και σε 5 χρόνια υστερεί κατά 50 ημέρες: [δηλαδή, στο άθροισμα (των 1770) πρέπει να προστεθούν (1000 και) 62 ημέρες.]
15. Και σε 5 χρόνια υπάρχουν 1770 ημέρες, έτσι ώστε για τη σελήνη οι ημέρες σε 8 χρόνια να ανέρχονται σε 2832 ημέρες.
16. [Γιατί σε 8 χρόνια υστερεί κατά 80 ημέρες], όλες οι ημέρες που υστερεί σε 8 χρόνια είναι 80.
17. Και το έτος ολοκληρώνεται με ακρίβεια σύμφωνα με τις παγκόσμιες στάσεις τους και τις στάσεις του ήλιου, οι οποίες ανατέλλουν από τις πύλες μέσω των οποίων αυτός (ο ήλιος) ανατέλλει και δύει 30 ημέρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 75

1. Και οι αρχηγοί των χιλιάδων, οι οποίοι τοποθετούνται πάνω σε ολόκληρη την κτίση και πάνω σε όλα τα αστέρια, έχουν επίσης να κάνουν με τις τέσσερις ενδιάμεσες ημέρες, όντας αχώριστες από το αξίωμά τους, σύμφωνα με την καταμέτρηση του έτους, και αυτοί προσφέρουν υπηρεσία στις τέσσερις ημέρες που δεν υπολογίζονται στην καταμέτρηση του έτους.
2. Και εξαιτίας αυτών οι άνθρωποι κάνουν λάθος σε αυτό, διότι αυτοί οι φωστήρες προσφέρουν πραγματικά υπηρεσία στις παγκόσμιες στάσεις, μία στην πρώτη πύλη, μία στην τρίτη πύλη του ουρανού, μία στην τέταρτη πύλη και μία στην έκτη πύλη, και η ακρίβεια του έτους επιτυγχάνεται μέσω των ξεχωριστών τριακόσιων εξήντα τεσσάρων σταθμών του.
3. Διότι τα σημεία και τους καιρούς και τα έτη και τις ημέρες που μου έδειξε ο άγγελος Ουριήλ, τον οποίο ο Κύριος της δόξας έθεσε για πάντα πάνω σε όλους τους φωστήρες του ουρανού, στον ουρανό και στον κόσμο, για να κυβερνούν στο πρόσωπο του ουρανού και να φαίνονται στη γη, και να είναι ηγέτες για την ημέρα και τη νύχτα, δηλαδή τον ήλιο, τη σελήνη και τα αστέρια, και όλα τα λειτουργικά πλάσματα που κάνουν την περιστροφή τους σε όλα τα άρματα του ουρανού.
4. Κατά τον ίδιο τρόπο, δώδεκα πόρτες μου έδειξε ο Ουριήλ, ανοιχτές στην περιφέρεια του ηλιακού άρματος στον ουρανό, μέσα από τις οποίες ξεπηδούν οι ακτίνες του ήλιου. Από αυτές διαχέεται θερμότητα στη γη, όταν ανοίγουν στις καθορισμένες εποχές τους.
5. Και για τους ανέμους και το πνεύμα της δροσιάς όταν ανοίγονται, στέκονται ανοιχτά στους ουρανούς στα άκρα.
6. Όσο για τις δώδεκα πύλες στον ουρανό, στα πέρατα της γης, από τις οποίες βγαίνουν ο ήλιος, η σελήνη και τα αστέρια, και όλα τα έργα του ουρανού στην ανατολή και στη δύση.
7. Υπάρχουν πολλά παράθυρα ανοιχτά αριστερά και δεξιά από αυτά, και ένα παράθυρο στην καθορισμένη εποχή του παράγει ζεστασιά, αντίστοιχη με εκείνες τις πόρτες από τις οποίες αναδύονται τα αστέρια σύμφωνα με την εντολή Του, και όπου δύουν ανάλογα με τον αριθμό τους.
8. Και είδα άρματα στον ουρανό, να τρέχουν στον κόσμο, πάνω από εκείνες τις πύλες στις οποίες περιστρέφονται τα αστέρια που δεν δύουν ποτέ.
9. Και το ένα είναι μεγαλύτερο από όλα τα υπόλοιπα, και αυτό είναι που διασχίζει ολόκληρο τον κόσμο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 76

1. Και στα πέρατα της γης είδα δώδεκα πύλες ανοιχτές προς όλα τα πέρατα του ουρανού, από τις οποίες οι άνεμοι βγαίνουν και πνέουν πάνω από τη γη.
2. Τρία από αυτά είναι ανοιχτά στο πρόσωπο του ουρανού, και τρία στη δύση, και τρία στα δεξιά του ουρανού, και τρία στα αριστερά.
3. Και οι τρεις πρώτοι είναι οι εκ ανατολών, και οι τρεις είναι του βορρά, και οι τρεις μετά τους εκ αριστερών του νότου, και οι τρεις της δύσης.
4. Διὰ τῶν τεσσάρων ἀπὸ αὐτῶν ἔρχονται ἄνεμοι εὐλογίας καὶ εὐημερίας, καὶ ἀπὸ αὐτῶν τῶν ὀκτῶν ἔρχονται ὄνεμοι κακοὶ. Ὅταν ἀποστέλλονται, φέρνουν ἀπωλεία σὲ ὅλη τὴν γῆ καὶ στὸ νερό ποὺ βρίσκεται πάνω σὲ αὐτήν, καὶ σὲ ὅλους τοὺς κατοικοῦντες σὲ αὐτήν, καὶ σὲ κάθε τι ποὺ εἶναι στὸ νερὸ καὶ στὴν ξηρά.
5. Και ο πρώτος άνεμος από εκείνες τις πύλες, που ονομάζεται ανατολικός άνεμος, βγαίνει από την πρώτη πύλη που βρίσκεται στα ανατολικά, κλίνοντας προς το νότο· από αυτήν προέρχεται ερήμωση, ξηρασία, καύσωνας και καταστροφή.
6. Και δια της δευτέρας πύλης εν τη μεσή έρχεται το κατάλληλο, και εξ αυτής προέρχεται η βροχή και η καρποφορία και η ευημερία και η δροσιά· και δια της τρίτης πύλης, η οποία βρίσκεται προς τον βορρά, έρχεται το κρύο και η ξηρασία.
7. Και μετά από αυτά, ο νότιος άνεμος πνέει μέσα από τρεις πύλες· μέσα από την πρώτη πύλη τους, που κλίνει προς τα ανατολικά, βγαίνει ένας ζεστός άνεμος.
8. Και από τη μεσαία πύλη δίπλα της αναδύονται ευωδιές, δροσιά και βροχή, ευημερία και υγεία.
9. Και δια της τρίτης πύλης που βρίσκεται δυτικά βγαίνει δροσιά και βροχή, ακρίδες και ερήμωση.
10. Και μετά από αυτά οι βόρειοι άνεμοι· από την έβδομη πύλη στην ανατολή έρχονται δροσιά και βροχή, ακρίδες και ερήμωση.
11. Και από τη μεσαία πύλη έρχονται κατευθείαν υγεία και βροχή και δροσιά και ευημερία· και μέσω της τρίτης πύλης στα δυτικά έρχονται σύννεφα και πάγος, και χιόνι και βροχή, και δροσιά και ακρίδες.
12. Και μετά από αυτά [τα τέσσερα] είναι οι δυτικοί άνεμοι· διαμέσου της πρώτης πύλης που εφάπτεται του βορρά βγαίνει δροσιά και πάχνη, και κρύο και χιόνι και παγετός.
13. Και από τη μεσαία πύλη βγαίνει δροσιά και βροχή, και ευημερία και ευλογία· και μέσω της τελευταίας πύλης που εφάπτεται του νότου βγαίνει ξηρασία και ερήμωση, και καύση και καταστροφή.
14. Και οι δώδεκα πύλες των τεσσάρων άκρων του ουρανού ολοκληρώθηκαν με αυτό, και όλοι οι νόμοι τους και όλες οι πληγές τους και όλες οι ευεργεσίες τους σου έδειξα, γιε μου Μαθουσάλα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 77

1. Και το πρώτο μέρος ονομάζεται ανατολικό, επειδή είναι το πρώτο· και το δεύτερο, νότιο, επειδή εκεί θα κατέβει ο Ύψιστος, ναι, εκεί με μια εντελώς ιδιαίτερη έννοια θα κατέβει Αυτός που είναι ευλογημένος στους αιώνες.
2. Και η δυτική πλευρά ονομάζεται μειωμένη, επειδή εκεί όλα τα φώτα του ουρανού φθίνουν και κατεβαίνουν.
3. Και το τέταρτο μέρος, που ονομάζεται βόρειο, διαιρείται σε τρία μέρη: το πρώτο από αυτά είναι για την κατοικία των ανθρώπων· και το δεύτερο περιέχει θάλασσες νερού, και αβύσσους και δάση και ποτάμια, και σκοτάδι και σύννεφα· και το τρίτο μέρος περιέχει τον κήπο της δικαιοσύνης.
4. Είδα επτά ψηλά βουνά, ψηλότερα από όλα τα βουνά που είναι πάνω στη γη· και από εκεί βγαίνει πάχνη, και παρέρχονται ημέρες, εποχές και χρόνια.
5. Είδα επτά ποτάμια στη γη, μεγαλύτερα από όλα τα ποτάμια· ένα από αυτά, που έρχεται από τη δύση, χύνει τα νερά του στη Μεγάλη Θάλασσα.
6. Και αυτοί οι δύο έρχονται από τον βορρά προς τη θάλασσα και χύνουν τα νερά τους στην Ερυθραία Θάλασσα στα ανατολικά.
7. Και οι υπόλοιποι τέσσερις βγαίνουν από τη βόρεια πλευρά προς τη δική τους θάλασσα, δύο από αυτούς στην Ερυθραία Θάλασσα, και δύο στη Μεγάλη Θάλασσα και εκβάλλουν εκεί, και μερικοί λένε: στην έρημο.
8. Είδα επτά μεγάλα νησιά στη θάλασσα και στην ηπειρωτική χώρα: δύο στην ηπειρωτική χώρα και πέντε στη Μεγάλη Θάλασσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 78

1. Και τα ονόματα του ήλιου είναι τα εξής: το πρώτο Orjârês και το δεύτερο Tômâs.
2. Και η σελήνη έχει τέσσερα ονόματα: το πρώτο όνομα είναι Ασόντζα, το δεύτερο Εμπλά, το τρίτο Μπενάσε και το τέταρτο Εράε.
3. Αυτοί είναι οι δύο μεγάλοι φωστήρες: η περιφέρειά τους είναι σαν την περιφέρεια του ουρανού, και το μέγεθος της περιφέρειας και των δύο είναι το ίδιο.
4. Στην περιφέρεια του ήλιου υπάρχουν επτά τμήματα φωτός που προστίθενται σε αυτόν περισσότερο από ό,τι στη σελήνη, και σε συγκεκριμένα μέτρα μεταφέρεται μέχρι να εξαντληθεί το έβδομο τμήμα του ήλιου.
5. Και στήνονται και εισέρχονται στις πύλες της δύσης, και κάνουν την περιστροφή τους από τον βορρά, και βγαίνουν από τις ανατολικές πύλες στο πρόσωπο του ουρανού.
6. Και όταν ανατέλλει η σελήνη, το ένα δέκατο τέταρτο μέρος εμφανίζεται στον ουρανό· το φως γίνεται πλήρες μέσα της· τη δέκατη τέταρτη ημέρα επιτυγχάνει το φως της.
7. Και δεκαπέντε μέρη φωτός μεταφέρονται σε αυτήν μέχρι την δέκατη πέμπτη ημέρα, όταν το φως της ολοκληρώνεται, σύμφωνα με το σημάδι του έτους, και γίνεται δεκαπέντε μέρη, και η σελήνη μεγαλώνει με την προσθήκη δέκατων τετάρτων μερών.
8. Και κατά τη φθίνουσα πορεία της, η σελήνη μειώνεται την πρώτη ημέρα σε δεκατέσσερα μέρη του φωτός της, τη δεύτερη σε δεκατρία μέρη φωτός, την τρίτη σε δώδεκα, την τέταρτη σε έντεκα, την πέμπτη σε δέκα, την έκτη σε εννέα, την έβδομη σε οκτώ, την όγδοη σε επτά, την ένατη σε έξι, τη δέκατη σε πέντε, την ενδέκατη σε τέσσερα, τη δωδέκατη σε τρία, τη δέκατη τρίτη σε δύο, τη δέκατη τέταρτη σε μισό έβδομο, και όλο το υπόλοιπο φως της εξαφανίζεται εντελώς τη δέκατη πέμπτη.
9. Και σε ορισμένους μήνες ο μήνας έχει είκοσι εννέα ημέρες και μία φορά είκοσι οκτώ.
10. Και ο Ουριήλ μου έδειξε έναν άλλο νόμο: πότε το φως μεταφέρεται στη σελήνη και από ποια πλευρά μεταφέρεται σε αυτήν από τον ήλιο.
11. Κατά τη διάρκεια όλης της περιόδου κατά την οποία η σελήνη αναπτύσσεται στο φως της, το μεταφέρει στον εαυτό της όταν βρίσκεται απέναντι από τον ήλιο για δεκατέσσερις ημέρες, το φως της ολοκληρώνεται στον ουρανό, και όταν φωτίζεται καθ' όλη τη διάρκεια, το φως της ολοκληρώνεται πλήρως στον ουρανό.
12. Και την πρώτη ημέρα ονομάζεται νέα σελήνη, επειδή εκείνη την ημέρα το φως ανατέλλει πάνω της.
13. Γίνεται πανσέληνος ακριβώς την ημέρα που ο ήλιος δύει στη δύση, και από την ανατολή ανατέλλει τη νύχτα, και το φεγγάρι λάμπει όλη τη νύχτα μέχρι να ανατείλει ο ήλιος απέναντί της και το φεγγάρι να φαίνεται απέναντί του.
14. Από την πλευρά από την οποία αναδύεται το φως του φεγγαριού, εκεί πάλι φθίνει μέχρι να εξαφανιστεί όλο το φως και να τελειώσουν όλες οι ημέρες του μήνα, και η περιφέρειά της να είναι άδεια, κενή από φως.
15. Και τρεις μήνες κάνει τριάντα ημέρες, και στον καιρό της κάνει τρεις μήνες των είκοσι εννέα ημερών ο καθένας, στους οποίους επιτυγχάνει την φθίνουσα πορεία της στην πρώτη χρονική περίοδο, και στην πρώτη πύλη για εκατόν εβδομήντα επτά ημέρες.
16. Και στον καιρό της εξόδου της εμφανίζεται για τρεις μήνες, από τριάντα ημέρες ο καθένας, και για τρεις μήνες, από είκοσι εννέα ο καθένας.
17. Τη νύχτα εμφανίζεται σαν άνθρωπος για είκοσι μέρες κάθε φορά, και την ημέρα εμφανίζεται σαν τον ουρανό, και δεν υπάρχει τίποτα άλλο σε αυτήν εκτός από το φως της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 79

1. Και τώρα, γιε μου, σου έδειξα τα πάντα, και ο νόμος όλων των αστέρων του ουρανού έχει ολοκληρωθεί.
2. Και μου έδειξε όλους τους νόμους αυτών για κάθε ημέρα, και για κάθε εποχή της γέννησης, και για κάθε έτος, και για την έξοδό της, και για τη σειρά που ορίζεται σε αυτήν κάθε μήνα και κάθε εβδομάδα.
3. Και η φθίνουσα πορεία της σελήνης που λαμβάνει χώρα στην έκτη πύλη: γιατί σε αυτήν την έκτη πύλη ολοκληρώνεται το φως της, και μετά από αυτό υπάρχει η αρχή της φθίνουσας πορείας:
4. Και η φθίνουσα περίοδος που λαμβάνει χώρα στην πρώτη πύλη στην εποχή της, μέχρι να συμπληρωθούν εκατόν εβδομήντα επτά ημέρες: υπολογίζεται σύμφωνα με εβδομάδες, είκοσι πέντε εβδομάδες και δύο ημέρες.
5. Βρίσκεται πίσω από τον ήλιο και την τάξη των αστεριών ακριβώς πέντε ημέρες κατά τη διάρκεια μιας περιόδου, και όταν έχεις διασχίσει αυτόν τον τόπο που βλέπεις.
6. Αυτή είναι η εικόνα και το σκίτσο κάθε φωστήρα που μου έδειξε ο Ουριήλ, ο αρχάγγελος, που είναι ο αρχηγός τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 80

1. Και κατά τις ημέρες εκείνες ο άγγελος Ουριήλ απάντησε και μου είπε: «Ιδού, σου έδειξα τα πάντα, Ενώχ, και σου αποκάλυψα τα πάντα για να δεις αυτόν τον ήλιο και αυτή τη σελήνη, και τους αρχηγούς των αστέρων του ουρανού και όλους εκείνους που τους στρέφουν, τα έργα τους και τους χρόνους και τις αναχωρήσεις τους».
2. Και στις ημέρες των αμαρτωλών τα χρόνια θα συντομευθούν, και ο σπόρος τους θα αργήσει στις γαίες και στα χωράφια τους, και όλα τα πράγματα στη γη θα αλλάξουν, και δεν θα εμφανιστούν στον καιρό τους. Και η βροχή θα σταματήσει, και ο ουρανός θα την κρατήσει.
3. Και εν ταις καιροις εκεινοι οι καρποι της γης θελουσιν υστεροφημησει, και δεν θελουσιν βλαστησει εν τη ωραι αυτων, και οι καρποι των δενδρων θελουσιν καθυστερηθη εν τη ωραιοτατες αυτων.
4. Και η σελήνη θα αλλάξει την τάξη της, και δεν θα εμφανιστεί στον καιρό της.
5. Και κατά τις ημέρες εκείνες ο ήλιος θα φανεί και θα ταξιδέψει το βράδυ στην άκρη του μεγάλου άρματος στη δύση, και θα λάμψει πιο έντονα από ό,τι συμφωνεί με την τάξη του φωτός.
6. Και πολλοί αρχηγοί των άστρων θα παραβιάσουν την καθορισμένη τάξη. Και αυτοί θα αλλάξουν τις τροχιές και τα καθήκοντά τους, και δεν θα εμφανιστούν στις καθορισμένες εποχές.
7. Και ολόκληρη η τάξη των άστρων θα κρυφτεί από τους αμαρτωλούς, και οι σκέψεις εκείνων στη γη θα πλανηθούν σχετικά με αυτούς, και θα αλλοιωθούν από όλους τους δρόμους τους, μάλιστα, θα πλανηθούν και θα τους θεωρήσουν θεούς.
8. Και το κακό θα πολλαπλασιαστεί πάνω τους, και η τιμωρία θα έρθει πάνω τους, ώστε να καταστρέψουν τα πάντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 81

1. Και μου είπε: «Παρατήρησέ μου, Ενώχ, αυτές τις ουράνιες πλάκες, και διάβασε τι είναι γραμμένο πάνω τους, και σημείωσε κάθε μεμονωμένο γεγονός».
2. Και παρατήρησα τις ουράνιες πλάκες, και διάβασα όλα όσα ήταν γραμμένα πάνω τους, και κατάλαβα τα πάντα, και διάβασα το βιβλίο όλων των πράξεων της ανθρωπότητας, και όλων των παιδιών της σάρκας που θα είναι στη γη μέχρι τις πιο μακρινές γενιές.
3. Και ευλόγησα αμέσως τον μεγάλο Κύριο, τον Βασιλιά της δόξας στους αιώνες, επειδή έκανε όλα τα έργα του κόσμου. Και δοξολόγησα τον Κύριο για την υπομονή Του και τον ευλόγησα για τα παιδιά των ανθρώπων.
4. Και μετά από αυτά είπα: Μακάριος ο άνθρωπος που πεθαίνει με δικαιοσύνη και αγαθότητα, για τον οποίο δεν έχει γραφτεί βιβλίο αδικίας, και εναντίον του δεν θα βρεθεί ημέρα κρίσης.
5. Και αυτοί οι επτά άγιοι με έφεραν και με τοποθέτησαν στη γη μπροστά στην πόρτα του σπιτιού μου, και μου είπαν: «Διακήρυξε τα πάντα στον γιο σου, τον Μαθουσάλα, και δείξε σε όλα τα παιδιά σου ότι καμία σάρκα δεν είναι δίκαιη ενώπιον του Κυρίου, γιατί Αυτός είναι ο Δημιουργός τους».
6. Ένα χρόνο θα σε αφήσουμε με τον γιο σου, μέχρι να δώσεις τις τελευταίες σου εντολές, για να διδάξεις τα παιδιά σου και να τις καταγράψεις για αυτά, και να μαρτυρήσεις σε όλα τα παιδιά σου· και τον δεύτερο χρόνο θα σε πάρουν από ανάμεσά τους.
7. Ας είναι δυνατή η καρδιά σου· επειδή, οι αγαθοί θα αναγγέλλουν δικαιοσύνη στους αγαθούς· οι δίκαιοι θα αγαλλιάζουν μαζί με τους δίκαιους, και θα συγχαρούν ο ένας τον άλλον.
8. Αλλά οι αμαρτωλοί θα πεθάνουν μαζί με τους αμαρτωλούς, και οι αποστάτες θα κατέβουν μαζί με τους αποστάτες.
9. Και όσοι πράττουν δικαιοσύνη θα πεθάνουν εξαιτίας των έργων των ανθρώπων, και θα αρπαχτούν εξαιτίας των έργων των ασεβών.
10. Και κατά τις ημέρες εκείνες έπαυσαν να μου μιλάνε, και ήρθα στον λαό μου, ευλογώντας τον Κύριο του κόσμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 82

1. Και τώρα, γιε μου Μαθουσάλα, όλα αυτά σου τα διηγούμαι και σου τα γράφω, και σου τα αποκάλυψα όλα και σου έδωσα βιβλία σχετικά με όλα αυτά. Φύλαξε λοιπόν, γιε μου Μαθουσάλα, τα βιβλία από τα χέρια του πατέρα σου και φρόντισε να τα παραδώσεις στις γενιές του κόσμου.
2. Έδωσα Σοφία σε σένα και στα παιδιά σου, και στα παιδιά σου που θα είναι για σένα, για να τη δώσουν στα παιδιά τους για γενεές, αυτή τη σοφία δηλαδή που ξεπερνά τη σκέψη τους.
3. Και όσοι το καταλαβαίνουν δεν θα κοιμηθούν, αλλά θα ακούσουν με το αυτί για να μάθουν αυτή τη σοφία, και θα ευχαριστήσει όσους την τρώνε περισσότερο από καλό φαγητό.
4. Μακάριοι όλοι οι δίκαιοι, μακάριοι όλοι όσοι βαδίζουν στην οδό της δικαιοσύνης και δεν αμαρτάνουν όπως οι αμαρτωλοί, στον υπολογισμό όλων των ημερών τους κατά τις οποίες ο ήλιος διασχίζει τον ουρανό, εισερχόμενος και εξερχόμενος από τις πύλες για τριάντα ημέρες με τις κεφαλές χιλιάδων της τάξης των αστεριών, μαζί με τις τέσσερις που παρεμβάλλονται και διαιρούν τα τέσσερα μέρη του έτους, τα οποία τα οδηγούν και εισέρχονται μαζί τους τέσσερις ημέρες.
5. Εξαιτίας αυτών οι άνθρωποι θα είναι ένοχοι και δεν θα τους υπολογίζουν σε ολόκληρη την καταμέτρηση του έτους· μάλιστα, οι άνθρωποι θα είναι ένοχοι και δεν θα τους αναγνωρίζουν με ακρίβεια.
6. Διότι ανήκουν στην καταμέτρηση του έτους και είναι αληθώς καταγεγραμμένα σε αυτό για πάντα, ένα στην πρώτη πύλη και ένα στην τρίτη, και ένα στην τέταρτη και ένα στην έκτη, και το έτος ολοκληρώνεται σε τριακόσιες εξήντα τέσσερις ημέρες.
7. Και η αφήγηση αυτού είναι ακριβής και ο καταγεγραμμένος υπολογισμός του ακριβής· διότι τα φωστήρια, τους μήνες, τις γιορτές, τα χρόνια και τις ημέρες, μου τα έδειξε και μου τα αποκάλυψε ο Ουριήλ, στον οποίο ο Κύριος ολόκληρης της δημιουργίας του κόσμου υπέταξε τη στρατιά του ουρανού.
8. Και έχει εξουσία επάνω στη νύχτα και την ημέρα στον ουρανό, για να κάνει το φως να φωτίζει τους ανθρώπους, τον ήλιο, τη σελήνη και τα αστέρια, και όλες τις δυνάμεις

του ουρανού που περιστρέφονται στα κυκλικά τους άρματα.
9. Και αυτές είναι οι τάξεις των αστέρων, που δύουν στις θέσεις τους, και στις εποχές τους, στις γιορτές και στους μήνες τους.
10. Και αυτά είναι τα ονόματα εκείνων που τους οδηγούν, που παρακολουθούν να εισέρχονται στις εποχές τους, στις τάξεις τους, στις εποχές τους, στους μήνες τους, στις περιόδους κυριαρχίας τους και στις θέσεις τους.
11. Οι τέσσερις αρχηγοί τους, που διαιρούν τα τέσσερα μέρη του έτους, εισέρχονται πρώτοι· και μετά από αυτούς οι δώδεκα αρχηγοί των τάξεων που διαιρούν τους μήνες· και για τις τριακόσιες εξήντα ημέρες υπάρχουν χιλιάρχοι που διαιρούν τις ημέρες· και για τις τέσσερις ενδιάμεσες ημέρες υπάρχουν οι αρχηγοί που διαιρούν τα τέσσερα μέρη του έτους.
12. Και αυτοί οι αρχηγοί των χιλιάδων παρεμβάλλονται μεταξύ αρχηγού και αρχηγού, ο καθένας πίσω από μια θέση, αλλά οι αρχηγοί τους κάνουν τη διαίρεση. Και αυτά είναι τα ονόματα των αρχηγών που διαιρούν τα τέσσερα μέρη του έτους που έχουν οριστεί: Mîlkî'êl, Hel'emmêlêk, και Mêl'êjal, και Nârêl.
13. Και τα ονόματα εκείνων που τους ηγούνται: Adnâr'êl, και Îjâsûsa'êl, και 'Elômê'êl - αυτοί οι τρεις ακολουθούν τους αρχηγούς των ταγμάτων,
14. και υπάρχει μία που ακολουθεί τους τρεις αρχηγούς των τάξεων που ακολουθούν εκείνους τους αρχηγούς των σταθμών που χωρίζουν τα τέσσερα μέρη του έτους.
15. Στην αρχή του έτους, ο Μελκέζαλ ανασταίνεται πρώτος και βασιλεύει, ο οποίος ονομάζεται Ταμ'αινί και ήλιος, και όλες οι ημέρες της κυριαρχίας του όσο κυβερνά είναι ενενήντα μία ημέρες.
16. Και αυτά είναι τα σημάδια των ημερών που θα φανούν στη γη στις ημέρες της κυριαρχίας του: ιδρώτας, καύσωνας, και γαλήνη· και όλα τα δέντρα καρποφορούν, και φύλλα παράγονται σε όλα τα δέντρα, και η συγκομιδή του σιταριού, και τα τριαντάφυλλα, και όλα τα λουλούδια που βγαίνουν στο χωράφι, αλλά τα δέντρα της χειμερινής περιόδου μαραίνονται.
17. Και αυτά είναι τα ονόματα των αρχηγών που είναι κάτω από αυτούς: Μπερκαήλ, Ζελεμπσήλ, και ένας άλλος που προστέθηκε ως χιλίαρχος, που ονομάζεται Χιλουγιάσεφ· και οι ημέρες της κυριαρχίας αυτού του αρχηγού έχουν τελειώσει.
18. Ο επόμενος ηγέτης μετά από αυτόν είναι ο Χελεμμέλεκ, τον οποίο ονομάζουμε λαμπερό ήλιο, και όλες οι ημέρες του φωτός του είναι ενενήντα μία ημέρες.
19. Και ταύτα είναι τα σημάδια των ημερών του επάνω στη γη: Καύσωνας και ξηρασία, και τα δέντρα ωριμάζουν τους καρπούς τους και παράγουν όλους τους καρπούς τους ώριμους και έτοιμους, και τα πρόβατα ζευγαρώνουν και κυοφορούν, και όλοι οι καρποί της γης συνάγονται, και όλα όσα είναι στους αγρούς, και το πατητήρι. Αυτά γίνονται στις ημέρες της κυριαρχίας του.
20. Αυτά είναι τα ονόματα, και οι τάξεις, και οι αρχηγοί εκείνων των χιλιαρχών: Γκιδάιτζαλ, Κε'ελ και Χε'ελ, και το όνομα του χιλίαρχου που προστέθηκε σε αυτούς, Ασφα'ελ· και οι ημέρες της κυριαρχίας του έχουν τελειώσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 83

1. Και τώρα, γιε μου Μαθουσάλα, θα σου δείξω όλα τα οράματά μου που είδα, διηγούμενος αυτά ενώπιόν σου.
2. Δύο οράματα είδα πριν πάρω γυναίκα, και το ένα ήταν εντελώς διαφορετικό από το άλλο: το πρώτο όταν μάθαινα να γράφω· το δεύτερο πριν πάρω τη μητέρα σου, όταν είδα ένα τρομερό όραμα. Και γι' αυτά προσευχήθηκα στον Κύριο.
3. Είχα ξαπλώσει στο σπίτι του παππού μου, του Μααλαλήλ, όταν είδα σε όραμα πώς κατέρρευσε ο ουρανός και σηκώθηκε και έπεσε στη γη.
4. Και όταν έπεσε στη γη, είδα πώς η γη καταπιώθηκε σε μια μεγάλη άβυσσο, και βουνά κρεμάστηκαν πάνω σε βουνά, και λόφοι βυθίστηκαν πάνω σε λόφους, και ψηλά δέντρα ξεσχίστηκαν από τους μίσχους τους, και ρίχτηκαν κάτω και βυθίστηκαν στην άβυσσο.
5. Και τότε έπεσε λόγος στο στόμα μου, και ύψωσα τη φωνή μου για να φωνάξω δυνατά, και είπα: Η γη καταστράφηκε.
6. Και ο παππούς μου ο Μααλαλήλ με ξύπνησε καθώς ήμουν ξαπλωμένος κοντά του, και μου είπε: «Γιατί κλαις έτσι, γιε μου, και γιατί θρηνείς τόσο πολύ;»
7. Και του διηγήθηκα ολόκληρο το όραμα που είχα δει, και μου είπε: «Φοβερό πράγμα είδες, γιε μου, και πολύ σοβαρό είναι το όνειρό σου, όσον αφορά τα μυστικά όλης της αμαρτίας της γης· πρέπει να βυθιστεί στην άβυσσο και να καταστραφεί με μεγάλη καταστροφή».
8. Και τώρα, υιέ μου, σήκω και ικέτευσε τον Κύριο της δόξας, επειδή είσαι πιστός, για να μείνει υπόλοιπο στη γη, και να μην καταστρέψει ολόκληρη τη γη.
9. Υιέ μου, όλα αυτά θα έρθουν από τον ουρανό στη γη, και στη γη θα γίνει μεγάλη καταστροφή.
10. Μετά από αυτό, σηκώθηκα και προσευχήθηκα και ικέτευσα και ικέτευσα, και έγραψα την προσευχή μου για τις γενιές του κόσμου, και θα σου δείξω τα πάντα, γιε μου Μαθουσάλα.
11. Και όταν κατέβηκα κάτω και είδα τον ουρανό, και τον ήλιο να ανατέλλει από την ανατολή, και τη σελήνη να δύει από τη δύση, και μερικά αστέρια, και ολόκληρη τη γη, και όλα όσα τα γνώριζε στην αρχή, τότε ευλόγησα τον Κύριο της κρίσης και τον δόξασα επειδή έκανε τον ήλιο να ανατέλλει από τα παράθυρα της ανατολής, και ανέβηκε και ανέτειλε στο πρόσωπο του ουρανού, και ξεκίνησε και συνέχισε να διασχίζει το μονοπάτι που του δείχθηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 84

1. Και σήκωσα τα χέρια μου με δικαιοσύνη και ευλόγησα τον Άγιο και Μέγα, και μίλησα με την πνοή του στόματός μου, και με τη γλώσσα της σάρκας, την οποία ο Θεός έκανε για τα παιδιά της σάρκας των ανθρώπων, για να μιλούν με αυτήν, και τους έδωσε πνοή και γλώσσα και στόμα για να μιλούν με αυτήν·
2. «Ευλογητός εί, Κύριε, Βασιλιά, Μέγας και δυνατός εν τη μεγαλειότητά Σου, Κύριε πάσης της κτίσεως του ουρανού, Βασιλεύς των βασιλέων και Θεός όλου του κόσμου. Και η δύναμή Σου και η βασιλεία Σου και η μεγαλοσύνη Σου μένουν εις τους αιώνας των αιώνων, και η κυριαρχία Σου εις πάσας τας γενεάς· και πάντες οι ουρανοί

θρόνος Σου εις τον αιώνα, και πάσα η γη υποπόδιον των ποδιών Σου εις τους αιώνας των αιώνων».
3. Διότι συ έκαμες και κυβερνάς τα πάντα, και ουδέν είναι δύσκολον εις σε, η σοφία δεν απομακρύνεται από τον τόπον του θρόνου σου, ούτε απομακρύνεται από την παρουσία σου. Και συ γνωρίζεις και βλέπεις και ακούς τα πάντα, και ουδέν είναι κρυφό από σένα, διότι συ βλέπεις τα πάντα.
4. Και τώρα οι άγγελοι των ουρανών σου είναι ένοχοι αμαρτίας, και η οργή σου μένει επάνω στη σάρκα των ανθρώπων μέχρι τη μεγάλη ημέρα της κρίσης.
5. Και τώρα, Θεέ και Κύριε και Μέγα Βασιλιά, Σε ικετεύω και Σε ικετεύω να εκπληρώσεις την προσευχή μου, να μου αφήσεις απογόνους στη γη, και να μην καταστρέψεις όλη τη σάρκα του ανθρώπου, και να κάνεις τη γη ακατοίκητη, ώστε να υπάρξει αιώνια καταστροφή.
6. Και τώρα, Κύριέ μου, εξάλειψε από τη γη τη σάρκα που προκάλεσε την οργή Σου, αλλά τη σάρκα της δικαιοσύνης και της ευθύτητας στερέωσέ την ως φυτό του αιώνιου σπόρου, και μην κρύβεις το πρόσωπό Σου από την προσευχή του δούλου Σου, Κύριε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 85

1. Και μετά από αυτό είδα ένα άλλο όνειρο, και θα σου δείξω ολόκληρο το όνειρο, γιε μου.
2. Και ο Ενώχ ύψωσε τη φωνή του και είπε στον γιο του, τον Μαθουσάλα: «Σε σένα, γιε μου, θα μιλήσω· άκουσε τα λόγια μου· κλίνε το αυτί σου στο όνειρο του πατέρα σου».
3. Πριν πάρω την Έδνα, τη μητέρα σου, είδα σε όραμα στο κρεβάτι μου, και ιδού, ένας ταύρος βγήκε από τη γη, και ο ταύρος αυτός ήταν λευκός· και μετά βγήκε μια δαμάλα, και μαζί με αυτήν βγήκαν δύο ταύροι, ο ένας μαύρος και ο άλλος κόκκινος.
4. Και ο μαύρος ταύρος κάρφωσε τον κόκκινο και τον καταδίωξε πάνω στη γη, και τότε δεν μπορούσα πλέον να δω αυτόν τον κόκκινο ταύρο.
5. Αλλά ο μαύρος ταύρος μεγάλωσε και η δαμάλα πήγε μαζί του, και είδα ότι πολλά βόδια προήλθαν από αυτόν, που έμοιαζαν και τον ακολουθούσαν.
6. Και η αγελάδα, η πρώτη, έφυγε από την παρουσία του πρώτου ταύρου για να αναζητήσει τον κόκκινο, αλλά δεν τον βρήκε, και θρήνησε με μεγάλο θρήνο γι' αυτόν και τον αναζήτησε.
7. Και κοίταξα μέχρι που ο πρώτος ταύρος ήρθε προς αυτήν και την ηρέμησε, και από τότε και στο εξής δεν έκλαψε πια.
8. Και μετά από αυτό γέννησε έναν άλλο λευκό ταύρο, και μετά από αυτόν γέννησε πολλούς ταύρους και μαύρες αγελάδες.
9. Και είδα στον ύπνο μου ότι ο λευκός ταύρος μεγάλωνε και γινόταν ένας μεγάλος λευκός ταύρος, και από Αυτόν προήλθαν πολλοί λευκοί ταύροι, και έμοιαζαν με αυτόν. Και άρχισαν να γεννούν πολλούς λευκούς ταύρους, που έμοιαζαν με αυτούς, ο ένας μετά τον άλλον, μάλιστα πολλούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 86

1. Και πάλι είδα με τα μάτια μου καθώς κοιμόμουν, και είδα τον ουρανό από πάνω, και ιδού, ένα αστέρι έπεσε από τον ουρανό, και ανέτειλε και έφαγε και έβοσκε ανάμεσα σε εκείνα τα βόδια.
2. Και μετά από αυτό είδα τα μεγάλα και τα μαύρα βόδια, και ιδού, όλα άλλαξαν τους στάβλους και τα βοσκοτόπια τους και τα ζώα τους, και άρχισαν να ζουν μεταξύ τους.
3. Και πάλι είδα στο όραμα, και κοίταξα προς τον ουρανό, και ιδού, είδα πολλά αστέρια να κατεβαίνουν και να ρίχνονται από τον ουρανό προς το πρώτο εκείνο αστέρι, και έγιναν ταύροι ανάμεσα σε εκείνα τα βοοειδή και έβοσκαν μαζί τους ανάμεσά τους.
4. Και τους κοίταξα και είδα, και ιδού, όλοι άφησαν έξω τα άλογα και άρχισαν να σκεπάζουν τις αγελάδες των βοδιών, και όλες έμειναν έγκυες και γέννησαν ελέφαντες, καμήλες και γαϊδούρια.
5. Και όλα τα βόδια τα φοβήθηκαν και τους έπιασαν τρόμο, και άρχισαν να δαγκώνουν με τα δόντια τους και να καταβροχθίζουν και να τρυπούν με τα κέρατά τους.
6. Και άρχισαν, επιπλέον, να καταβροχθίζουν εκείνα τα βόδια· και ιδού, όλα τα παιδιά της γης άρχισαν να τρέμουν και να τρέμουν μπροστά τους και να φεύγουν μακριά τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 87

1. Και πάλι είδα πώς άρχισαν να καταβροχθίζουν ο ένας τον άλλον και να καταβροχθίζουν ο ένας τον άλλον, και η γη άρχισε να κλαίει δυνατά.
2. Και σήκωσα ξανά τα μάτια μου στον ουρανό, και είδα στο όραμα, και ιδού, όντα που έρχονταν από τον ουρανό που ήταν σαν λευκοί άνθρωποι· και τέσσερα βγήκαν από εκεί και τρία μαζί τους.
3. Και οι τρεις που είχαν βγει τελευταίοι με άρπαξαν από το χέρι μου και με πήραν ψηλά, μακριά από τις γενιές της γης, και με ανέβασαν σε ένα ψηλό μέρος, και μου έδειξαν έναν πύργο υψωμένο ψηλά πάνω από τη γη, και όλοι οι λόφοι ήταν χαμηλότεροι.
4. Και κάποιος μου είπε: «Μείνε εδώ μέχρι να δεις όλα όσα συμβαίνουν σε αυτούς τους ελέφαντες, τις καμήλες και τα γαϊδούρια, τα αστέρια και τα βόδια, και όλα αυτά».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 88

1. Και είδα έναν από τους τέσσερις που είχε βγει πρώτος, και άρπαξε το πρώτο αστέρι που είχε πέσει από τον ουρανό, και το έδεσε χειροπόδαρα και έβαλε το σε μια άβυσσο. Αυτή η άβυσσος ήταν στενή και βαθιά, και φρικτή και σκοτεινή.
2. Και ένας από αυτούς έβγαλε ένα σπαθί και το έδωσε στους ελέφαντες, στις καμήλες και στα γαϊδούρια. Τότε άρχισαν να χτυπούν ο ένας τον άλλον, και ολόκληρη η γη σείστηκε εξαιτίας τους.
3. Και καθώς έβλεπα στο όραμα, ιδού, ένας από τους τέσσερις που είχαν βγει έξω τους λιθοβόλησε από τον ουρανό, και συνέλεξε και πήρε όλα τα μεγάλα αστέρια, των οποίων τα απόκρυφα μέλη ήταν σαν των αλόγων, και τους έδεσε όλους χειροπόδαρα, και τους έριξε σε μια άβυσσο της γης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 89

1. Και ένας από αυτούς τους τέσσερις πήγε στον λευκό ταύρο και τον δίδαξε ένα μυστικό, χωρίς να τον

τρομοκρατήσει. Γεννήθηκε ταύρος και έγινε άνθρωπος, και έφτιαξε για τον εαυτό του ένα μεγάλο σκεύος και κατοίκησε πάνω του. Και τρεις ταύροι κατοίκησαν μαζί του μέσα σε αυτό το σκεύος και καλύφθηκαν από αυτό.
2. Και πάλι σήκωσα τα μάτια μου προς τον ουρανό και είδα μια ψηλή στέγη, με επτά ρέματα νερού πάνω της, και αυτά τα ρέματα έρεαν με πολύ νερό σε ένα περίβολο.
3. Και είδα ξανά, και ιδού, πηγές ανοίχτηκαν στην επιφάνεια εκείνου του μεγάλου περιβόλου, και το νερό άρχισε να φουσκώνει και να ανεβαίνει στην επιφάνεια, και είδα εκείνο το περίβλημα μέχρι που όλη η επιφάνειά του καλύφθηκε με νερό.
4. Και το νερό, το σκοτάδι και η ομίχλη αυξήθηκαν πάνω του· και καθώς κοίταξα το ύψος εκείνου του νερού, το νερό αυτό είχε ανέβει πάνω από το ύψος εκείνου του περιβόλου, και έρεε πάνω από εκείνον τον περίβολο, και στάθηκε πάνω στη γη.
5. Και όλα τα ζώα εκείνου του περιβόλου συγκεντρώθηκαν μέχρι που είδα πώς βυθίστηκαν και καταποντίστηκαν και χάθηκαν στο νερό.
6. Αλλά το πλοίο εκείνο επέπλεε στο νερό, ενώ όλα τα βόδια και οι ελέφαντες και οι καμήλες και τα γαϊδούρια βυθίστηκαν στον πυθμένα μαζί με όλα τα ζώα, έτσι ώστε δεν μπορούσα πλέον να τα δω, και δεν μπόρεσαν να ξεφύγουν, αλλά χάθηκαν και βυθίστηκαν στα βάθη.
7. Και πάλιν είδον εν τω οραματίω, ώσπου οι χείμαρροι ύδατος εξηλύθησαν από την ψηλήν εκείνην στέγην, και τα χάσματα της γης ισοπεδώθησαν και άνοιξαν άλλες αβύσσοι.
8. Τότε το νερό άρχισε να τρέχει μέσα σε αυτά, μέχρις ότου η γη έγινε ορατή· αλλά το δοχείο εκείνο έμεινε στη γη, και το σκοτάδι υποχώρησε και φάνηκε το φως.
9. Και εξήλθεν εκ του σκεύους εκείνου ο λευκός ταύρος, ο οποίος είχε γίνει άνθρωπος, και οι τρεις ταύροι μαζί του· και ο ένας από τους τρεις ήταν λευκός σαν τον ταύρο εκείνο, και ο ένας κόκκινος σαν το αίμα, και ο ένας μαύρος· και ο λευκός ταύρος έφυγε απ' αυτούς.

10-27. Από τον θάνατο του Νώε μέχρι την Έξοδο.

10. Και άρχισαν να γεννούν θηρία του αγρού και πουλιά, έτσι ώστε εμφανίστηκαν διαφορετικά γένη: λιοντάρια, τίγρεις, λύκοι, σκύλοι, ύαινες, αγριογούρουνα, αλεπούδες, σκίουροι, χοίροι, γεράκια, γύπες, χαρταετοί, αετοί και κοράκια· και ανάμεσά τους γεννήθηκε ένας λευκός ταύρος.
11. Και άρχισαν να δαγκώνουν ο ένας τον άλλον· αλλά ο λευκός ταύρος που γεννήθηκε ανάμεσά τους γέννησε έναν άγριο γάιδαρο και έναν λευκό ταύρο μαζί του, και οι άγριοι γάιδαροι πολλαπλασιάστηκαν.
12. Αλλά ο ταύρος που γεννήθηκε από αυτόν γέννησε έναν μαύρο αγριόχοιρο και ένα άσπρο πρόβατο· και ο πρώτος γέννησε πολλούς αγριόχοιρους, ενώ εκείνο το πρόβατο γέννησε δώδεκα πρόβατα.
13. Και όταν μεγάλωσαν τα δώδεκα πρόβατα, έδωσαν το ένα στα γαϊδούρια, και τα γαϊδούρια πάλι έδωσαν το πρόβατο εκείνο στους λύκους, και το πρόβατο εκείνο μεγάλωσε ανάμεσα στους λύκους.
14. Και ο Κύριος έφερε τα έντεκα πρόβατα για να ζήσουν μαζί του και να βόσκουν μαζί του ανάμεσα στους λύκους· και πολλαπλασιάστηκαν και έγιναν πολλά κοπάδια προβάτων.
15. Και οι λύκοι άρχισαν να τους φοβούνται και να τους καταδυναστεύουν μέχρι που εξολόθρευσαν τα μικρά τους και έριξαν τα μικρά τους σε ένα ποτάμι με πολύ νερό. Αλλά εκείνα τα πρόβατα άρχισαν να κλαίνε δυνατά για τα μικρά τους και να παραπονιούνται στον Κύριό τους.
16. Και ένα πρόβατο που είχε σωθεί από τους λύκους έφυγε και ξέφυγε στα άγρια γαϊδούρια. Και είδα τα πρόβατα πώς θρηνούσαν και έκλαιγαν, και παρακαλούσαν τον Κύριό τους με όλη τους τη δύναμη, μέχρι που ο Κύριος των προβάτων κατέβηκε με τη φωνή των προβάτων από μια ψηλή κατοικία, και ήρθε σε αυτά και τα έβοσκε.
17. Και κάλεσε το πρόβατο εκείνο που είχε ξεφύγει από τους λύκους, και μίλησε μαζί του για τους λύκους, ώστε να τους νουθετήσει να μην αγγίζουν τα πρόβατα.
18. Και τα πρόβατα πήγαν στους λύκους σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου, και ένα άλλο πρόβατο το συνάντησε και πήγε μαζί του. Και τα δύο πήγαν και μπήκαν μαζί στη συναγωγή εκείνων των λύκων, και μίλησαν μαζί τους και τους νουθέτησαν να μην αγγίζουν τα πρόβατα από τώρα και στο εξής.
19. Και τότε είδα τους λύκους, και πώς καταπίεζαν τα πρόβατα με όλη τους τη δύναμη· και τα πρόβατα έκραζαν δυνατά.
20. Και ο Κύριος ήρθε στα πρόβατα, και άρχισαν να χτυπούν τους λύκους· και οι λύκοι άρχισαν να θρηνούν· αλλά τα πρόβατα σιώπησαν και αμέσως έπαψαν να φωνάζουν.
21. Και είδα τα πρόβατα μέχρι που έφυγαν ανάμεσα στους λύκους· αλλά τα μάτια των λύκων τυφλώθηκαν, και οι λύκοι έφυγαν κυνηγώντας τα πρόβατα με όλη τους τη δύναμη.
22. Και ο Κύριος των προβάτων πήγε μαζί τους, ως αρχηγός τους, και όλα τα πρόβατά Του τον ακολούθησαν. Και το πρόσωπό Του ήταν εκθαμβωτικό και ένδοξο και τρομερό στο θέαμα.
23. Αλλά οι λύκοι άρχισαν να καταδιώκουν εκείνα τα πρόβατα μέχρι που έφτασαν σε μια θάλασσα με νερό.
24. Και η θάλασσα εκείνη διαιρέθηκε, και το νερό στάθηκε από τη μία πλευρά και από την άλλη μπροστά στο πρόσωπό τους, και ο Κύριός τους τους οδήγησε και έβαλε τον εαυτό Του ανάμεσα σε αυτούς και τους λύκους.
25. Και καθώς οι λύκοι εκείνοι δεν είδαν ακόμα τα πρόβατα, προχώρησαν στη μέση εκείνης της θάλασσας, και οι λύκοι ακολούθησαν τα πρόβατα, και οι λύκοι εκείνοι έτρεξαν πίσω τους στη θάλασσα.
26. Και όταν είδαν τον Κύριο των προβάτων, γύρισαν να φύγουν από μπροστά Του, αλλά η θάλασσα συγκεντρώθηκε και έγινε όπως είχε δημιουργηθεί, και το νερό φούσκωσε και ανέβηκε μέχρι που κάλυψε τους λύκους.
27. Και είδα μέχρι που όλοι οι λύκοι που καταδίωκαν αυτά τα πρόβατα χάθηκαν και πνίγηκαν.

28-40. Το Ισραήλ στην Έρημο, η Παράδοση του Νόμου, η Είσοδος στην Παλαιστίνη.

28. Τα πρόβατα όμως ξέφυγαν από το νερό εκείνο και πήγαν σε μια έρημο, όπου δεν υπήρχε νερό ούτε χόρτο· και άρχισαν να ανοίγουν τα μάτια τους και να βλέπουν· και είδα τον Κύριο των προβάτων να τα βόσκει και να τους

δίνει νερό και χόρτο, και το πρόβατο εκείνο να πηγαίνει και να τα οδηγεί.
29. Και το πρόβατο εκείνο ανέβηκε στην κορυφή εκείνου του ψηλού βράχου, και ο Κύριος των προβάτων το έστειλε σε αυτά.
30. Και μετά από αυτό είδα τον Κύριο των προβάτων που στεκόταν μπροστά τους, και η όψη του ήταν μεγάλη και τρομερή και μεγαλοπρεπής, και όλα τα πρόβατα τον είδαν και φοβήθηκαν μπροστά στο πρόσωπό του.
31. Και όλοι φοβήθηκαν και έτρεμαν εξαιτίας Του, και φώναξαν στο πρόβατο που ήταν ανάμεσά τους: «Δεν μπορούμε να σταθούμε μπροστά στον Κύριό μας ούτε να τον δούμε».
32. Και το πρόβατο που τους οδηγούσε ανέβηκε ξανά στην κορυφή εκείνου του βράχου, αλλά τα πρόβατα άρχισαν να τυφλώνονται και να ξεστρατίζουν από τον δρόμο που τους είχε δείξει, αλλά εκείνο το πρόβατο δεν τον ήξερε.
33. Και ο Κύριος των προβάτων οργίστηκε υπερβολικά εναντίον τους, και το πρόβατο εκείνο το ανακάλυψε, και κατέβηκε από την κορυφή του βράχου, και ήρθε στα πρόβατα, και βρήκε το μεγαλύτερο μέρος τους τυφλωμένο και πεσμένο.
34. Και όταν το είδαν, φοβήθηκαν και έτρεμαν από την παρουσία του, και επιθύμησαν να επιστρέψουν στις μάντρες τους.
35. Και εκείνο το πρόβατο πήρε μαζί του άλλα πρόβατα, και ήρθε σε εκείνα τα πρόβατα που είχαν ξεστρατίσει, και άρχισε να τα σφάζει. Και τα πρόβατα φοβήθηκαν την παρουσία του, και έτσι εκείνο το πρόβατο έφερε πίσω εκείνα τα πρόβατα που είχαν ξεστρατίσει, και επέστρεψαν στις μάντρες τους.
36. Και είδα σε αυτό το όραμα μέχρι που το πρόβατο εκείνο έγινε άνθρωπος και έχτισε ένα σπίτι για τον Κύριο των προβάτων, και έβαλε όλα τα πρόβατα σε αυτό το σπίτι.
37. Και είδα μέχρι που αυτό το πρόβατο, που είχε συναντήσει εκείνο το πρόβατο που τα οδηγούσε, αποκοιμήθηκε. Και είδα μέχρι που όλα τα μεγάλα πρόβατα χάθηκαν και τα μικρά σηκώθηκαν στη θέση τους, και έφτασαν σε ένα βοσκότοπο, και πλησίασαν σε ένα ρυάκι νερού.
38. Τότε το πρόβατο εκείνο, ο αρχηγός τους που είχε γίνει άνθρωπος, απομακρύνθηκε από κοντά τους και κοιμήθηκε, και όλα τα πρόβατα το αναζήτησαν και έκλαψαν γι' αυτό με μεγάλη κραυγή.
39. Και είδα μέχρι που σταμάτησαν να κλαίνε για εκείνο το πρόβατο και διέσχισαν εκείνο το ρυάκι του νερού, και εκεί σηκώθηκαν τα δύο πρόβατα ως ηγέτες στη θέση εκείνων που τα είχαν οδηγήσει και είχαν αποκοιμηθεί.
40. Και είδα μέχρι που τα πρόβατα έφτασαν σε έναν καλό τόπο, σε μια γη ευχάριστη και ένδοξη, και είδα μέχρι που τα πρόβατα αυτά χόρτασαν· και το σπίτι εκείνο στεκόταν ανάμεσά τους σε μια γη ευχάριστη.

41-50. Από την εποχή των Κριτών μέχρι την οικοδόμηση του Ναού.

41. Και πότε πότε άνοιγαν τα μάτια τους, και πότε τυφλώνονταν, μέχρι που ένα άλλο πρόβατο σηκώθηκε και τους οδήγησε και τους έφερε όλους πίσω, και άνοιξαν τα μάτια τους.
42. Και τα σκυλιά και οι αλεπούδες και οι αγριογούρουνα άρχισαν να καταβροχθίζουν αυτά τα πρόβατα, μέχρι που ο Κύριος των προβάτων σήκωσε ένα άλλο πρόβατο, ένα κριάρι από ανάμεσά τους, το οποίο τα οδηγούσε.
43. Και το κριάρι άρχισε να χτυπάει από τη μία πλευρά τα σκυλιά, τις αλεπούδες και τα αγριογούρουνα, μέχρι που τα εξολόθρευσε όλα.
44. Και το πρόβατο εκείνο, του οποίου τα μάτια ανοίχτηκαν, είδε το κριάρι εκείνο, που ήταν ανάμεσα στα πρόβατα, μέχρι που εγκατέλειψε τη δόξα του και άρχισε να τα χτυπάει, και τα ποδοπατούσε, και φέρθηκε άκομψα.
45. Και ο Κύριος των προβάτων έστειλε το αρνί σε ένα άλλο αρνί και το ανέδειξε σε κριάρι και αρχηγό των προβάτων αντί για εκείνο το κριάρι που είχε εγκαταλείψει τη δόξα του.
46. Και πήγε σε αυτό και του μίλησε μόνο του, και το μεγάλωσε σε κριάρι, και το έκανε άρχοντα και αρχηγό των προβάτων. Αλλά σε όλα αυτά τα πράγματα, τα σκυλιά καταπίεζαν τα πρόβατα.
47. Και το πρώτο κριάρι καταδίωξε το δεύτερο κριάρι, και το δεύτερο κριάρι σηκώθηκε και έφυγε μπροστά του· και εγώ είδα μέχρις ότου τα σκυλιά έριξαν κάτω το πρώτο κριάρι.
48. Και το δεύτερο κριάρι σηκώθηκε και οδήγησε τα μικρά πρόβατα.
49. Και τα πρόβατα αυτά μεγάλωσαν και πολλαπλασιάστηκαν· αλλά όλα τα σκυλιά, οι αλεπούδες και οι αγριογούρουνα φοβήθηκαν και έφυγαν μπροστά του, και το κριάρι εκείνο χτυπούσε και σκότωνε τα άγρια θηρία, και αυτά τα άγρια θηρία δεν είχαν πλέον καμία δύναμη ανάμεσα στα πρόβατα και δεν τα έκλεβαν πια τίποτα. Και το κριάρι εκείνο γέννησε πολλά πρόβατα και αποκοιμήθηκε· και ένα μικρό πρόβατο έγινε κριάρι στη θέση του, και έγινε άρχοντας και αρχηγός αυτών των προβάτων.
50. Και ο οίκος εκείνος έγινε μεγάλος και πλατύς, και χτίστηκε για εκείνα τα πρόβατα· και ένας πύργος ψηλός και μεγάλος χτίστηκε πάνω στον οίκο για τον Κύριο των προβάτων· και ο οίκος εκείνος ήταν χαμηλός, αλλά ο πύργος ήταν υψωμένος και ψηλός, και ο Κύριος των προβάτων στεκόταν πάνω στον πύργο εκείνο, και πρόσφεραν ένα πλήρες τραπέζι μπροστά Του.

51-67. Τα δύο βασίλεια του Ισραήλ και του Ιούδα, μέχρι την καταστροφή της Ιερουσαλήμ.

51. Και πάλι είδα αυτά τα πρόβατα ότι έσφαλαν ξανά και πήγαν σε πολλούς δρόμους, και εγκατέλειψαν το σπίτι τους, και ο Κύριος των προβάτων κάλεσε μερικά από τα πρόβατα και τα έστειλε στα πρόβατα, αλλά τα πρόβατα άρχισαν να τα σφάζουν.
52. Και ένα από αυτά σώθηκε και δεν σκοτώθηκε, και έφυγε τρέχοντας και φώναξε δυνατά πάνω στα πρόβατα· και προσπάθησαν να το σκοτώσουν, αλλά ο Κύριος των προβάτων το έσωσε από τα πρόβατα, και το έφερε κοντά μου, και το έκανε να κατοικήσει εκεί.
53. Και πολλά άλλα πρόβατα έστειλε σε εκείνα τα πρόβατα για να μαρτυρήσουν γι' αυτά και να θρηνήσουν γι' αυτά.
54. Και μετά από αυτό είδα ότι όταν εγκατέλειψαν τον οίκο του Κυρίου και τον πύργο Του, αποστάτησαν εντελώς, και τα μάτια τους τυφλώθηκαν. Και είδα τον Κύριο των

προβάτων πώς έκανε μεγάλη σφαγή ανάμεσά τους στα κοπάδια τους, μέχρι που αυτά τα πρόβατα προσκάλεσαν εκείνη τη σφαγή και πρόδωσαν τον τόπο Του.
55. Και τους παρέδωσε στα χέρια των λιονταριών και των τίγρεων, και των λύκων και των υαινών, και στα χέρια των αλεπούδων, και σε όλα τα άγρια θηρία, και τα άγρια θηρία άρχισαν να κατασπαράζουν τα πρόβατα.
56. Και είδα ότι εγκατέλειψε το σπίτι τους και τον πύργο τους και τους έδωσε όλους στο χέρι των λιονταριών, για να τους κατασπαράξει και να τους καταβροχθίσει, στο χέρι όλων των θηρίων.
57. Και άρχισα να φωνάζω δυνατά με όλη μου τη δύναμη και να επικαλούμαι τον Κύριο των προβάτων και να Του παρουσιάζω, όσον αφορά τα πρόβατα, ότι καταβροχθίζονταν από όλα τα άγρια θηρία.
58. Αλλά Αυτός παρέμεινε ασυγκίνητος, αν και το έβλεπε, και χάρηκε που τους καταβρόχθισαν και τους κατάπιαν και τους ληστεύσαν, και τους άφησαν να καταβροχθιστούν στα χέρια όλων των θηρίων.
59. Και κάλεσε εβδομήντα ποιμένες, και έριξε εκείνα τα πρόβατα σε αυτούς για να τα βόσκουν. Και είπε στους ποιμένες και στους συντρόφους τους: «Ας βόσκει κάθε ένας από εσάς τα πρόβατα από τώρα και στο εξής, και όλα όσα θα σας προστάξω, να κάνετε».
60. Και θα τους παραδώσω σε εσάς αρίθμητους, και θα σας πω ποιοι από αυτούς θα καταστραφούν—και αυτούς θα καταστρέψετε. Και παρέδωσε σε αυτούς εκείνα τα πρόβατα.
61. Και κάλεσε έναν άλλον και του είπε: «Παρατηρήστε και σημειώστε όλα όσα θα κάνουν οι ποιμένες σε αυτά τα πρόβατα· επειδή, θα εξολοθρεύσουν περισσότερα από αυτά από όσα τους έχω προστάξει».
62. Και κάθε υπερβολή και καταστροφή που θα προκληθεί από τους ποιμένες, καταγράψτε πόσους καταστρέφουν σύμφωνα με την εντολή μου και πόσους σύμφωνα με την ιδιοτροπία τους: καταγράψτε εναντίον κάθε ποιμένα ξεχωριστά όλη την καταστροφή που προκαλεί.
63. Και διάβασε μπροστά μου με αριθμούς πόσους εξολοθρεύουν και πόσους παραδίδουν για καταστροφή, για να έχω αυτό ως μαρτυρία εναντίον τους, και να γνωρίζω κάθε πράξη των ποιμένων, για να κατανοήσω και να δω τι κάνουν, αν τηρούν ή όχι την εντολή μου που τους έχω δώσει εντολή.
64. Αλλά δεν θα το μάθουν, και δεν θα τους το ανακοινώσεις ούτε θα τους νουθετήσεις, αλλά μόνο θα καταγράψεις εναντίον κάθε ατόμου όλη την καταστροφή που προκαλούν οι ποιμένες στον καθένα στον καιρό του και θα τα θέσεις όλα ενώπιόν μου.
65. Και είδα μέχρι που οι ποιμένες εκείνοι έβοσκαν στην εποχή τους, και άρχισαν να σφάζουν και να εξολοθρεύουν περισσότερα από όσα τους είχαν προσταχθεί, και παρέδωσαν εκείνα τα πρόβατα στα χέρια των λιονταριών.
66. Και τα λιοντάρια και οι τίγρεις έτρωγαν και κατέφαγαν το μεγαλύτερο μέρος αυτών των προβάτων, και οι αγριογούρουνα έτρωγαν μαζί τους· και έκαψαν εκείνον τον πύργο και κατεδάφισαν εκείνο το σπίτι.
67. Και λυπήθηκα πάρα πολύ για εκείνον τον πύργο, επειδή κατεδαφίστηκε το σπίτι των προβάτων, και μετά δεν μπόρεσα να δω αν τα πρόβατα αυτά μπήκαν σε εκείνο το σπίτι.

68-71. Πρώτη Περίοδος των Αγγελικών Ηγεμονιών -- από την Καταστροφή της Ιερουσαλήμ έως την Επιστροφή από την Αιχμαλωσία.

68. Και οι ποιμένες και οι σύντροφοί τους παρέδωσαν εκείνα τα πρόβατα σε όλα τα άγρια θηρία, για να τα καταβροχθίσουν, και ο καθένας τους έλαβε στον καιρό του έναν ορισμένο αριθμό· ήταν γραμμένο από τον άλλον σε ένα βιβλίο πόσους εξολόθρευσε ο καθένας από αυτούς.
69. Και ο καθένας σκότωσε και κατέστρεψε πολύ περισσότερους από όσους ήταν προβλεπόμενοι· και άρχισα να κλαίω και να θρηνώ για εκείνα τα πρόβατα.
70. Και έτσι είδα στο όραμα εκείνον που έγραφε, πώς κατέγραψε κάθε τι που εξοντωνόταν από εκείνους τους ποιμένες, μέρα με τη μέρα, και μεταφέρονταν και αφήνονταν κάτω και έδειχνε ολόκληρο το βιβλίο στον Κύριο των προβάτων - ακόμα και όλα όσα είχαν κάνει, και όλα όσα ο καθένας τους είχε καταστρέψει, και όλα όσα είχαν παραδώσει στην καταστροφή.
71. Και το βιβλίο αναγνώστηκε ενώπιον του Κυρίου των προβάτων· και αφού πήρε το βιβλίο από το χέρι του, το διάβασε, και το σφράγισε και το άφησε κάτω.

72-77. Δεύτερη Περίοδος -- από την εποχή του Κύρου έως την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

72. Και αμέσως είδα πώς οι βοσκοί έβοσκαν για δώδεκα ώρες, και ιδού τρία από αυτά τα πρόβατα γύρισαν πίσω και ήρθαν και μπήκαν και άρχισαν να χτίζουν όλα όσα είχαν πέσει από εκείνο το σπίτι· αλλά οι αγριόχοιροι προσπάθησαν να τους εμποδίσουν, αλλά δεν μπόρεσαν.
73. Και άρχισαν πάλι να χτίζουν όπως πριν, και ανήγειραν εκείνον τον πύργο, και ονομάστηκε ψηλός πύργος· και άρχισαν πάλι να τοποθετούν τραπέζι μπροστά στον πύργο, αλλά όλο το ψωμί πάνω του ήταν μολυσμένο και όχι καθαρό.
74. Και καθώς έφτασαν σε όλα αυτά, τα μάτια εκείνων των προβάτων τυφλώθηκαν, ώστε να μην βλέπουν, και τα μάτια των ποιμένων τους επίσης· και τα παρέδωσαν σε πολλούς αριθμούς στους ποιμένες τους για καταστροφή, και καταπάτησαν τα πρόβατα με τα πόδια τους και τα καταβρόχθισαν.
75. Και ο Κύριος των προβάτων παρέμεινε ασυγκίνητος μέχρις ότου όλα τα πρόβατα διασκορπίστηκαν στο χωράφι και αναμίχθηκαν μαζί τους, και δεν τα έσωσαν από τα χέρια των θηρίων.
76. Και αυτός που έγραψε το βιβλίο το έφερε, και το έδειξε και το διάβασε ενώπιον του Κυρίου των προβάτων, και τον παρακάλεσε για χάρη τους, και τον παρακάλεσε για χάρη τους καθώς του έδειξε όλα τα έργα των ποιμένων, και έδωσε μαρτυρία ενώπιόν του ενάντια σε όλους τους ποιμένες.
77. Και αφού πήρε το βιβλίο, το άφησε κοντά του και αναχώρησε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 90

1-5. Τρίτη Περίοδος -- από τον Μέγα Αλέξανδρο έως την Ελληνοσυριακή Κυριαρχία.

1. Και είδα μέχρι που, με αυτόν τον τρόπο, τριάντα πέντε ποιμένες ανέλαβαν την βοσκή των προβάτων, και ολοκλήρωσαν ο καθένας τις περιόδους τους όπως και ο πρώτος· και άλλοι τα πήραν στα χέρια τους, για να τα βόσκουν για την περίοδο τους, κάθε ποιμένας στην περίοδο του.
2. Και μετά από αυτό είδα στο όραμά μου όλα τα πετεινά του ουρανού να έρχονται, τους αετούς, τους γύπες, τους χαρταετούς, τα κοράκια· αλλά οι αετοί οδήγησαν όλα τα πετεινά· και άρχισαν να καταβροχθίζουν τα πρόβατα εκείνα, και να βγάζουν τα μάτια τους και να καταβροχθίζουν τις σάρκες τους.
3. Και τα πρόβατα έκραξαν επειδή τα πουλιά καταβρόχθιζαν τη σάρκα τους, και εγώ κοίταξα και θρήνησα στον ύπνο μου για τον βοσκό που έβοσκε τα πρόβατα.
4. Και είδα μέχρι που τα πρόβατα αυτά καταβροχθίστηκαν από σκύλους, αετούς και χαρταετούς, και δεν άφησαν ούτε σάρκα ούτε δέρμα ούτε τένοντες, μέχρι που μόνο τα κόκαλά τους έμειναν εκεί. Και τα κόκαλά τους έπεσαν στη γη, και τα πρόβατα λιγόστεψαν.
5. Και είδα μέχρι που είκοσι τρεις ανέλαβαν τη βοσκή και ολοκλήρωσαν στις διάφορες περιόδους τους πενήντα οκτώ φορές.

6-12. Τέταρτη Περίοδος -- από την Ελληνοσυριακή Κυριαρχία έως την Επανάσταση των Μακκαβαίων.

6. Αλλά ιδού, αρνιά γεννήθηκαν από εκείνα τα λευκά πρόβατα, και άρχισαν να ανοίγουν τα μάτια τους και να βλέπουν, και να φωνάζουν στα πρόβατα.
7. Μάλιστα, φώναξαν προς αυτούς, αλλά δεν άκουσαν τι τους έλεγαν, αλλά ήταν υπερβολικά κουφοί, και τα μάτια τους ήταν υπερβολικά τυφλωμένα.
8. Και είδα στο όραμα πώς τα κοράκια πέταξαν πάνω στα αρνιά εκείνα και πήραν ένα από αυτά τα αρνιά, και κατασπάραξαν τα πρόβατα σε κομμάτια και τα κατέφαγαν.
9. Και είδα μέχρι που κέρατα φύτρωσαν πάνω στα αρνιά εκείνα, και τα κοράκια έριξαν τα κέρατά τους· και είδα μέχρι που φύτρωσε ένα μεγάλο κέρας ενός από αυτά τα πρόβατα, και ανοίχτηκαν τα μάτια τους.
10. Και τους κοίταξε, και τα μάτια τους άνοιξαν, και φώναξε στα πρόβατα, και τα κριάρια το είδαν και όλα έτρεξαν προς αυτό.
11. Και παρ' όλα αυτά, οι αετοί, οι γύπες, τα κοράκια και οι χαρταετοί συνέχιζαν να κατασπαράζουν τα πρόβατα, να ορμούν πάνω τους και να τα καταβροχθίζουν. Τα πρόβατα παρέμεναν σιωπηλά, αλλά τα κριάρια θρηνούσαν και φώναζαν.
12. Και τα κοράκια αυτά πολέμησαν και πολέμησαν μαζί του και προσπάθησαν να χαμηλώσουν το κέρατό του, αλλά δεν είχαν καμία εξουσία πάνω του.

13-19. Η Τελευταία Επίθεση των Εθνικών εναντίον των Εβραίων (όπου τα 13-15 και 16-18 είναι διπλά).

13. Και είδα μέχρι που ήρθαν οι ποιμένες και οι αετοί και οι γύπες και οι χαρταετοί, και φώναξαν στα κοράκια να σπάσουν το κέρας εκείνου του κριαριού, και πολέμησαν και πολέμησαν μαζί του, και πολέμησε μαζί τους και φώναξε για να έρθει η βοήθειά του.
14. Και είδα μέχρι που εκείνος ο άνθρωπος, που έγραψε τα ονόματα των βοσκών και τα έφερε στην παρουσία του Κυρίου των προβάτων, ήρθε και το βοήθησε και του έδειξε τα πάντα: είχε κατέβει για να βοηθήσει εκείνο το κριάρι.
15. Και είδα μέχρι που ο Κύριος των προβάτων ήρθε προς αυτούς με οργή, και όλοι όσοι τον είδαν έφυγαν, και όλοι έπεσαν στη σκιά Του από μπροστά από το πρόσωπό Του.
16. Όλοι οι αετοί και οι γύπες και τα κοράκια και οι χαρταετοί συγκεντρώθηκαν, και ήρθαν μαζί τους όλα τα πρόβατα του αγρού, ναι, όλοι συγκεντρώθηκαν, και βοήθησαν ο ένας τον άλλον να σπάσουν το κέρας του κριαριού.
17. Και είδα τον άνθρωπο εκείνο, που έγραψε το βιβλίο σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου, μέχρι που άνοιξε το βιβλίο που αφορούσε την καταστροφή που είχαν κάνει οι δώδεκα τελευταίοι ποιμένες, και έδειξε ότι είχαν καταστρέψει πολύ περισσότερους από τους προκατόχους τους, ενώπιον του Κυρίου των προβάτων.
18. Και είδα, μέχρι που ο Κύριος των προβάτων ήρθε προς αυτούς, και πήρε στο χέρι του το ραβδί της οργής του, και χτύπησε τη γη, και η γη σχίστηκε, και όλα τα θηρία και όλα τα πουλιά του ουρανού έπεσαν από μέσα από αυτά τα πρόβατα, και καταποντίστηκαν στη γη, και τα σκέπασε.
19. Και είδα μέχρι που δόθηκε στα πρόβατα μια μεγάλη μάχαιρα, και τα πρόβατα προχώρησαν εναντίον όλων των θηρίων του αγρού για να τα σκοτώσουν, και όλα τα θηρία και τα πουλιά του ουρανού έφευγαν από μπροστά τους.

20-27. Κρίση των Πεσόντων Αγγέλων, των Ποιμένων και των Αποστατών.

20. Και είδα μέχρι που στήθηκε θρόνος στη γη της ευλογίας, και ο Κύριος των προβάτων κάθισε επάνω του, και ο άλλος πήρε τα σφραγισμένα βιβλία και άνοιξε αυτά τα βιβλία ενώπιον του Κυρίου των προβάτων.
21. Και ο Κύριος κάλεσε εκείνους τους άνδρες, τους επτά πρώτους λευκούς, και πρόσταξε να φέρουν ενώπιόν Του, αρχίζοντας από το πρώτο αστέρι που οδηγούσε τον δρόμο, όλα τα αστέρια των οποίων τα απόκρυφα μέλη ήταν σαν των αλόγων, και τα έφεραν όλα ενώπιόν Του.
22. Και είπε στον άνθρωπο που έγραφε μπροστά Του, όντας ένας από εκείνους τους επτά λευκούς, και του είπε: «Πάρε αυτούς τους εβδομήντα ποιμένες στους οποίους παρέδωσα τα πρόβατα, και οι οποίοι τα πήραν μόνοι τους σκότωσαν περισσότερα από όσα τους διέταξα».
23. Και ιδού, όλοι ήταν δεμένοι, είδα, και όλοι στέκονταν μπροστά Του.
24. Και η κρίση έγινε πρώτα πάνω στα αστέρια, και κρίθηκαν και βρέθηκαν ένοχοι, και πήγαν στον τόπο της καταδίκης, και ρίχτηκαν σε μια άβυσσο, γεμάτη φωτιά και φλόγες, και γεμάτη πύρινες κολόνες.
25. Και οι εβδομήντα εκείνοι ποιμένες κρίθηκαν και βρέθηκαν ένοχοι, και ρίχτηκαν στην πύρινη άβυσσο.
26. Και είδα εκείνη την εποχή πώς άνοιξε μια παρόμοια άβυσσος στη μέση της γης, γεμάτη φωτιά, και έφεραν εκείνα τα τυφλωμένα πρόβατα, και όλοι κρίθηκαν και βρέθηκαν ένοχοι και ρίχτηκαν σε αυτή την πύρινη άβυσσο, και κάηκαν· τώρα αυτή η άβυσσος ήταν στα δεξιά εκείνου του σπιτιού.
27. Και είδα εκείνα τα πρόβατα να καίγονται και τα κόκαλά τους να καίγονται.

28-38. Η Νέα Ιερουσαλήμ, η Μεταστροφή των επιζώντων Εθνών, η Ανάσταση των Δικαίων, ο Μεσσίας.

28. Και στάθηκα να δω μέχρι που ανασκάλισαν εκείνο το παλιό σπίτι και αφαίρεσαν όλους τους στύλους, και όλα τα δοκάρια και τα στολίδια του σπιτιού ανασκάλισαν ταυτόχρονα μαζί του, και το πήραν και το τοποθέτησαν σε ένα μέρος στα νότια της γης.
29. Και είδα, μέχρι που ο Κύριος των προβάτων έφερε ένα νέο σπίτι, μεγαλύτερο και ψηλότερο από το πρώτο, και το έστησε στη θέση του πρώτου, που είχε διπλωμένα τα πάντα. Όλοι οι στύλοι του ήταν καινούργιοι, και τα στολίδια του ήταν καινούργια και μεγαλύτερα από εκείνα του πρώτου, του παλιού που είχε αφαιρέσει, και όλα τα πρόβατα ήταν μέσα σε αυτό.
30. Και είδα όλα τα πρόβατα που είχαν απομείνει, και όλα τα ζώα της γης, και όλα τα πετεινά του ουρανού, να πέφτουν και να προσκυνούν τα πρόβατα αυτά, και να τα παρακαλούν και να τα υπακούν σε όλα.
31. Και έπειτα, εκείνοι οι τρεις που ήταν ντυμένοι στα λευκά και με είχαν πιάσει από το χέρι μου, όσοι με είχαν σηκώσει πριν, και το χέρι εκείνου του κριαριού που με είχε πιάσει με άρπαξε, με σήκωσαν και με έβαλαν ανάμεσα στα πρόβατα πριν γίνει η κρίση.
32. Και τα πρόβατα εκείνα ήταν όλα λευκά, και το μαλλί τους άφθονο και καθαρό.
33. Και όλοι όσοι είχαν καταστραφεί και διασκορπιστεί, και όλα τα θηρία του αγρού, και όλα τα πετεινά του ουρανού, συγκεντρώθηκαν σε εκείνο το σπίτι, και ο Κύριος των προβάτων χάρηκε με μεγάλη χαρά, επειδή όλοι ήταν καλοί και είχαν επιστρέψει στο σπίτι Του.
34. Και είδα μέχρι που άφησαν κάτω το σπαθί εκείνο, που είχε δοθεί στα πρόβατα, και το έφεραν πίσω στο σπίτι, και σφραγίστηκε ενώπιον της παρουσίας του Κυρίου, και όλα τα πρόβατα προσκλήθηκαν σε εκείνο το σπίτι, αλλά δεν τα κράτησε.
35. Και ανοίχτηκαν τα μάτια όλων αυτών, και είδαν το αγαθό, και δεν υπήρχε ανάμεσά τους ούτε ένας που να μην έβλεπε.
36. Και είδα ότι το σπίτι εκείνο ήταν μεγάλο και πλατύ και πολύ γεμάτο.
37. Και είδα ότι γεννήθηκε ένας λευκός ταύρος, με μεγάλα κέρατα, και όλα τα θηρία του αγρού και όλα τα πουλιά του ουρανού τον φοβόντουσαν και τον παρακαλούσαν συνεχώς.
38. Και είδα μέχρι που μεταμορφώθηκαν όλες οι γενιές τους, και όλοι έγιναν λευκοί ταύροι· και ο πρώτος ανάμεσά τους έγινε αρνί, και το αρνί εκείνο έγινε μεγάλο ζώο και είχε μεγάλα μαύρα κέρατα στο κεφάλι του· και ο Κύριος των προβάτων ευφράνθηκε γι' αυτό και για όλα τα βόδια.
39. Και κοιμήθηκα ανάμεσά τους· και ξύπνησα και είδα τα πάντα.
40. Αὐτὸ εἶναι τὸ ὅραμα τὸ ὁποῖο εἶδα ἐν ὑπνοῇ καὶ ἐξυπνήσας καὶ ἐευλόγησα τὸν Κύριον τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐδόξασα αὐτῷ.
41. Τότε έκλαψα με μεγάλο κλάμα και τα δάκρυά μου δεν σταμάτησαν μέχρι που δεν άντεξα άλλο. Όταν είδα, έτρεξαν εξαιτίας αυτού που είχα δει. Γιατί όλα θα έρθουν και θα εκπληρωθούν, και όλα τα έργα των ανθρώπων με τη σειρά τους μου φανερώθηκαν.
42. Εκείνη τη νύχτα θυμήθηκα το πρώτο όνειρο, και εξαιτίας του έκλαψα και ταράχτηκα, επειδή είχα δει εκείνο το όραμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 91

1. «Και τώρα, γιε μου Μαθουσάλα, κάλεσε σε μένα όλους τους αδελφούς σου, και συγκέντρωσε σε μένα όλους τους γιους της μητέρας σου· επειδή, ο λόγος με καλεί, και το πνεύμα εκχύνεται πάνω μου, για να σου δείξω όλα όσα θα σε βρουν για πάντα».
2. Και εκεί ο Μαθουσάλα πήγε και κάλεσε κοντά του όλους τους αδελφούς του και συγκέντρωσε τους συγγενείς του.
3. Και μίλησε σε όλους τους γιους της δικαιοσύνης και είπε: Ακούστε, γιοι του Ενώχ, όλα τα λόγια του πατέρα σας· και ακούστε τη φωνή του στόματός μου· επειδή, σας προτρέπω και σας λέω, αγαπητοί: Αγαπήστε την ευθύτητα και περπατήστε σε αυτήν.
4. Και μην πλησιάζετε στην ευθύτητα με διπλή καρδιά, και μην συναναστρέφεστε με διπλή καρδιά, αλλά περπατάτε στη δικαιοσύνη, γιοι μου. Και αυτή θα σας οδηγήσει σε καλούς δρόμους, και η δικαιοσύνη θα είναι σύντροφός σας.
5. Διότι γνωρίζω ότι η βία πρέπει να αυξηθεί στη γη, και μεγάλη τιμωρία θα εκτελεστεί στη γη, και κάθε αδικία θα τερματιστεί· μάλιστα, θα αποκοπεί από τις ρίζες της, και ολόκληρο το οικοδόμημά της θα καταστραφεί.
6. Και η αδικία θα συντελεσθεί ξανά στη γη, και όλες οι πράξεις της αδικίας και της βίας, και η παράβαση θα επικρατήσει σε διπλό βαθμό.
7. Και όταν η αμαρτία και η αδικία και η βλασφημία, και η βία σε κάθε είδους πράξεις αυξηθούν, και η αποστασία και η παράβαση και η ακαθαρσία αυξηθούν, μεγάλη τιμωρία θα έρθει από τον ουρανό πάνω σε όλους αυτούς, και ο άγιος Κύριος θα έρθει με οργή και τιμωρία για να εκτελέσει κρίση στη γη.
8. Εν ταις ημέραις εκείναις η βία θέλει εκκοπεί εκ των ριζών αυτής, και αι ρίζαι της αδικίας μετά δόλου, και θέλουσιν εξολοθρευθή υπό του ουρανού.
9. Και όλα τα είδωλα των ειδωλολατρών θα εγκαταλειφθούν, και οι ναοί θα καούν με φωτιά, και θα τους απομακρύνουν από ολόκληρη τη γη, και θα ριχτούν στην κρίση της φωτιάς, και θα χαθούν σε οργή και σε οδυνηρή κρίση για πάντα.
10. Και οι δίκαιοι θα σηκωθούν από τον ύπνο τους, και η σοφία θα αναστηθεί και θα τους δοθεί.
11. Και μετά από αυτό, οι ρίζες της αδικίας θα αποκοπούν, και οι αμαρτωλοί θα εξοντωθούν με σπαθί... θα αποκοπούν από τους βλάσφημους σε κάθε τόπο, και όσοι σχεδιάζουν βία και όσοι βλασφημούν θα αφανιστούν με σπαθί.
12. Και μετά από αυτό θα υπάρξει άλλη μια εβδομάδα, η όγδοη, αυτή της δικαιοσύνης. Και θα δοθεί σε αυτήν ένα σπαθί για να εκτελεστεί δίκαιη κρίση στους καταπιεστές, και οι αμαρτωλοί θα παραδοθούν στα χέρια των δικαίων.
13. Και στο τέλος της θα αποκτήσουν σπίτια μέσω της δικαιοσύνης τους, και θα χτιστεί ένας οίκος για τον Μεγάλο Βασιλιά με δόξα για πάντα,
14. Και όλη η ανθρωπότητα θα κοιτάξει στο δρόμο της ευθύτητας. Και μετά από αυτό, την ένατη εβδομάδα, η δίκαιη κρίση θα αποκαλυφθεί σε ολόκληρο τον κόσμο, και

όλα τα έργα των ασεβών θα εξαφανιστούν από όλη τη γη, και ο κόσμος θα γραφτεί για καταστροφή.
15. Και μετά από αυτό, τη δέκατη εβδομάδα του έβδομου μέρους, θα υπάρξει η μεγάλη αιώνια κρίση, στην οποία θα εκτελέσει εκδίκηση μεταξύ των αγγέλων.
16. Και ο πρώτος ουρανός θα παρέλθει και θα παρέλθει, και νέος ουρανός θα φανεί, και όλες οι δυνάμεις των ουρανών θα δώσουν επταπλάσιο φως.
17. Και μετά από αυτό θα υπάρξουν πολλές εβδομάδες αναρίθμητες στον αιώνα, και όλα θα είναι εν αγαθώ και δικαιοσύνη, και η αμαρτία δεν θα αναφέρεται πλέον στον αιώνα.
18. Και τώρα σας λέω, γιοι μου, και σας δείχνω τα μονοπάτια της δικαιοσύνης και τα μονοπάτια της βίας. Ναι, θα σας τα δείξω ξανά για να ξέρετε τι θα συμβεί.
19. Και τώρα, ακούστε με, γιοι μου, και περπατήστε σε δρόμους δικαιοσύνης, και μην περπατάτε σε δρόμους βίας· επειδή, όλοι όσοι περπατούν σε δρόμους αδικίας θα χαθούν για πάντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 92

1. Το βιβλίο που έγραψε ο Ενώχ—ο Ενώχ έγραψε αυτή την πλήρη διδασκαλία σοφίας, η οποία επαινείται από όλους τους ανθρώπους και κριτής όλης της γης για όλα τα παιδιά μου που θα κατοικήσουν στη γη· και για τις μελλοντικές γενεές που θα τηρήσουν την ευθύτητα και την ειρήνη.
2. Μη ταράζεσθε το πνεύμα σας εξαιτίας των καιρών· διότι ο Άγιος και Μέγας όρισε ημέρες για όλα τα πράγματα.
3. Και ο δίκαιος θα σηκωθεί από τον ύπνο, θα σηκωθεί και θα περπατήσει στα μονοπάτια της δικαιοσύνης, και όλη η πορεία και η πορεία του θα είναι σε αιώνια αγαθότητα και χάρη.
4. Θα δείξει έλεος στον δίκαιο και θα του δώσει αιώνια δικαιοσύνη, και θα του δώσει δύναμη ώστε να προικιστεί με αγαθότητα και δικαιοσύνη, και θα περπατήσει σε αιώνιο φως.
5. Και η αμαρτία θα χαθεί στο σκοτάδι για πάντα, και δεν θα φανεί πλέον από εκείνη την ημέρα στον αιώνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 93

1. Και μετά από αυτό, ο Ενώχ έδωσε και άρχισε να απαριθμεί από τα βιβλία. Και ο Ενώχ είπε: «Περί των παιδιών της δικαιοσύνης και περί των εκλεκτών του κόσμου, και περί του φυτού της ευθύτητας, θα μιλήσω αυτά τα πράγματα· ναι, εγώ ο Ενώχ θα τα αναγγείλω σε εσάς, γιοι μου·
2. Σύμφωνα με εκείνο που μου εμφανίστηκε στο ουράνιο όραμα, και το οποίο γνώρισα μέσω του λόγου των αγίων αγγέλων, και έμαθα από τις ουράνιες πλάκες.
3. Και ο Ενώχ άρχισε να αφηγείται από τα βιβλία και είπε: Γεννήθηκα τον έβδομο της πρώτης εβδομάδας, ενώ η κρίση και η δικαιοσύνη ήταν ακόμα.
4. Και μετά από μένα θα αναδυθεί μεγάλη ανομία στη δεύτερη εβδομάδα, και θα αναδυθεί δόλος· και σε αυτήν θα είναι το πρώτο τέλος· και σε αυτήν θα σωθεί ο άνθρωπος· και μετά το τέλος της θα βλαστήσει αδικία, και θα θεσπιστεί νόμος για τους αμαρτωλούς.
5. Και μετά από αυτό, την τρίτη εβδομάδα, στο τέλος της, ένας άνθρωπος θα εκλεγεί ως το φυτό της δίκαιης κρίσης, και οι απόγονοί του θα γίνουν το φυτό της δικαιοσύνης για πάντα.
6. Και μετά από αυτό, την τέταρτη εβδομάδα, στο τέλος της, θα φανούν οράματα των αγίων και δικαίων, και θα γίνει νόμος για όλες τις γενεές και περίφραξη για αυτούς.
7. Και μετά από αυτό, την πέμπτη εβδομάδα, στο τέλος της, ο οίκος της δόξας και της κυριαρχίας θα οικοδομηθεί για πάντα.
8. Και μετά από αυτό, την έκτη εβδομάδα, όλοι όσοι ζουν σε αυτήν θα τυφλωθούν, και οι καρδιές όλων αυτών θα εγκαταλείψουν ασεβώς τη σοφία. Και σε αυτήν ένας άνθρωπος θα ανέβει· και στο τέλος της, ο οίκος της κυριαρχίας θα καεί με φωτιά, και ολόκληρο το γένος της εκλεκτής ρίζας θα διασκορπιστεί.
9. Και μετά από αυτό, την έβδομη εβδομάδα, θα αναστηθεί μια γενεά αποστάτη, και πολλά θα είναι τα έργα της, και όλα τα έργα της θα είναι αποστάτες.
10. Και στο τέλος της θα εκλεγούν, οι εκλεκτοί δίκαιοι του αιώνιου φυτού της δικαιοσύνης, για να λάβουν επταπλή διδασκαλία σχετικά με όλη την κτίση Του.
11. Διότι ποιος από όλους τους γιους των ανθρώπων μπορεί να ακούσει τη φωνή του Αγίου χωρίς να ταραχθεί; Και ποιος μπορεί να σκεφτεί τις σκέψεις Του; Και ποιος μπορεί να δει όλα τα έργα του ουρανού;
12. Και πώς θα μπορούσε κάποιος να δει τον ουρανό, και να κατανοήσει τα πράγματα του ουρανού και να δει μια ψυχή ή ένα πνεύμα και να τα πει, ή να ανέβει και να δει όλα τα τέλη τους και να τα σκεφτεί ή να κάνει όπως αυτά;
13. Και ποιος από όλους τους ανθρώπους θα μπορούσε να γνωρίζει ποιο είναι το πλάτος και το μήκος της γης; Και σε ποιον έχει φανερωθεί το μέτρο όλων αυτών;
14. Ή μήπως υπάρχει κάποιος που θα μπορούσε να διακρίνει το μήκος του ουρανού και πόσο μεγάλο είναι το ύψος του, και πάνω σε τι είναι θεμελιωμένος, και πόσος είναι ο αριθμός των αστέρων, και πού αναπαύονται όλοι οι φωστήρες;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 94

1. Και τώρα σας λέω, γιοι μου, να αγαπάτε τη δικαιοσύνη και να περπατάτε σε αυτήν· επειδή, τα μονοπάτια της δικαιοσύνης είναι άξια αποδοχής, αλλά τα μονοπάτια της αδικίας θα καταστραφούν ξαφνικά και θα εξαφανιστούν.
2. Και σε ορισμένους ανθρώπους μιας γενιάς θα αποκαλυφθούν οι δρόμοι της βίας και του θανάτου, και θα απομακρυνθούν από αυτούς, και δεν θα τους ακολουθήσουν.
3. Και τώρα λέω σε εσάς τους δίκαιους: Μην περπατάτε σε μονοπάτια ανομίας ούτε σε μονοπάτια θανάτου, και μην πλησιάζετε σε αυτά, για να μην καταστραφείτε.
4. Αλλά ζητήστε και διαλέξτε για τον εαυτό σας δικαιοσύνη και εκλεκτή ζωή, και περπατήστε σε μονοπάτια ειρήνης, και θα ζήσετε και θα ευημερήσετε.
5. Και κρατήστε γερά τα λόγια μου στις σκέψεις της καρδιάς σας, και μην αφήσετε να σβηστούν από τις καρδιές σας· επειδή, ξέρω ότι οι αμαρτωλοί θα βάζουν σε πειρασμό τους ανθρώπους να ζητήσουν κακή σοφία, ώστε να μην βρεθεί τόπος γι' αυτήν, και κανένας πειρασμός να μην μειωθεί.

6. Αλίμονο σε εκείνους που οικοδομούν αδικία και καταπίεση, και βάζουν δόλο ως θεμέλιο· επειδή, θα ανατραπούν ξαφνικά, και δεν θα έχουν ειρήνη.
7. Αλίμονο σε εκείνους που οικοδομούν τα σπίτια τους με αμαρτία· επειδή, από όλα τα θεμέλιά τους θα ανατραπούν, και από μάχαιρα θα πέσουν· και όσοι αποκτούν χρυσάφι και ασήμι με κρίση, θα χαθούν ξαφνικά.
8. Ουαί εις εσάς, πλούσιοι, διότι εμπιστευθήκατε εις τον πλούτον σας, και από του πλούτου σας θέλετε απομακρυνθεί, διότι δεν ενθυμηθήκατε τον Ύψιστον εν ταις ημέραις του πλούτου σας.
9. Έπραξατε βλασφημία και αδικία, και ετοιμαστήκατε για την ημέρα της σφαγής, και την ημέρα του σκότους και την ημέρα της μεγάλης κρίσης.
10. Έτσι σας λέω και σας δηλώνω: Αυτός που σας δημιούργησε θα σας ανατρέψει, και για την πτώση σας δεν θα υπάρχει έλεος, και ο Δημιουργός σας θα χαρεί για την καταστροφή σας.
11. Και οι δίκαιοι σου κατά τις ημέρες εκείνες θα είναι όνειδος στους αμαρτωλούς και τους ασεβείς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 95

1. Είθε τα μάτια μου να ήταν σύννεφο νερού, για να κλάψω για σένα, και να χύσω τα δάκρυά μου σαν σύννεφο νερού, για να αναπαυθώ από την ταλαιπωρία της καρδιάς μου!
2. Ποιος σας επέτρεψε να πράττετε ονειδισμούς και ανομίες; Και έτσι θα σας βρει κρίση, αμαρτωλούς;
3. Μη φοβάστε τους αμαρτωλούς, δίκαιοι· επειδή, ο Κύριος θα τους παραδώσει ξανά στα χέρια σας, για να εκτελέσετε κρίση εναντίον τους σύμφωνα με τις επιθυμίες σας.
4. Αλίμονο σε εσάς που κατακεραυνώνετε αναθέματα που δεν μπορούν να αντιστραφούν· η θεραπεία, λοιπόν, θα είναι μακριά από εσάς εξαιτίας των αμαρτιών σας.
5. Ουαί εις εσάς, οι ανταποδιδόμενοι τον πλησίον σας με κακόν· διότι κατά τα έργα σας θα ανταποδωθείτε.
6. Αλίμονο σε εσάς, μάρτυρες ψεύδους, και σε εκείνους που ζυγίζουν την αδικία, επειδή ξαφνικά θα χαθείτε.
7. Ουαί εις υμάς, αμαρτωλούς, ότι διώκετε τους δικαίους· διότι παραδοθήκατε και διωχθήκατε εξαιτίας της αδικίας, και βαρύς ο ζυγός της θα είναι επάνω σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 96

1. Να είστε αισιόδοξοι, δίκαιοι· επειδή, ξαφνικά οι αμαρτωλοί θα χαθούν μπροστά σας, και θα τους κυριαρχήσετε σύμφωνα με τις επιθυμίες σας.
2. Και την ημέρα της θλίψης των αμαρτωλών, τα παιδιά σας θα ανέβουν και θα υψωθούν σαν αετοί, και ψηλότερα από τους γύπες θα είναι η φωλιά σας, και θα ανεβείτε και θα μπείτε στις σχισμές της γης, και στις σχισμές του βράχου για πάντα σαν κώνοι μπροστά στους άδικους, και οι σειρήνες θα στενάζουν εξαιτίας σας - και θα κλαίνε.
3. Μη φοβάστε, λοιπόν, εσείς που έχετε υποφέρει· επειδή, η μερίδα σας θα είναι η θεραπεία, και ένα λαμπρό φως θα σας φωτίσει, και θα ακούσετε φωνή ανάπαυσης από τον ουρανό.
4. Αλίμονο σε εσάς, αμαρτωλούς, γιατί ο πλούτος σας κάνει να φαίνεστε δίκαιοι, αλλά οι καρδιές σας σας ελέγχουν ότι είστε αμαρτωλοί. Και αυτό το γεγονός θα είναι μαρτυρία εναντίον σας για ανάμνηση των κακών σας πράξεων.
5. Αλίμονο σε εσάς που καταβροχθίζετε το καλύτερο σιτάρι, και πίνετε κρασί σε μεγάλα κύπελλα, και πατάτε τους ταπεινούς με τη δύναμή σας.
6. Αλίμονο σε εσάς που πίνετε νερό από κάθε πηγή, γιατί ξαφνικά θα αφανιστείτε και θα μαραθείτε, επειδή εγκαταλείψατε την πηγή της ζωής.
7. Ουαί εις εσάς τους εργαζομένους αδικίαν και δόλον και βλασφημίαν· τούτο θέλει είσθαι εναντίων σας ενθυμίω κακίας.
8. Ουαί εις εσάς, δυνατοί, οι δυνατοί, οι καταδυναστευόμενοι τον δίκαιον· διότι έρχεται η ημέρα της καταστροφής σας. Εν ταις ημέραις εκείναις θέλουσιν ελθεί ημέραι πολλάι και αγαθαί εις τους δικαίους, εν τη ημέρα της κρίσεώς σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 97

1. Πίστεψε, δίκαιοι, ότι οι αμαρτωλοί θα γίνουν ντροπή και θα χαθούν την ημέρα της αδικίας.
2. Ας είναι γνωστό σε εσάς, αμαρτωλοί, ότι ο Ύψιστος έχει επίγνωση της καταστροφής σας, και οι άγγελοι του ουρανού χαίρονται για την καταστροφή σας.
3. Τι θα κάνετε, αμαρτωλοί; Και πού θα καταφύγετε κατά την ημέρα της κρίσης, όταν ακούσετε τη φωνή της προσευχής των δικαίων;
4. Ναι, θα φερθείτε όπως εκείνοι, εναντίον των οποίων αυτός ο λόγος θα είναι μαρτυρία: «Ησασταν σύντροφοι αμαρτωλών».
5. Και εν ταις ημέραις εκείναις η προσευχή των δικαίων θέλει φθάσει προς τον Κύριον, και θέλουσιν ελθεί υπέρ υμών ημέραι κρίσεως σου.
6. Και όλα τα λόγια της ανομίας σας θα αναγνωστούν ενώπιον του Μεγάλου Αγίου, και τα πρόσωπά σας θα καλυφθούν από ντροπή, και θα απορρίψει κάθε έργο που βασίζεται στην αδικία.
7. Ουαί εις εσάς, αμαρτωλοί, οι κατοικούντες εν τη μέση του ωκεανού και εν τη στεριά, ων η μνησικακία υμών είναι κακή.
8. Αλίμονο σε εσάς που αποκτάτε ασήμι και χρυσάφι με αδικία και λέτε: Πλούτισαμε με πλούτο και αποκτήσαμε περιουσία· και αποκτήσαμε όλα όσα επιθυμούσαμε.
9. Και τώρα ας κάνουμε αυτό που σκοπεύσαμε· επειδή, συγκεντρώσαμε ασήμι, και πολλοί είναι οι γεωργοί στα σπίτια μας. Και οι σιταποθήκες μας είναι γεμάτες σαν νερό,
10. Ναι, και σαν νερό τα ψέματά σας θα ρέουν μακριά· επειδή, τα πλούτη σας δεν θα παραμείνουν, αλλά θα ανέβουν γρήγορα από εσάς· επειδή, τα αποκτήσατε όλα με αδικία, και θα παραδοθείτε σε μεγάλη κατάρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 98

1. Και τώρα ορκίζομαι σε εσάς, στους σοφούς και στους ανόητους, ότι θα έχετε πολλαπλές εμπειρίες στη γη.
2. Διότι εσείς οι άνδρες θα ντυθείτε περισσότερα στολίδια από μια γυναίκα, και πολύχρωμα ενδύματα περισσότερο από μια παρθένα. Σε βασιλική δόξα και σε μεγαλοπρέπεια και σε δύναμη, και σε ασήμι και σε χρυσό και σε πορφύρα, και σε λαμπρότητα και σε φαγητό θα χυθούν σαν νερό.

3. Γι' αυτό θα τους λείψει διδασκαλία και σοφία, και θα χαθούν μαζί με τα υπάρχοντά τους· και με όλη τους τη δόξα και τη λαμπρότητά τους, και μέσα στην ντροπή και στη σφαγή και σε μεγάλη ένδεια, τα πνεύματά τους θα ριχτούν στο καμίνι της φωτιάς.
4. Σας ορκίστηκα, αμαρτωλούς, όπως ένα βουνό δεν έγινε σκλάβος, και ένας λόφος δεν έγινε δούλη μιας γυναίκας, έτσι και η αμαρτία δεν στάλθηκε στη γη, αλλά ο άνθρωπος την δημιούργησε από μόνος του, και κάτω από μεγάλη κατάρα θα πέσουν όσοι την διαπράττουν.
5. Και δεν δόθηκε στη γυναίκα στειρότητα, αλλά εξαιτίας των έργων των χεριών της πεθαίνει άτεκνη.
6. Ορκίστηκα σε εσάς, αμαρτωλούς, στον Άγιο Μεγάλο, ότι όλες οι κακές σας πράξεις αποκαλύπτονται στους ουρανούς, και ότι καμία από τις καταπιεστικές σας πράξεις δεν είναι καλυμμένη και κρυμμένη.
7. Και μην σκέφτεστε στο πνεύμα σας ούτε λέτε στην καρδιά σας ότι δεν γνωρίζετε και ότι δεν βλέπετε ότι κάθε αμαρτία καταγράφεται καθημερινά στον ουρανό ενώπιον του Υψίστου.
8. Από τώρα και στο εξής γνωρίζετε ότι όλη η καταπίεσή σας με την οποία καταπιέζετε καταγράφεται καθημερινά μέχρι την ημέρα της κρίσης σας.
9. Ουαί εις εσάς, άφρονες, ότι διά της αφροσύνης σας θα χαθείτε· και παραβαίνετε τους σοφούς, και έτσι δεν θα είναι η μερίδα σας αγαθό.
10. Και τώρα, να ξέρετε ότι είστε έτοιμοι για την ημέρα της καταστροφής· γι' αυτό, μη ελπίζετε να ζήσετε, αμαρτωλοί, αλλά θα αναχωρήσετε και θα πεθάνετε· επειδή, δεν γνωρίζετε λύτρα· επειδή, είστε έτοιμοι για την ημέρα της μεγάλης κρίσης, για την ημέρα της θλίψης και της μεγάλης ντροπής για τα πνεύματά σας.
11. Ουαί εις εσάς, ισχυρογνώμονες στην καρδιά, που εργάζεστε την ανομία και τρώτε αίμα· από πού έχετε αγαθά να τρώτε και να πίνετε και να χορταίνετε; Από όλα τα αγαθά, που ο Κύριος ο Ύψιστος έβαλε σε αφθονία επάνω στη γη· γι' αυτό δεν θα έχετε ειρήνη.
12. Αλίμονο σε εσάς που αγαπάτε τα έργα της αδικίας· γιατί ελπίζετε σε καλό για τον εαυτό σας; Να ξέρετε ότι θα παραδοθείτε στα χέρια των δικαίων, και θα σας αποκόψουν τον τράχηλο και θα σας θανατώσουν, και δεν θα σας λυπηθούν.
13. Αλίμονο σε εσάς που χαίρεστε στη θλίψη των δικαίων· επειδή, τάφος δεν θα σκαφτεί για εσάς.
14. Αλίμονο σε εσάς που περιφρονείτε τα λόγια των δικαίων· επειδή, δεν θα έχετε ελπίδα ζωής.
15. Αλίμονο σε εσάς που γράφετε ψεύτικα και ασεβή λόγια· επειδή, γράφουν τα ψεύδη τους για να τα ακούσουν οι άνθρωποι και να ενεργήσουν ασεβώς προς τον πλησίον τους.
16. Γι' αυτό δεν θα έχουν ειρήνη, αλλά θα πεθάνουν αιφνίδια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 99

1. Αλίμονο σε εσάς που εργάζεστε την ασέβεια και καυχιέστε με το ψέμα και τα εξυμνείτε. Θα χαθείτε και δεν θα έχετε ευτυχισμένη ζωή.
2. Αλίμονο σε εκείνους που διαστρέφουν τα λόγια της δικαιοσύνης, και παραβιάζουν τον αιώνιο νόμο, και μεταμορφώνονται σε αυτό που δεν ήταν, σε αμαρτωλούς· θα καταπατηθούν στη γη.
3. Εν ταις ημέραις εκείναις, δίκαιοι, ετοιμασθήτε να υψώσετε τις προσευχές σας ως ενθύμιον, και να τις θέσετε ως μαρτυρία ενώπιον των αγγέλων, ώστε να θέσουν την αμαρτία των αμαρτωλών σε ενθύμιον ενώπιον του Υψίστου.
4. Εν ταις ημέραις εκείναις τα έθνη θέλουσιν αναστατωθή, και αι φυλαί των εθνών θέλουσιν εγερθή εν τη ημέρα της καταστροφής.
5. Και κατά τις ημέρες εκείνες οι άποροι θα βγουν έξω και θα αρπάξουν τα παιδιά τους, και θα τα εγκαταλείψουν, ώστε τα παιδιά τους να χαθούν εξαιτίας τους. Μάλιστα, θα εγκαταλείψουν τα παιδιά τους που θηλάζουν ακόμα, και δεν θα επιστρέψουν σε αυτά, και δεν θα λυπηθούν τους αγαπημένους τους.
6. Και πάλι ορκίζομαι σε εσάς, αμαρτωλούς, ότι η αμαρτία είναι προετοιμασμένη για μια ημέρα αδιάλειπτης αιματοχυσίας.
7. Και αυτοί που λατρεύουν πέτρες, και χρυσά και ασημένια και ξύλινα και λίθινα και πήλινα ειδώλια, και αυτοί που λατρεύουν ακάθαρτα πνεύματα και δαίμονες, και κάθε είδους είδωλα που δεν είναι σύμφωνα με τη γνώση, δεν θα λάβουν καμία βοήθεια από αυτά.
8. Και θα γίνουν άθεοι εξαιτίας της αφροσύνης της καρδιάς τους, και τα μάτια τους θα τυφλωθούν από τον φόβο της καρδιάς τους, και από οράματα στα όνειρά τους.
9. Μέσω αυτών θα γίνουν ασεβείς και δειλοί· επειδή, θα έχουν κάνει όλο το έργο τους με ψέμα, και θα έχουν προσκυνήσει μια πέτρα· γι' αυτό, σε μια στιγμή θα χαθούν.
10. Αλλά κατά τις ημέρες εκείνες, μακάριοι είναι όλοι όσοι δέχονται τα λόγια της σοφίας, και τα κατανοούν, και τηρούν τα μονοπάτια του Υψίστου, και περπατούν στο μονοπάτι της δικαιοσύνης Του, και δεν γίνονται ασεβείς με τους ασεβείς· επειδή, αυτοί θα σωθούν.
11. Αλίμονο σε σένα που σκορπάς κακό στους γείτονές σου· επειδή, θα θανατωθείς στον Άδη.
12. Ουαί εις εσάς, οι δόλιοι και ψευδείς μετρήσεις, και οι πικραίοντες επί της γης· διότι δια τούτων θέλουσιν εξαντληθεί ολοσχερώς.
13. Αλίμονο σε εσάς που χτίζετε τα σπίτια σας με τον σκληρό μόχθο των άλλων, και όλα τα οικοδομικά τους υλικά είναι οι τούβλα και οι πέτρες της αμαρτίας· σας λέω ότι δεν θα έχετε ειρήνη.
14. Αλίμονο σε εκείνους που απορρίπτουν το μέτρο και την αιώνια κληρονομιά των πατέρων τους, και των οποίων οι ψυχές ακολουθούν τα είδωλα· επειδή, δεν θα έχουν ανάπαυση.
15. Αλίμονο σε εκείνους που εργάζονται την αδικία και βοηθούν την καταδυνάστευση, και σκοτώνουν τους γείτονές τους μέχρι την ημέρα της μεγάλης κρίσης.
16. Διότι θα καταστρέψει τη δόξα σας, και θα φέρει θλίψη στις καρδιές σας, και θα διεγείρει την άγρια αγανάκτησή του, και θα σας εξολοθρεύσει όλους με μάχαιρα· και όλοι οι άγιοι και δίκαιοι θα θυμηθούν τις αμαρτίες σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 100

1. Και κατά τις ημέρες εκείνες, σε έναν τόπο, οι πατέρες μαζί με τους γιους τους θα παταχθούν, και αδελφοί ο ένας

με τον άλλον θα πέσουν στον θάνατο, μέχρις ότου τα ποτάμια ρεύσουν από το αίμα τους.
2. Διότι άνθρωπος δεν θα διστάσει να σκοτώσει τους γιους του και τους γιους των γιων του· και ο αμαρτωλός δεν θα διστάσει να κρατήσει το χέρι του από τον τιμημένο αδελφό του· από την αυγή μέχρι τη δύση του ηλίου θα σκοτώνουν ο ένας τον άλλον.
3. Και το άλογο θα περπατήσει μέχρι το στήθος στο αίμα των αμαρτωλών, και το άρμα θα βυθιστεί στο ύψος του.
4. Εκείνες τις ημέρες οι άγγελοι θα κατέβουν στους μυστικούς τόπους, και θα συγκεντρώσουν σε ένα μέρος όλους εκείνους που κατέβασαν την αμαρτία, και ο Ύψιστος θα εγερθεί εκείνη την ημέρα της κρίσης, για να εκτελέσει μεγάλη κρίση ανάμεσα στους αμαρτωλούς.
5. Και πάνω από όλους τους δίκαιους και αγίους θα διορίσει φύλακες από τους αγίους αγγέλους, για να τους φυλάνε σαν κόρη οφθαλμού, μέχρι να τερματίσει κάθε ανομία και κάθε αμαρτία. Και αν οι δίκαιοι κοιμούνται πολύ, δεν έχουν τίποτα να φοβηθούν.
6. Και τότε οι γιοι της γης θα δουν τους σοφούς με ασφάλεια, και θα κατανοήσουν όλα τα λόγια αυτού του βιβλίου, και θα αναγνωρίσουν ότι ο πλούτος τους δεν θα μπορέσει να τους σώσει, στην ανατροπή των αμαρτιών τους.
7. Ουαί εις εσάς, αμαρτωλούς, εν ημέρα μεγάλης αγωνίας, σεις οι ταλαιπωρούντες τους δικαίους και κατακαίοντες αυτούς εν πυρί· θέλετε ανταποδωθεί κατά τα έργα σας.
8. Ουαί εις εσάς, ισχυρογνώμονες στην καρδιά, οι οποίοι παρακολουθείτε για να μηχανεύεστε πονηρά πράγματα· γι' αυτό, φόβος θα σας καταβάλει, και δεν θα υπάρχει κανείς να σας βοηθήσει.
9. Ουαί εις εσάς, αμαρτωλούς, διά τους λόγους του στόματός σας, και διά τους πραξεις των χειρών σας, όπερ η ασέβειά σας έπραξε, εν φλόγαις χειρότεροι παρά πυρί θέλετε καεί.
10. Και τώρα, να ξέρετε ότι από τους αγγέλους θα ρωτήσει για τα έργα σας στον ουρανό, από τον ήλιο και από τη σελήνη και από τα αστέρια σχετικά με τις αμαρτίες σας, επειδή στη γη εκτελείτε κρίση στους δίκαιους.
11. Και θα καλέσει για μαρτυρία εναντίον σας κάθε σύννεφο και ομίχλη και δροσιά και βροχή· επειδή, όλα αυτά θα εμποδιστούν εξαιτίας σας από το να πέσουν πάνω σας, και θα θυμηθούν τις αμαρτίες σας.
12. Και τώρα δώστε δώρα στη βροχή για να μην καθυστερήσει να πέσει πάνω σας, ούτε στη δροσιά, όταν αυτή έχει λάβει χρυσό και ασήμι από εσάς για να πέσει.
13. Όταν ο πάγος και το χιόνι με την ψυχρότητά τους, και όλες οι χιονοθύελλες με όλες τις πληγές τους πέσουν πάνω σας, εκείνες τις ημέρες δεν θα μπορέσετε να σταθείτε μπροστά τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 101

1. Παρατηρήστε τον ουρανό, παιδιά του ουρανού, και κάθε έργο του Υψίστου, και φοβηθείτε Αυτόν και μην κάνετε κακό ενώπιόν Του.
2. Αν κλείσει τους καταρράκτες του ουρανού και εμποδίσει τη βροχή και τη δροσιά να πέσουν στη γη εξαιτίας σας, τι θα κάνετε τότε;
3. Και αν στείλει την οργή Του πάνω σας εξαιτίας των έργων σας, δεν μπορείτε να τον παρακαλέσετε· επειδή, μιλήσατε υπερήφανα και αλαζονικά λόγια ενάντια στη δικαιοσύνη Του· γι' αυτό δεν θα έχετε ειρήνη.
4. Και δεν βλέπετε τους ναυτικούς των πλοίων, πώς τα πλοία τους κλυδωνίζονται από τα κύματα, και κλυδωνίζονται από τους ανέμους, και βρίσκονται σε μεγάλη ταλαιπωρία;
5. Και γι' αυτό φοβούνται, επειδή όλα τα καλά τους υπάρχοντα πηγαίνουν μαζί τους στη θάλασσα, και έχουν κακά προαισθήματα στην καρδιά τους ότι η θάλασσα θα τους καταπιεί και θα χαθούν μέσα σε αυτήν.
6. Δεν είναι ολόκληρη η θάλασσα και όλα τα νερά της, και όλες οι κινήσεις της, έργο του Υψίστου, και δεν έχει θέσει όρια στις πράξεις της, και δεν την έχει περιορίσει παντού με την άμμο;
7. Και από τον έλεγχο Του φοβάται και ξεραίνεται, και όλα τα ψάρια του πεθαίνουν και όλα όσα υπάρχουν μέσα σε αυτό· εσείς όμως οι αμαρτωλοί που είστε στη γη, μην τον φοβάστε.
8. Δεν εποίησεν αυτός τον ουρανόν και την γην και πάντα τα εν αυταίς; Οστις έδωσε σύνεσιν και σοφίαν εις πάντα τα κινούμενα επί της γης και εν τη θαλάσση.
9. Δεν φοβούνται οι ναύτες των πλοίων τη θάλασσα; Κι όμως, οι αμαρτωλοί δεν φοβούνται τον Ύψιστο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 102

1. Εκείνες τις ημέρες, όταν θα φέρει πάνω σας μια τρομερή φωτιά, πού θα καταφύγετε; Και πού θα βρείτε λύτρωση; Και όταν εξαπολύσει τον Λόγο Του εναντίον σας, δεν θα τρομοκρατηθείτε και δεν θα φοβηθείτε;
2. Και όλοι οι φωστήρες θα τρομοκρατηθούν από μεγάλο φόβο, και όλη η γη θα τρομοκρατηθεί και θα τρέμει και θα τρομάξει.
3. Και όλοι οι άγγελοι θα εκτελέσουν τις εντολές τους, και θα προσπαθήσουν να κρυφτούν από την παρουσία της Μεγάλης Δόξας, και τα παιδιά της γης θα τρέμουν και θα τρέμουν. Και εσείς οι αμαρτωλοί θα είστε καταραμένοι για πάντα, και δεν θα έχετε ειρήνη.
4. Μη φοβάστε, ψυχές δικαίων, και να έχετε ελπίδα εσείς που πεθάνατε εν δικαιοσύνη.
5. Και μη λυπάσαι αν η ψυχή σου κατέβηκε στον Άδη με θλίψη, και ότι στη ζωή σου το σώμα σου δεν πήγε σύμφωνα με την καλοσύνη σου, αλλά περίμενε την ημέρα της κρίσης των αμαρτωλών, και την ημέρα της κατάρας και της τιμωρίας.
6. Κι όμως, όταν πεθάνεις, οι αμαρτωλοί λένε για σένα: «Όπως πεθαίνουμε εμείς, έτσι πεθαίνουν οι δίκαιοι· και ποιο όφελος αποκομίζουν από τα έργα τους;»
7. Ιδού, όπως εμείς, έτσι και αυτοί πεθαίνουν μέσα στη θλίψη και το σκοτάδι, και τι περισσότερο έχουν αυτοί από εμάς; Από δω και πέρα είμαστε ίσοι.
8. Και τι θα λάβουν και τι θα δουν για πάντα; Ιδού, κι αυτοί πέθαναν, και από τώρα και στο εξής δεν θα δουν φως για πάντα.
9. Σας λέγω, αμαρτωλούς, ότι χορταίνετε να τρώτε και να πίνετε, και να ληστεύετε και να αμαρτάνετε, και να γυμνώνετε τους ανθρώπους, και να πλουτίζετε και να βλέπετε καλές ημέρες.
10. Είδες τους δίκαιους πώς είναι το τέλος τους, ώστε να μην υπάρχει καμία βία σε αυτούς μέχρι τον θάνατό τους;

11. «Παρ’ όλα αυτά, χάθηκαν και έγιναν σαν να μην υπήρχαν, και τα πνεύματά τους κατέβηκαν στον Άδη μέσα σε θλίψη».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 103

1. Τώρα, λοιπόν, ορκίζομαι σε εσάς, τους δίκαιους, στη δόξα του Μεγάλου και Τιμημένου και Ισχυρού στην εξουσία, και στη μεγαλειότητά Του ορκίζομαι σε εσάς:
2. Γνωρίζω ένα μυστήριο, και έχω διαβάσει τις ουράνιες πλάκες, και έχω δει τα ιερά βιβλία, και έχω βρει γραμμένα σε αυτές και χαραγμένα σχετικά με αυτά:
3. Ότι όλη η καλοσύνη και η χαρά και η δόξα είναι προετοιμασμένες γι' αυτούς, και γραμμένες για τα πνεύματα εκείνων που έχουν πεθάνει εν δικαιοσύνη, και ότι πολλαπλά αγαθά θα σας δοθούν σε ανταμοιβή για τους κόπους σας, και ότι η μερίδα σας θα είναι άφθονα ανώτερη από τη μερίδα των ζωντανών.
4. Και τα πνεύματά σας που πέθαναν εν δικαιοσύνη θα ζήσουν και θα αγαλλιάσουν, και τα πνεύματά τους δεν θα χαθούν, ούτε η μνήμη τους θα παραμείνει μπροστά από το πρόσωπο του Μεγάλου σε όλες τις γενεές του κόσμου· γι' αυτό μην φοβάστε πλέον την ονειδισμό τους.
5. Αλίμονο σε εσάς, αμαρτωλοί, όταν πεθάνετε, αν πεθάνετε μέσα στον πλούτο των αμαρτιών σας, και όσοι είναι όμοιοί σας λένε για εσάς: Μακάριοι οι αμαρτωλοί· έχουν δει όλες τις ημέρες τους.
6. Και πώς πέθαναν μέσα σε ευημερία και πλούτο, και δεν είδαν θλίψη ούτε φόνο στη ζωή τους· και πέθαναν με τιμή, και δεν εκτελέστηκε κρίση πάνω τους όσο ζούσαν.
7. Να ξέρετε ότι οι ψυχές τους θα κατέβουν στον Άδη, και θα είναι ταλαιπωρημένοι στη μεγάλη τους θλίψη.
8. Και σε σκοτάδι και αλυσίδες και σε φλόγα που καίει, όπου υπάρχει σκληρή κρίση, θα εισέλθουν τα πνεύματά σας· και η μεγάλη κρίση θα είναι για όλες τις γενεές του κόσμου. Αλίμονο σε εσάς, γιατί δεν θα έχετε ειρήνη.
9. Μην λες για τους δίκαιους και τους αγαθούς που ζουν στη ζωή: «Στις ταραγμένες μέρες μας έχουμε μοχθήσει κοπιαστικά και έχουμε βιώσει κάθε είδους προβλήματα, και έχουμε συναντήσει πολύ κακό και έχουμε αφανιστεί, και έχουμε γίνει λίγοι και το πνεύμα μας μικρό».
10. Και καταστραφήκαμε και δεν βρήκαμε κανέναν να μας βοηθήσει ούτε με μια λέξη: Βασανιστήκαμε και καταστραφήκαμε, και δεν ελπίζαμε να δούμε ζωή από μέρα σε μέρα.
11. Ελπίζαμε να είμαστε η κεφαλή και γίναμε η ουρά· κοπιάσαμε κοπιαστικά και δεν χορταίναμε τον κόπο μας· και γίναμε τροφή των αμαρτωλών και των άδικων, και μας έβαλαν βαρύ ζυγό.
12. Κυριάρχησαν επάνω μας εκείνοι που μας μισούσαν και μας πάταξαν· και σε εκείνους που μας μισούσαν, σκύψαμε τον τράχηλό μας, αλλά δεν μας λυπήθηκαν.
13. Επιθυμούσαμε να ξεφύγουμε από αυτούς για να μπορέσουμε να ξεφύγουμε και να ηρεμήσουμε, αλλά δεν βρήκαμε τόπο να καταφύγουμε και να είμαστε ασφαλείς από αυτούς.
14. και παραπονιόμαστε στους άρχοντες στη θλίψη μας, και κραυγάζουμε ενάντια σε εκείνους που μας καταβρόχθιζαν, αλλά δεν πρόσεχαν στις κραυγές μας, και δεν ήθελαν να εισακούσουν τη φωνή μας.
15. Και βοήθησαν εκείνους που μας λήστευαν και μας καταβρόχθιζαν, και εκείνους που μας έκαναν λίγους· και έκρυψαν την καταπίεσή τους, και δεν αφαίρεσαν από εμάς τον ζυγό εκείνων που μας καταβρόχθιζαν και μας διασκόρπιζαν και μας δολοφονούσαν, και έκρυψαν τη δολοφονία τους, και δεν θυμήθηκαν ότι είχαν σηκώσει τα χέρια τους εναντίον μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 104

1. Σου ορκίζομαι ότι στον ουρανό οι άγγελοι σε θυμούνται για καλό ενώπιον της δόξας του Μεγάλου: και τα ονόματά σου είναι γραμμένα ενώπιον της δόξας του Μεγάλου.
2. Να έχετε ελπίδα· γιατί παλιά ντροπιαζόσασταν από κακοτυχία και θλίψη· τώρα όμως θα λάμψετε σαν τα φώτα του ουρανού, θα λάμψετε και θα φανείτε, και οι πύλες του ουρανού θα σας ανοιχτούν.
3. Και στην κραυγή σας, ζητήστε κρίση, και θα φανεί σε εσάς· επειδή, όλη η θλίψη σας θα πέσει πάνω στους άρχοντες και σε όλους όσους βοήθησαν εκείνους που σας λεηλάτησαν.
4. Να έχετε ελπίδα και μην εγκαταλείπετε τις ελπίδες σας, γιατί θα έχετε μεγάλη χαρά όπως οι άγγελοι του ουρανού.
5. Τι θα είστε υποχρεωμένοι να κάνετε; Δεν θα χρειαστεί να κρυφτείτε την ημέρα της μεγάλης κρίσης και δεν θα βρεθείτε αμαρτωλοί, και η αιώνια κρίση θα είναι μακριά σας για όλες τις γενιές του κόσμου.
6. Και τώρα μη φοβάστε, δίκαιοι, όταν δείτε τους αμαρτωλούς να δυναμώνουν και να ευημερούν στους δρόμους τους· μη γίνετε σύντροφοι μαζί τους, αλλά να μένετε μακριά από τη βία τους· γιατί θα γίνετε σύντροφοι των ουράνιων δυνάμεων.
7. Και, αν και εσείς οι αμαρτωλοί λέτε: «Όλες οι αμαρτίες μας δεν θα ερευνηθούν και δεν θα καταγραφούν», εντούτοις θα καταγράφουν όλες τις αμαρτίες σας κάθε μέρα.
8. Και τώρα σας δείχνω ότι το φως και το σκοτάδι, η μέρα και η νύχτα, βλέπουν όλες τις αμαρτίες σας.
9. Μην είστε άθεοι στις καρδιές σας, και μην ψεύδεστε και μην αλλοιώνετε τα λόγια της ευθύτητας, ούτε κατηγορείτε για ψέματα τα λόγια του Αγίου Μεγάλου, ούτε υπολογίζετε τα είδωλά σας· επειδή, όλο σας το ψέμα και όλη σας η ασέβεια δεν απορρέουν από δικαιοσύνη, αλλά από μεγάλη αμαρτία.
10. Και τώρα γνωρίζω το μυστήριο αυτό, ότι οι αμαρτωλοί θα αλλοιώσουν και θα διαστρεβλώσουν τα λόγια της δικαιοσύνης με πολλούς τρόπους, και θα μιλήσουν πονηρούς λόγους, και θα ψεύδονται, και θα πράττουν μεγάλες απάτες, και θα γράφουν βιβλία για τα λόγια τους.
11. Όταν όμως γράψουν με αλήθεια όλα τα λόγια μου στις γλώσσες τους και δεν αλλάξουν ούτε αφαιρέσουν τίποτα από τα λόγια μου, αλλά τα γράψουν όλα με αλήθεια - όλα όσα αρχικά κατέθεσα γι' αυτούς.
12. Έπειτα, γνωρίζω ένα άλλο μυστήριο, ότι τα βιβλία θα δοθούν στους δίκαιους και τους σοφούς για να γίνουν αιτία χαράς και ευθύτητας και πολλής σοφίας.
13. Και σε αυτούς θα δοθούν τα βιβλία, και θα πιστέψουν σε αυτά και θα αγαλλιάσουν γι' αυτά, και τότε όλοι οι δίκαιοι που έχουν μάθει από αυτά όλα τα μονοπάτια της ευθύτητας θα ανταμειφθούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 105

1. Εκείνες τις ημέρες ο Κύριος τους πρόσταξε να καλέσουν και να μαρτυρήσουν στα παιδιά της γης για τη σοφία τους: Δείξτε την σε αυτούς· επειδή, εσείς είστε οι οδηγοί τους και η ανταμοιβή τους σε ολόκληρη τη γη.
2. Διότι εγώ και ο υιός μου θα είμαστε ενωμένοι μαζί τους για πάντα στα μονοπάτια της ευθύτητας στη ζωή τους· και θα έχετε ειρήνη· χαίρεστε, παιδιά της ευθύτητας. Αμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 106

1. Και μετά από μερικές ημέρες, ο γιος μου, ο Μαθουσάλα, πήρε γυναίκα για τον γιο του, τον Λάμεχ, και έμεινε έγκυος από αυτόν και γέννησε γιο.
2. Και το σώμα του ήταν λευκό σαν το χιόνι και κόκκινο σαν το άνθος ενός τριαντάφυλλου, και τα μαλλιά του κεφαλιού του και οι μακριές του μπούκλες ήταν λευκά σαν μαλλί, και τα μάτια του όμορφα. Και όταν άνοιξε τα μάτια του, φώτισε ολόκληρο το σπίτι σαν τον ήλιο, και ολόκληρο το σπίτι ήταν πολύ φωτεινό.
3. Και τότε σηκώθηκε στα χέρια της μαίας, άνοιξε το στόμα του και συνομίλησε με τον Κύριο της δικαιοσύνης.
4. Και ο Λάμεχ, ο πατέρας του, τον φοβήθηκε και έφυγε, και ήρθε στον Μαθουσάλα, τον πατέρα του.
5. Και είπε προς αυτόν· Εγέννησα υιόν ξένον, διαφορετικόν και ανόμοιον του ανθρώπου, και όμοιον των υιών του Θεού του ουρανού· και η φύσις αυτού είναι διαφορετική και δεν είναι όμοιος ημών, και τα μάτια αυτού είναι ως ακτίνες του ηλίου, και το πρόσωπό του ένδοξο.
6. Και μου φαίνεται ότι δεν προήλθε από μένα αλλά από τους αγγέλους, και φοβάμαι μήπως στις ημέρες του γίνει κάποιο θαύμα στη γη.
7. Και τώρα, πατέρα μου, είμαι εδώ για να σε παρακαλέσω και να σε ικετεύσω να πας στον Ενώχ, τον πατέρα μας, και να μάθεις από αυτόν την αλήθεια, γιατί η κατοικία του είναι ανάμεσα στους αγγέλους.
8. Και όταν ο Μαθουσάλα άκουσε τα λόγια του γιου του, ήρθε σε μένα μέχρι τα πέρατα της γης· επειδή, είχε ακούσει ότι ήμουν εκεί, και φώναξε δυνατά, και άκουσα τη φωνή του και ήρθα σε αυτόν. Και του είπα: Δες, εδώ είμαι, γιε μου, γιατί ήρθες σε μένα;
9. Και αποκριθείς είπε· Εξαιτίας μεγάλης ανησυχίας ήλθα σε σένα, και εξαιτίας ενός ταραχώδους οράματος πλησίασα.
10. Και τώρα, πάτερ μου, άκουσέ με· στον Λάμεχ, τον γιο μου, γεννήθηκε ένας γιος, όμοιος του οποίου δεν υπάρχει· και η φύση του δεν είναι σαν τη φύση του ανθρώπου· και το χρώμα του σώματός του είναι λευκότερο από το χιόνι και κόκκινο από το άνθος ενός τριαντάφυλλου· και τα μαλλιά της κεφαλής του είναι λευκότερα από το λευκό μαλλί· και τα μάτια του είναι σαν τις ακτίνες του ήλιου· και άνοιξε τα μάτια του και φώτισε ολόκληρο το σπίτι.
11. Και σηκώθηκε στα χέρια της μαίας, και άνοιξε το στόμα του και ευλόγησε τον Κύριο του ουρανού.
12. Και ο Λάμεχ, ο πατέρας του, φοβήθηκε και έφυγε προς εμένα, και δεν πίστευε ότι προερχόταν από αυτόν, αλλά ότι ήταν ομοίωση με τους αγγέλους του ουρανού· και ιδού, ήρθα προς εσένα για να μου φανερώσεις την αλήθεια.
13. Και εγώ, ο Ενώχ, αποκρίθηκα και του είπα: Ο Κύριος θα κάνει κάτι καινούργιο στη γη, και αυτό το είδα ήδη σε όραμα, και σου κάνω γνωστό ότι στη γενεά του πατέρα μου Ιάρεδ μερικοί από τους αγγέλους του ουρανού παρέβησαν τον λόγο του Κυρίου.
14. Και ιδού, αμαρτάνουν και παραβαίνουν τον νόμο, και ενώθηκαν με γυναίκες και αμαρτάνουν μαζί τους, και παντρεύτηκαν μερικές από αυτές, και απέκτησαν παιδιά από αυτές.
15. Και θα γεννήσουν στη γη γίγαντες όχι κατά το πνεύμα, αλλά κατά τη σάρκα, και θα υπάρξει μεγάλη τιμωρία στη γη, και η γη θα καθαριστεί από κάθε ακαθαρσία.
16. Ναι, θα έρθει μεγάλη καταστροφή σε ολόκληρη τη γη, και θα υπάρξει κατακλυσμός και μεγάλη καταστροφή για ένα έτος.
17. Και αυτός ο γιος που γεννήθηκε σε σένα θα μείνει στη γη, και τα τρία παιδιά του θα σωθούν μαζί του. Όταν πεθάνει όλη η ανθρωπότητα που είναι στη γη, αυτός και οι γιοι του θα σωθούν.
18. Και τώρα κάνε γνωστό στον γιο σου Λάμεχ ότι αυτός που γεννήθηκε είναι αληθινά γιος του· και κάλεσέ το όνομά του Νώε· επειδή, σε σένα θα μείνει, και αυτός και οι γιοι του θα σωθούν από την καταστροφή που θα έρθει στη γη εξαιτίας όλης της αμαρτίας και όλης της αδικίας, που θα ολοκληρωθεί στη γη στις ημέρες του.
19. Και μετά από αυτό θα υπάρχει ακόμα περισσότερη αδικία από εκείνη που ολοκληρώθηκε πρώτα στη γη· επειδή, γνωρίζω τα μυστήρια των αγίων· επειδή, Αυτός, ο Κύριος, μου έδειξε και με πληροφόρησε, και τα διάβασα στις ουράνιες πλάκες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 107

1. Και είδα γραμμένο πάνω τους ότι γενεά σε γενεά θα παραβαίνει, μέχρις ότου εγερθεί γενεά δικαιοσύνης, και η παραβίαση θα καταστραφεί και η αμαρτία θα εξαλειφθεί από τη γη, και κάθε είδους αγαθό θα έρθει πάνω της.
2. Και τώρα, γιε μου, πήγαινε και κάνε γνωστό στον γιο σου Λάμεχ ότι αυτός ο γιος, που γεννήθηκε, είναι στ' αλήθεια γιος του, και ότι αυτό δεν είναι ψέμα.
3. Και όταν ο Μαθουσάλα άκουσε τα λόγια του πατέρα του, Ενώχ, επειδή του τα είχε αποκαλύψει όλα κρυφά, επέστρεψε και του τα αποκάλυψε, και αποκάλεσε το όνομα του γιου του Νώε· επειδή, αυτός θα παρηγορήσει τη γη μετά από όλη την καταστροφή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 108

1. Ένα άλλο βιβλίο που έγραψε ο Ενώχ για τον γιο του, τον Μαθουσάλα, και για εκείνους που θα έρθουν μετά από αυτόν και θα τηρήσουν τον νόμο στις έσχατες ημέρες.
2. Όσοι έχετε κάνει το καλό, θα περιμένετε εκείνες τις ημέρες, μέχρι να γίνει τέλος εκείνων που κάνουν το κακό, και τέλος της δύναμης των παραβατών.
3. Και περιμένετε πράγματι μέχρι να εξαλειφθεί η αμαρτία, γιατί τα ονόματά τους θα σβηστούν από το βιβλίο της ζωής και από τα ιερά βιβλία, και το σπέρμα τους θα καταστραφεί για πάντα, και τα πνεύματά τους θα θανατωθούν, και θα κλάψουν και θα θρηνήσουν σε έναν τόπο που είναι μια χαοτική έρημος, και στη φωτιά θα καούν· γιατί δεν υπάρχει γη εκεί.

4. Και είδα εκεί κάτι σαν αόρατο σύννεφο· επειδή, λόγω του βάθους του, δεν μπορούσα να κοιτάξω από πάνω, και είδα μια φλόγα φωτιάς να καίει έντονα, και πράγματα σαν λαμπερά βουνά να κυκλώνουν και να σέρνονται πέρα δώθε.
5. Και ρώτησα έναν από τους αγίους αγγέλους που ήταν μαζί μου και του είπα: «Τι είναι αυτό το λαμπερό πράγμα; Διότι δεν είναι ουρανός, αλλά μόνο η φλόγα μιας φλεγόμενης φωτιάς, και η φωνή του κλάματος και της κραυγής και του θρήνου και του δυνατού πόνου».
6. Και μου είπε: «Σε αυτόν τον τόπο, που βλέπεις, εδώ βρίσκονται τα πνεύματα των αμαρτωλών και των βλασφημούντων, και των εργατών της ανομίας, και των διαστρεβλωτών όλων όσων ο Κύριος είπε δια στόματος προφητών, και των μέλλοντων να συμβούν».
7. Διότι μερικά από αυτά είναι γραμμένα και χαραγμένα πάνω στον ουρανό, για να τα διαβάσουν οι άγγελοι και να γνωρίζουν τι θα συμβεί στους αμαρτωλούς και στα πνεύματα των ταπεινών και εκείνων που έχουν ταλαιπωρήσει τα σώματά τους και έχουν ανταμειφθεί από τον Θεό· και εκείνων που έχουν ντροπιαστεί από ασεβείς ανθρώπους·
8. οι οποίοι αγαπούν τον Θεό και δεν αγάπησαν ούτε χρυσάφι ούτε ασήμι ούτε τίποτα από τα αγαθά του κόσμου, αλλά παρέδωσαν τα σώματά τους σε βασανιστήρια.
9. Οι οποίοι, από τότε που ήρθαν στη ζωή, δεν επιθύμησαν την επίγεια τροφή, αλλά θεωρούσαν τα πάντα σαν μια περαστική ανάσα και ζούσαν ανάλογα, και ο Κύριος τους δοκίμασε πολύ, και τα πνεύματά τους βρέθηκαν καθαρά, ώστε να ευλογούν το όνομά Του.
10. Και όλες τις ευλογίες που τους προορίζονταν, τις έχω απαριθμήσει στα βιβλία. Και τους έχει ορίσει την αμοιβή τους, επειδή διαπιστώθηκε ότι αγάπησαν τον ουρανό περισσότερο από τη ζωή τους στον κόσμο, και παρόλο που καταπατήθηκαν από ασεβείς ανθρώπους, και υπέστησαν κακοποίηση και ύβρη από αυτούς και ντροπιάστηκαν, εντούτοις με ευλόγησαν.
11. Και τώρα θα καλέσω τα πνεύματα των αγαθών που ανήκουν στη γενιά του φωτός, και θα μεταμορφώσω εκείνους που γεννήθηκαν στο σκοτάδι, οι οποίοι στη σάρκα δεν ανταμείφθηκαν με την τιμή που άξιζε η πιστότητά τους.
12. Και θα φέρω σε λαμπερό φως εκείνους που αγάπησαν το άγιο όνομά μου, και θα καθίσω τον καθένα στον θρόνο της τιμής του.
13. Και θα λάμψουν για αμέτρητες εποχές· επειδή, η δικαιοσύνη είναι η κρίση του Θεού· επειδή, στους πιστούς θα δώσει πίστη σε ευθείς δρόμους.
14. Και θα δουν εκείνους που γεννήθηκαν στο σκοτάδι να οδηγούνται στο σκοτάδι, ενώ οι δίκαιοι θα λάμψουν.
15. Και οι αμαρτωλοί θα κραυγάσουν δυνατά και θα τους δουν λαμπερούς, και θα πάνε όπου έχουν οριστεί γι' αυτούς ημέρες και εποχές.